

ÍNDICE

- Limiar	3
- Novos-as compañeiros-as de viaxe	4
- A Tixosa	5
- Homenaxe a Manuel María	7
- Proxectos para este curso	8
- <i>Xa estamos no outono</i>	12
- <i>Coidamos o Medio Ambiente</i>	14
- <i>A chegada ó Novo Mundo</i>	15
- <i>¡E xa chega O Samaín!</i>	20
- <i>Fomos ó teatro</i>	21
- <i>Chega o Magosto... e chega Tía Pepa</i>	26
- <i>Saída á praia da Corna</i>	32
- <i>A vida das baleas</i>	33
- <i>No fondo do mar... hai moito que ler</i>	34
- <i>Un acuario na aula de 2º</i>	36
- <i>Life in the deep blue sea</i>	37
- <i>6 de decembro: Día da Constitución</i>	38
- <i>Nadal Natural</i>	40
- <i>Desastre no Océano Índico</i>	42
- <i>30 de xaneiro: Día da Paz</i>	44
- <i>¡Que cedo chegou o Antroido!</i>	48
- <i>Concerto didáctico</i>	52
- <i>I watch the marine animals</i>	53
- <i>8 de marzo: Día da muller</i>	54
- <i>¿Quen é Gustavo Otero?</i>	56
- <i>Un ano do 11 M</i>	60
- <i>Temos un Museo Virtual</i>	61
- <i>Día da Árbore</i>	62
- <i>Grandes inventos da historia</i>	64
- <i>"Entre Nós, en Galego"</i>	66
- <i>Obradoiros</i>	68
- <i>Hans Christian Andersen</i>	69
- <i>Un cachiño de mar no cole</i>	72
- <i>Lecturas cooperativas</i>	74
- <i>Exposición de fotografías</i>	75
- <i>Concurso Literario</i>	76
- <i>Actividades Medioambientais</i>	82
- <i>Clasificamos cunchas</i>	85
- <i>Don Quijote de la Mancha</i>	86
- <i>Fomo ver unha fábrica de queixo</i>	92
- <i>Aprendendo a facer nós mariñeiros</i>	94
- <i>Inventando historias...</i>	95
- <i>5º e 6º fomos a Vigo</i>	96
- <i>1º e 2º tamén foron a Arquesán</i>	98
- <i>Maio, 17: Día das Letras Galegas</i>	100
- <i>O rato Paco xa vive nas aulas</i>	104
- <i>Preparados para as emerxencias</i>	106
- <i>Fixemos "acrosport"</i>	108
- <i>"Almorzo de traballo"</i>	109
- <i>O traballo das mariscadoras</i>	110
- <i>Viaxe a Pontevedra</i>	111
- <i>Concerto didáctico</i>	112
- <i>Debuxando como Miró</i>	113
- <i>Primeiros auxilios</i>	114
- <i>Día do medio Ambiente</i>	116
- <i>Tamén a A.N.P.A. traballou moito</i>	118
- <i>No teu tempo de lecer, busca un rato para ler</i>	120
- <i>Comeza unha nova andaina</i>	122
- <i>Profesorado 04-05</i>	123

LIMIAR

A VIAXE DO SABER

*Xa rematamo-lo curso
e chegan as vacacións.
Gardaremo-las mochilas,
e a disfrutar un montón.*

*Comezamos en setembro
a facer esta viaxe.
Agora que chega xuño,
ollamo-la equipaxe.*

*O Samaín, o Magosto
o Nadal, o Entroido.
Guiados polos nosos profes
enterámonos de todo.*

*Fomos "ó fondo do mar",
da man dunha serea,
que nos amosou os libros
que falan de contos e lendas.*

*¿Viche-lo cacho de mar
no recuncho da entrada?
Xoga o camarón Simeón
cunha lorcha despistada.*

*Vivimos con D. Quixote,
e Sancho Panza, o seu amigo,
co cabalo Rocinante...
a aventura dos muíños.*

*Co parruliño feo,
coa ousada Polgariña,
coa vendedora de mixtos...
¡Cantas aventuras vivimos!*

*O museo do Cole
é realidade virtual:
Goya, Velázquez, O Greco...
estamos a inaugurar.*

*O rato Paco nos guía
polo mundo de internet,
para atopar deseguida
o que queremos saber.*

*A facer en Touro os queixos,
aprenderon os pequenos.
Debérono pasar pipa.
¡Xa che queren ser granxeiros!*

*Terceiro e cuarto a Pontevedra,
quinto e sexto a Vigo.
¡Que de cousas ollaron
en directo e en vivo!*

*De todo isto o melloriño
é tentar ser cada día
máis respectuoso coa xente,
mellor compañeiro e amigo.*

*Da man da revista Tixosa
lembrarás esta viaxe
que comezou en setembro,
máis lixeira de equipaxe.*

O PROFESORADO

NOVOS-AS COMPAÑEIROS-AS DE VIAXE

ALEXIS, XURXO, SARA, YANIRA, PAULA, ELENA, ENRIQUE, JULIO, MARTINA, MANUEL, CARLOS, PATRICIA, IRIA, MANUEL, GEMA, ALEJANDRO, SERGIO, GEMA, ATHAIS.

A TIXOSA

A TIXOSA é o nome dunha rocha que está no porto de Palmeira e que da nome a nosa revista porque así o decidiron os alumnos e alumnas do Ciclo Superior de E.X.B. do Colexio, aló polo curso 92-93, cando saiu o primeiro número da nosa revista.

HOMENAXE A MANUEL MARÍA

Manuel María
Fernández Teixeira

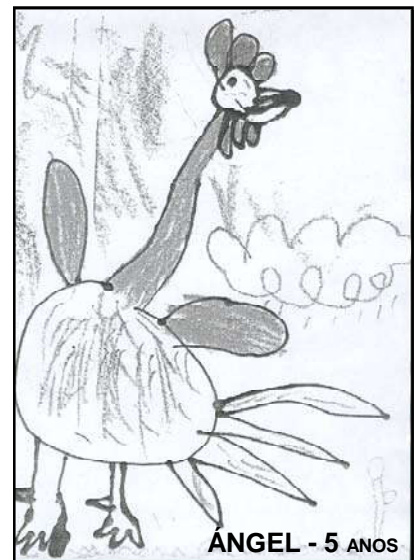
Este poeta galego chamado Manuel María, naceu o 6 de outubro de 1930. Estudou bacharelato en Lugo, onde comezou a súa carreira literaria. No ano 58 trasladouse a Monforte e traballou como procurador, e ano seguinte casa. Nos anos sesenta e setenta participa na política. Foi elixido concelleiro nacionalista no 1979. Seis anos máis tarde abandona a política e dedícase só a actividade literaria. Manuel María era autor de 47 poemas. A súa obra completa foi publicada recentemente. En febreira do 2.003 nomeárono membro numerario da Real Academia. Manuel María Fernández Teixeira morreu o día 8 de setembro do 2.004 na Coruña, cando tiña 74 anos.

Oscar Franco
ÓSCAR - 6º A

6

O GALO

Eu teño un galo galeiro,
boa crista e bon esporón.
¡O meu galo é fachendoso,
arriscado e pelexón...!
Eu teño un galo galeiro,
que ten a crista encarnada,
polainas con media branca
e peituga colorada.
Eu teño un galo galeiro,
fanfarrón e presumido.
¡Anda con paso seguro
e co corpo moi erguido!
Eu teño un galo galeiro,
que ten prumaxe marelo.
¡O seu porte de señor
ó mesmo sol pon recelo!
Eu teño un galo galeiro
que me desperta ó mencer.
¡Cando canta, no poleiro,
téñenlle que obedecer...!

A LÚA

JESÚS, VIRGINIA - 6º A

Nunha noite está soa

Si tuvieran un home

A señora Lúa
aínda está solteira.
¡A Lúa lueira,
a señora Lúa:
¡ten gana de troula
e quer ir de rúa!
¡E quer ir de rúa
de troula ir quería,
que sinte morriña
e melancolía!

O CARRO

ÓSCAR - 6º A

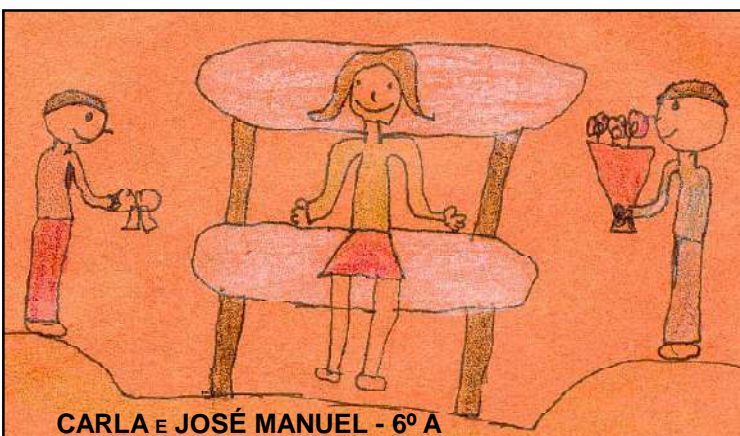
Non canta na Cha ninguén.
 Por eso o meu carro canta.
 Canta o seu eixo tan ben
 que a señardade me espanta.
 Non hai carro tan fermoso:
 fino como un asubío.
 Anque é, ás veces, saudoso,
 faise no aire rechouchío.
 O meu carro é cerna dura;
 sábese carballo e freixo.
 ¡Que fermosura a súa feitura!
 ¡Que lixeireza a do eixo!
 As cousas vanse aledando
 por onde o meu carro pasa.
 ¡Carrétame herba pró gando!
 ¡Tráime a colleita pra casa!

O CUCO

O cuco, cuco, cuqueiro.
 O cuco, cuco, cucón.
 ¡Madrugón e cantareiro!
 ¡Cantareiro e madrugón!
 Oise pola carballeira
 o vello cuco souril
 ó nacer a primavera
 entre o marzo i o abril.
 ¡O vello cuco, cucóu
 e moito máis cucará!
 ¡O cuco non me capou
 e nunca me capará!
 Polas mañás ben cediño
 o cuco canta: "cu-cú..."
 ¡Como o teño por veciño
 trato o cuco de tu!

RAPAZAS

As rapaciñas da chaira
 son caladas e lanzales.
 Os ollos cor abelaira,
 corpo de bimbios bimbiales.
 Teñen gracia e sinxeleza
 i unha sutil fermosura.
 A chaira deulles beleza.
 A sociedade fondura...
 Son mozas de moi bon ver
 coa humildade da carpaza.
 ¡O que percure muller
 busque na chaira rapaza!

PROXECTOS PARA ESTE CURSO

Para este curso, os proxectos de tódolos Equipos de Traballo do Centro: Biblioteca, Medio Ambiente, Normalización Lingüística e Novas Tecnoloxías, terán como tema común O MAR. Cada Equipo fará unha proposta de actividades dende os diferentes puntos de vista: literario, medioambiental, lingüístico...

EQUIPO DE BIBLIOTECA

O Equipo de Biblioteca organiza para este curso unha Campaña de Lectura chamada:

NO FONDO DO MAR... HAI MOITO QUE LER

Esta Campaña ten como principais obxectivos:

- Dar a coñecer ós nenos e nenas libros relacionados co mar, tanto na Literatura Infantil e Xuvenil, coma outros libros de consulta, guías de clasificación ...
- Conquerir que a Biblioteca sexa utilizada coma un lugar onde podemos atopar a información que precisemos á hora de investigar sobre un tema.
- Facilitar o acceso á información mediante soportes distintos dos libros.
- Coñecer e valorar, mediante os traballos propostos, a importancia do mar na nosa vida.

Para acadar estes obxectivos, o profesorado integrante do equipo fixo unha proposta de actividades a partires duna exposición de libros:

- Libros de literatura infantil e xuvenil ó redor do mar.
 - Libros de consulta sobre fauna, flora, traballos no mar, guías...
- Haberá ademais, outras actividades: visitas de autores, concursos, ciclo de cine, contacontos, festa final de Campaña...

8

A BIBLIOTECA QUEDOU AFUNDIDA NO MAR

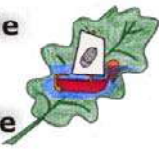

AGAPITO É UN PIRATA

Equipo de
Medio
Ambiente

EQUIPO DE MEDIO AMBIENTE

No presente curso participaremos no Proxecto Voz Natura. As actividades que imos desenvolver dentro deste Proxecto teñen como título:

NA BEIRA DO MAR... HAI MOITO QUE VER

Consiste no estudo, observación e recuperación dun espazo costeiro, cercano ó colexio, para o que realizaremos varias saídas nas que prestaremos atención a distintos aspectos como: animais que forman parte deste espazo, vexetais máis abundantes, tipo de lixo que se recolle e outras cuestións relacionadas co mar.

Os obxectivos deste proxecto son:

- *Expertar o gusto pola observación e coñecemento do medio natural máis próximo (praias).*
- *Fomentar a curiosidade ante os distintos elementos da natureza presentes no ámbito no que se desenvolven os nenos e nenas.*
- *Investigar as características dos seres vivos presentes nese entorno.*
- *Identificar especies vexetais e animais máis comúns e crear lazos afectivos con elas, logo de coñecerlas en detalle, a fin de vincularse ó seu coidado e respecto.*
- *Divulgar entre a Comunidade Educativa os coñecementos adquiridos, a fin de espallar a sensibilidade de cara coidado do seu contorno.*
- *Analizar como influen no medio natural os nosos costumes coa fin de poder mellorar aqueles que inciden negativamente, tratando de fomentar o respecto polo lugar onde vivimos.*

9

Doutra banda, e continuando con proxectos anteriores, seguiremos traballando para conquistar estes outros obxectivos:

- *Espertar, e consolidar no seu caso, a necesidade de aproveitar os recursos (auga, electricidade, papel, materiais de traballo ...) facendo un uso racional dos mesmos.*
- *Educar na cultura da reutilización e a reciclaxe. Continuaremos as Campañas de recollida de papel, plástico e pilas para reciclar. Facelas extensibles ó contorno do colexio. Este curso incidiremos especialmente na recollida dos envoltorios das merendas, á hora do recreo.*
- *Lembrar a necesidade de seguir coidando o litoral, limpando a praia da Corna.*
- *Continuar co coidado do horto escolar e o patio, facendo plantacións de especies vexetais interesantes para a formación dos nenos e nenas: hortalizas, plantas aromáticas, flores...*

Con todas estas actividades, notamos un claro avance na sensibilización respecto destes temas, pero entendemos que é necesario seguir insistindo para afianzar os hábitos de consumo responsable, de respecto ó medio ambiente e de aproveitamento dos recursos.

EQUIPO DE NORMALIZACIÓN LINGÜÍSTICA

O Equipo de Normalización Lingüística do C.E.I.P. de Palmeira leva xa moitos anos traballando en prol da lingua e cultura galega.

O obxectivo principal deste equipo é potenciar o galego como lingua de uso en toda a Comunidade Escolar. Para elo diseña estratexias que fomenten a correcta expresión oral e escrita en galego, que eliminen os prexuízos negativos que se teñan sobre a lingua .

Ó longo deste tempo recuperamos e afondamos no estudio das festas cíclicas: Samaín, Magosto, Nadal, Antroido...

10

Ademais recopilamos e demos a coñecer: adiviñas, poemas, refráns, ditos, lendas, toponimia e léxico propio da zona.

Algúns destes traballos, ós que se van engadindo os que vamos realizando cada curso, están expostos no RECUNCHO DA LINGUA que é un espacio virtual que está na páxina web do Centro.

http://centros.edu.xunta.es/ceipdepalmeira/norma_recunchos.htm

Normalización
Lingüística CEIP de Palmeira

Tamén este ano celebraremos: O Samaín, O Magosto, O Nadal, O Antroido, A Semana das Letras Galegas que este ano estará adicada á figura de Xesús Lorenzo Varela Vázquez...

No presente curso, adicaremos especial atención ó tema do mar, coa recopilación de palabras, lendas, contos, ditos, refráns... e avanzaremos no estudio toponímico da zona: praias, illas, illotes..., tendo sempre este tema como referencia.

EQUIPO DE NOVAS TECNOLOXÍAS

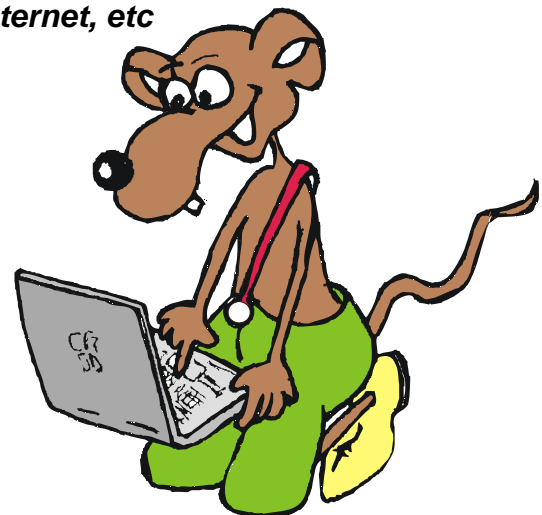
O Centro, dentro da súa oferta educativa, mantén, dende hai xa moitos anos, unha clara liña de integración das tecnoloxías da información e a comunicación nos seus diversos proxectos e no que facer diario das aulas.

Entendemos o emprego das novas tecnoloxías como un recurso máis, entre todos os que dispón o Centro, intentando que os nosos alumnos e alumnas se formen de acordo coas novas necesidades que a sociedade demanda.

O ENTe, ademais de ter os seus propios proxectos, é un equipo de apoio ó resto dos equipos. Realízanse tarefas de dixitalización, maquetado e elaboración de carteis e folletos, búsqueda de software, pesquisas en internet, etc

As principais funcións do Equipo son:

- Mantemento e mellora da páxina web do Centro.
- Dixitalización do material e maquetación desta revista do Centro: "Tixosa".
- Replantexamento da aula de informática e o seu mantemento.
- Mantemento e asesoramento en todo o referente ás novas tecnoloxías a toda a Comunidade Educativa.
- Creación, mantemento e aproveitamento da Intranet Educativa do Centro.

11

Aparte das tarefas sinaladas, neste curso pretendemos desenvolver os seguintes proxectos:

- Creación e mantemento do Servidor da Intranet Educativa.
- Elaboración de actividades «on-line» para as diversas áreas do currículo.
- Contacto e colaboración con outros centros.
- Convivencia de «Aula de informática» - «Informática na aula».

Neste curso, puxemos en marcha, dentro da páxina web, un RECUNCHO DA HISTORIA, no que se irán recollendo traballos realizados polo alumnado do Centro.

<http://centros.edu.xunta.es/ceipdepalmeira/especial/mulleres/mulleres.htm>

<http://centros.edu.xunta.es/ceipdepalmeira/especial/historia/historia.htm>

Tamén estamos a poñer na páxina web, contos para escoitar, con ilustracións feitas polo alumnado do centro. <http://centros.edu.xunta.es/ceipdepalmeira/contos.htm>

XA ESTAMOS NO OUTONO

CANDO CHEGA O OUTONO
AS ARBORES LOCEN CORES
CASTAÑAS, VERMELLAS E
AMARELAS.

MOITAS FOLLAS CAEN O CHAN.

OS REFACHOS DE VENTO LÉVANAS
DUN LADO PARA OUTRO.

O VENTO TRAE UN AROMA A

TERRA HUMIDA.

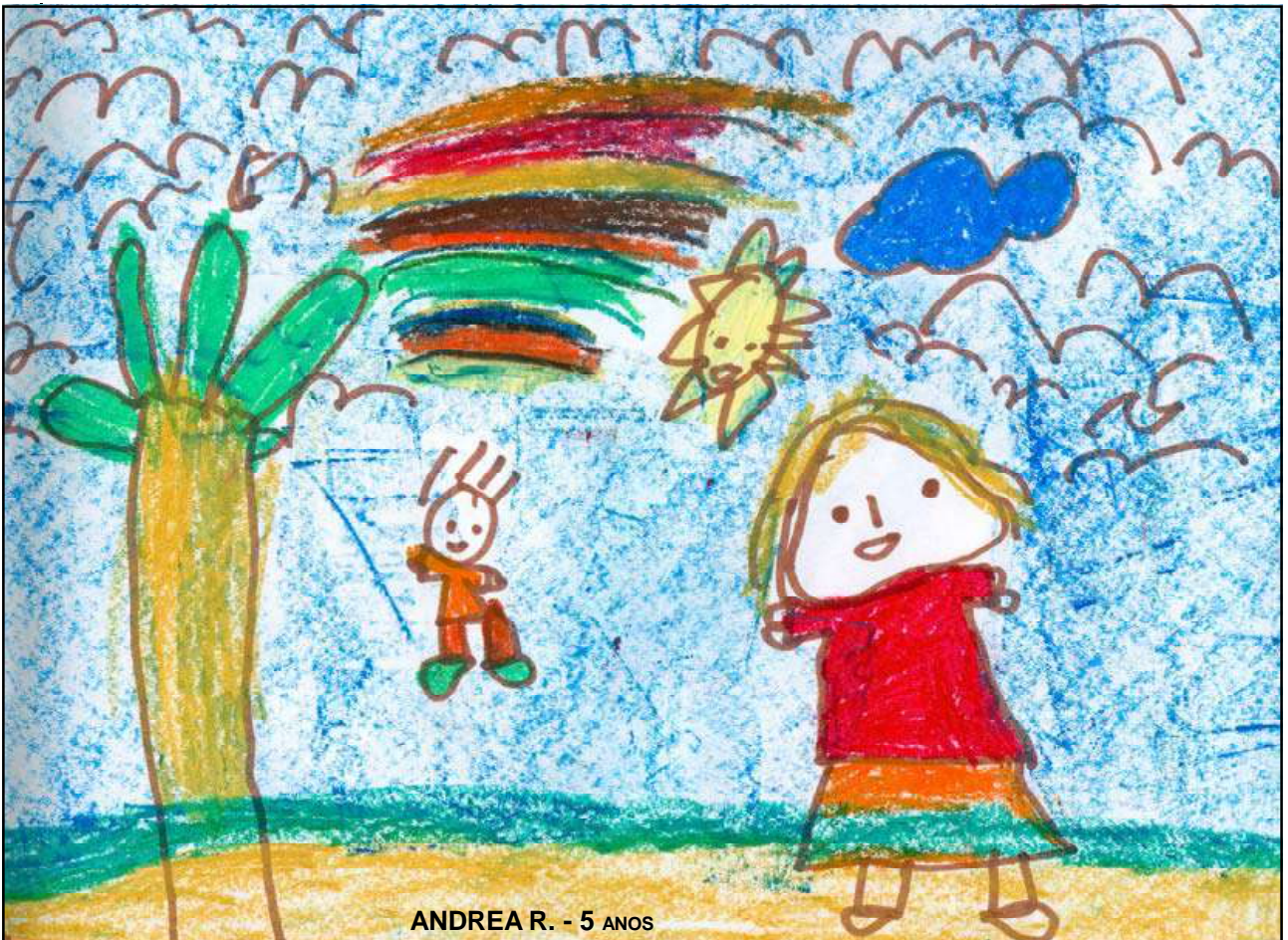
PRONTO HA CHEGAR
O FRIO.

NENAS E NENOS DE 5 ANOS

12

ANDREA F. - 5 ANOS

ANDREA R. - 5 ANOS

IRENE - 5 ANOS

Equipo de
Medio
Ambiente

COIDAMOS O MEDIO AMBIENTE

CAMPAÑA DE RECOLLIDA DE PLÁSTICO

Para animar ó alumnado a meter nos contedores amarelos que hai na saída ó patio, os envoltorios de plástico dos alimentos que traen para tomar á hora do recreo, o Equipo convocou un concurso de debuxo e lema. Cada neno-a presentou un traballo. Foi difícil escoller un porque había moitos moi bos. Co traballo gañador fíxose un cartel e con tódolos traballos fixemos unha exposición.

14

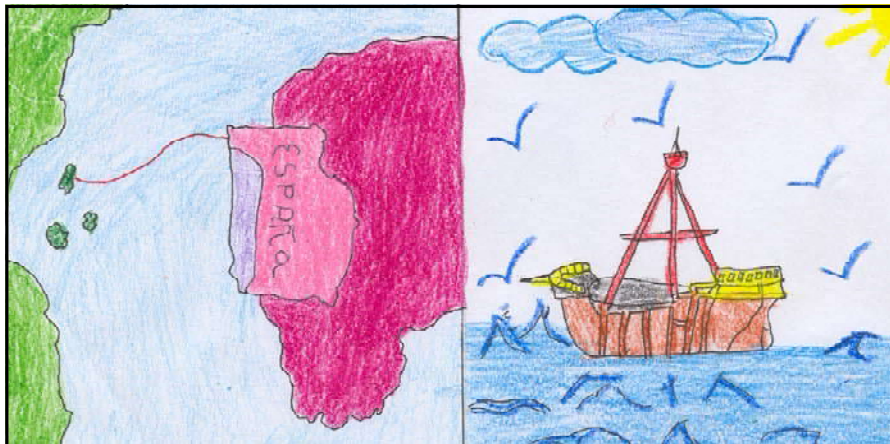

A CHEGADA Ó NOVO MUNDO

O alumnado de 6º fixo un traballo de investigación sobre a conquista de América. Este é o resultado:

1.- Este é o camiño que fixo Colón.

2.- Estiveron perdidos no mar dende o 3-8-1492 ata o 12-10-1492.

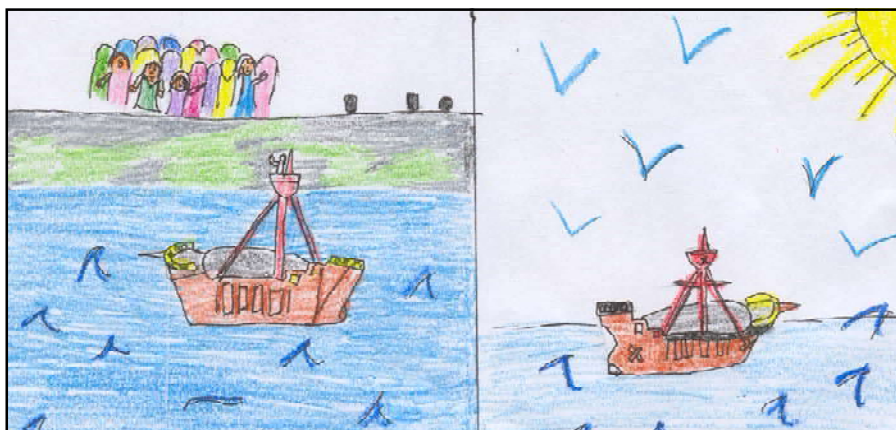

3.- Colón chega a Cuba e observa todo.

4.- Aquí Colón esta descubriendo América

5.- Colón marcha de América con dirección a España.

6.- Colón cando chegue a España, pensa contar todo o que viu.

7.- Co mal temporal o barco rompeulle, pero puideron chegar ata España.

8.- Colón, como pensou, contoulle ó pobo a súa Gran Aventura.

SARA,
TERESA,
JOSÉ MANUEL,
- 6º A

O NOVO MUNDO

Colón ensinoulles a súa idea ós Reis Católicos. Os reis aceptaron a súa idea.

Coñeceron ós indios americanos. Só querían ouro e Cando chegaron contaron botáronnos. a súa historia.

16

CARLA, ALEXANDRA, AGUSTÍN, ISABEL, JOSÉ RAMÓN - 6º A

CONQUISTA DO IMPERIO AZTECA

JOSÉ RAMÓN, JESÚS, ÓSCAR - 6º A

VIDA E COSTUMES DOS AZTECAS

AS PAREDES DAS CASAS PARTICULARES ESTABAN PINTADAS DE CORES ALEGRES.	A AGRICULTURA FOI A BASE DA ECONOMIA AZTECA.	CONSTRUIRAM NOTAVES CAILES DE REGO, POR DESCONHECER O ARADO EMPREGABAN PARA CULTIVAR A TERRA O COALT-
O COALT ERA UM PAU AGUZADO E RESISTENTE OLUME.	CULTIVAVAM PRINCIPALMENTE O MILHO E TAMEM O ALGODAO E O CHOCOLATE. CAZAVAM PARRULOS, LEGRAS, COELLAS, PERDICES E FAISANS.	TIVAM TRES TIPOS DE PEITE OS GUERREROS UNHA COLTA ALTA, AS SOLTEIRAS UNHA CINTA NA CABEZA E AS CASADAS LEVAVAM PINZAS NA CABEZA.
DESCOLOCAVAM O PESO E A MOEDA. ELES UTILIZAVAM O CACAO COMO MOEDA.	CANDO FREGIAM OS SEIXOS E OS NOBRES QUERVAVAM OS CADAVERES.	NAS ESCOLAS HABIA UMA COMPLETA SEPARACAO DE SEXOS. NAS ESCOLAS APRENDIAM RELIGIAO, ASTRONOMIA, HISTORIA E IDIOMAS ESTRANJEIROS.

FUNDACIÓN DE TENOCHITLÁN

1.- O pobo quedou sen alimento. E pasan de ser nómadas a sedentarios.

2.- Os aztecas fóronlle pedir terras ó rei e despois de insistir varios días deulles unha terra plagada de serpes para que morreran.

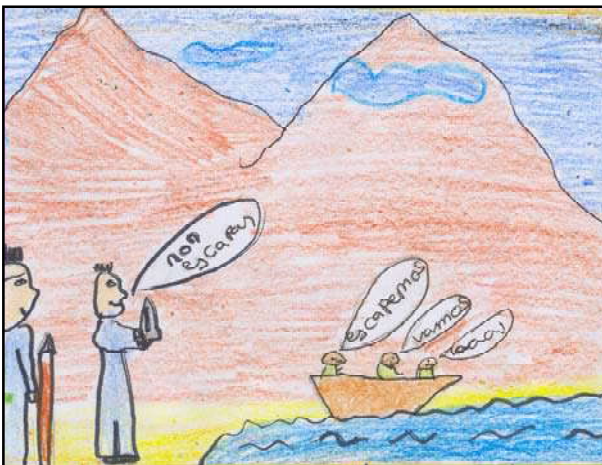

3.- Os aztecas foron ó pobo e como tiñan moita fame comeron as serpes. Para eles eran un manxar.

4.- Quixéronllo agradecer e mataron á filla do rei para convertela en deusa.

18

5.- Ó rei non lle gustou a idea e mandou tropas contras os aztecas. Eles escaparon. A súa lenda contaba: onde vexades unha aguia comendo unha serpe, alí fundaredes Tenochitlán.

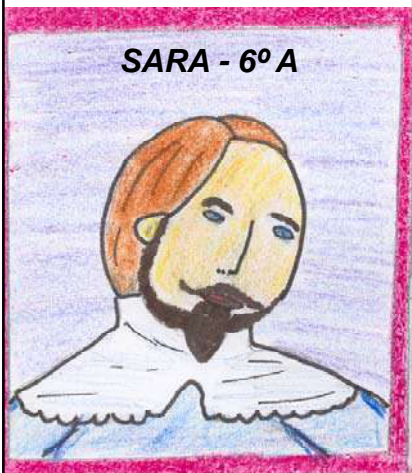

6.- Atoparon no lago Tescoco, unha aguia comendo unha serpe. Puxeron unhas plataformas e alí fundaron a cidade de Tenochitlán.

PERSONAXES

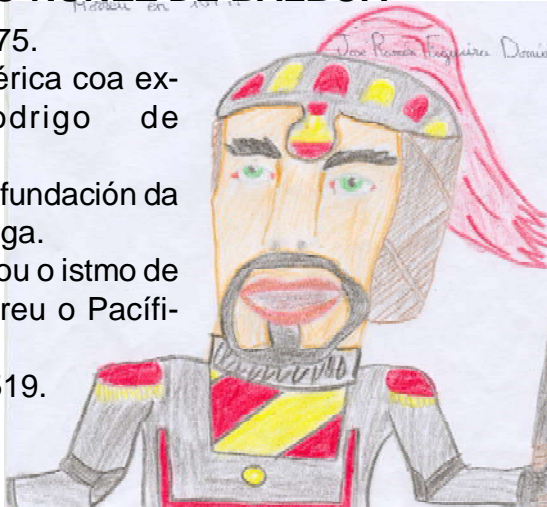
ALONSO DE OJEDA

SARA - 6º A

VASCO NÚÑEZ DE BALBOA

Naceu en 1475.
 Viaxou a América coa expedición de Rodrigo de Bastidas en 1501.
 Participou na fundación da Santa María a Antiga.
 Colonizou o istmo de Panamá e descubriu o Pacífico en 1513.
 Morreu en 1519.

JOSÉ RAMÓN - 6º A

ELCANO

Juan Sebastián Elcano encarna de maneira perfecta o prototipo de aventureiro e explorador que durante o século XVI protagonizou o descubrimento de terras e rutas descoñecidas. Fixo moitas outras viaxes por mar e incluso bélicas.

Uníuse a unha expedición dirixida por Fernando de Magallanes que terminaría por converterse nun dos maiores descubrimentos do período, ó demostrarse que a Terra era redonda.

ÓSCAR - 6º A

19

MAGALLANES

(Oporto, 1480 - Mactán, Filipinas, 1521). Navegante portugués.

Ó servizo de España, Fernando de Magallanes emprendeu a primeira volta ó mundo, que se viu truncada nas illas Filipinas, que descubriu e morreu.

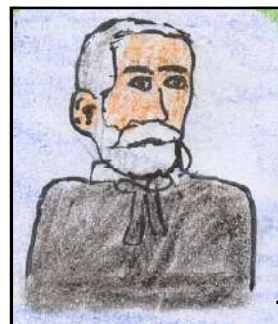
É portugués de nacemento. Cando chegou a España en 1519, xa participara en expedicións para o reino lusitano.

En 1505 embarcou á India. En 1509 partiu a Malaca, e posteriormente, participou no descubrimento das Molucas.

Cando saíron o 1 de Novembro, xa no Pacífico, descubriu as illas de San Pablo, Dos Tiburóns e Dos Ladróns.

En Cebú enfrentouse ás tropas indíxenas, onde se feriu e faleceu atravesado por unha lanza.

IVÁN - 6º B

DÍAZ DE SOLÍS

TERESA - 6º A

Para saber máis, consulta a páxina web:
<http://centros.edu.xunta.es/ceipdepalmeira/especial/america/america.htm>

¡E XA CHEGA O SAMAÍN!

O MÀXICO PEIXE DA SABEDORÍA

Hai moitos anos nunha pequena casa de pedra, en Irlanda vivía un poeta, que daba clases ós rapaces guerreiros, porque non había escolas. No río Boyne hai un precioso salmón dourado, que toda persoa que o comera, sería a máis sabia de Irlanda. Finegas quería collelo pero nunca fora capaz. Un día estaba con Finn ensinándolle unha poesía á beira do río Boyne, e Finegas viu que algo se movía. Era o salmón. Saiu correndo a coller unha rede grande e forte, e Finn non se enterou de nada porque estaba de costas ó río e Finegas sabía que se lle mirabas ós ollos caías nun sono profundo e disto Finn non tiña coñecemento.

Cando chegou para collelo, botou a rede e o peixe moveuse dando voltas e quedou ollando a Finegas, e quedou a durmir. Finn espertouno. Como o salmón estaba parado pediúlle un anaco de tea para tapa-los ollos. Despois de moitas horas de loita colleuno, e como estaba moi canso díxolle a Finn se llo cocinaba, pero insisteulle en que non o comera. Mentres o preparaba saltoulle ó dedo unha gota de aceite. Cando lle levou o peixe, viu que Finn tiña os ollos moi brillantes e díxolle:

- ¿Comeches algo do peixe?

- Non, non - díxolle. Pero despois douse conta de que metera o dedo co aceite na boca, para aliviar-la dor.

Finegas comentoulle que aínda que fora él máis sabio que non lle importaba xa que eran amigos.

AS CABAZAS

20

Gústanme as cabazas.

Son grandes ou pequenas cabezas
de cores verdes, amarelas e laranxas,
con formas redondas, ovaladas e aplastadas.

Nas hortas podemos atopalas,
ou nas tendas mercalas.

A algúns gústalles comelas
e a outros gústalles pintalas.

Con diferentes caras,
no Samaín podedes velas,
todas ben preparadiñas,
e encendiñas con velas.

ÓSCAR - 6º A

O SAMAIN

31 de outubro,
o día fatal,
os espíritos malignos
véñennos atacar.
Pero aínda que teñas medo
non te debes preocupar.
Non son meigas nin pantasmas,
só son nenos a xogar.
31 de outubro,
o día fatal,
nenos e maiores
vanno disfrutar.

JESÚS - 6º A

¡QUE VIVA A IMAXINACIÓN!

Algo está a pasar en Usos Múltiples ...

Equipe de Normalización Lingüística
CEIP de Palmeira - 2004

SAMAÍN 2004

FOMOS Ó TEATRO

O xoves, 4 de novembro, os nenos e nenas de 3º, 4º, 5º e 6º, acompañados polos seus profes, foron o Salón Teatro de Santiago a ver unha obra que se chama "As laranxas máis laranxas de tódalas laranxas". O autor desta obra é Carlos Casares.

O AUTOR E A SÚA OBRA

Carlos Casares naceu en Xinzo de Limia en 1941. Escribiu tanto en lingua galega como castelá. Estudou Filosofía e Letras na Univesidade de Santiago de Compostela.

Desenvolveu unha actividade cultural e profesional como escritor, editor, catedrático, membro da Academia Galega da Lingua.

Deuse a coñecer en 1967.

Publicou varias novelas e contos infantís:

- Cambio en tres (1969)
- Os escuros soños de Clio (1979)
- Os mortos daquel verán (1987)
- Deus sentado nun sillón azul (1996)
- A galiña azul (1968)
- **As laranxas máis laranxas ... (1973)**
- Lola anda en bicicleta (1997)

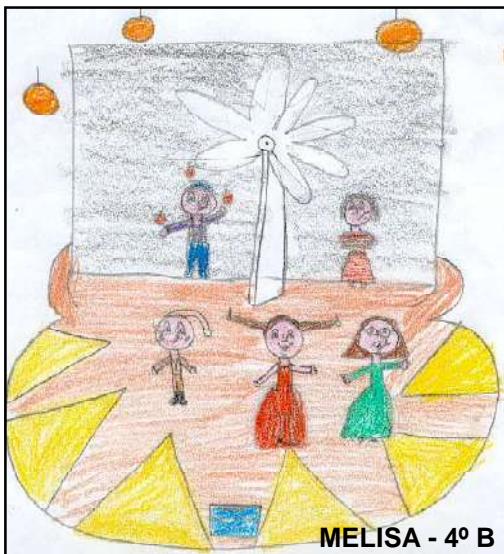
Morreu no ano 2002.

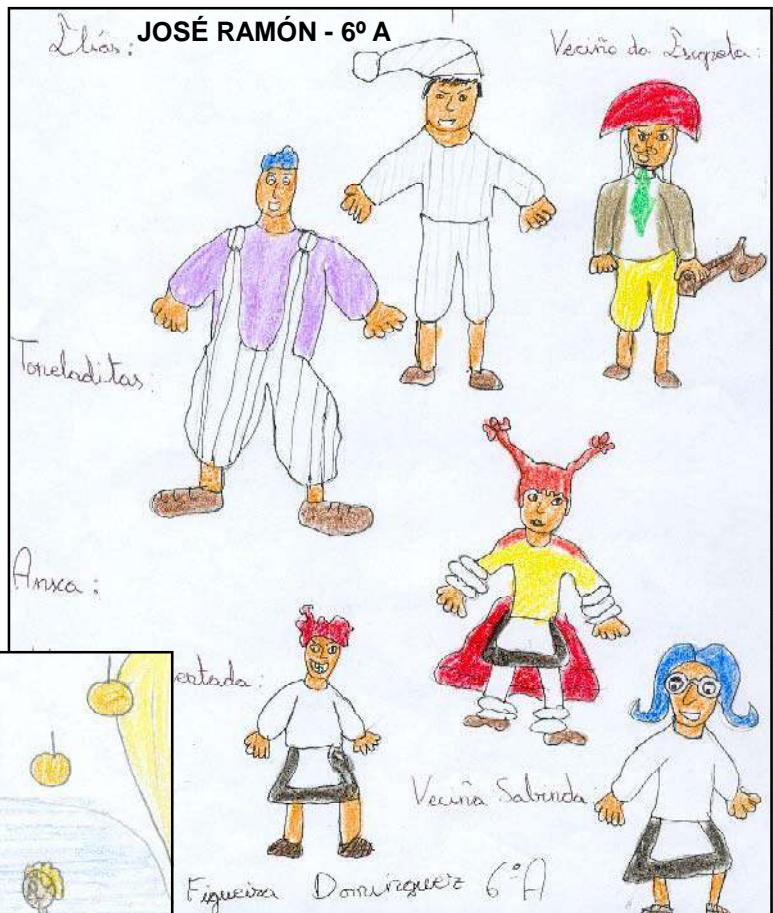
VIRGINA - 6º B

CELIA - 6º B

22

MELISA - 4º B

Diñás, JOSÉ RAMÓN - 6º A

Veciño da Lirupola:

Toneladitas:

Anxa:

catada:

Veciña Sabrinda:

Figueira Domínguez 6º A

MAITE - 4º B

DE EXCURSIÓN A SANTIAGO

Onte, xoves 4 de novembro, fomos de excursión a Santiago cos de 4º, 5º e 6º. Cando chegamos ó colexio veu a profe Elvira e díxonos que Concha estaba enferma e non podía vir; entón íamos ir coa profe Carmela. Baixamos para montar no autobús.

Desde que entramos no autobús ata que chegamos a Santiago fomos xogando, cantando e contando chistes. Andrés aínda agora debe de seguir rindo. Tardamos unha hora e trinta e un minutos en chegar a Santiago.

O primeiro que fixemos alí foi ir ó lavabo porque algunha xente quería facer pis. Despois fomos dar unha volta moi longa por Santiago e vimos a catedral. ¡Era moi grande! Seguimos andando e en moitas rúas vendían cousas para pelegrins. Anxo meteunos por un camiño moi estreito para chegar antes ó *Salón Teatro*, que era onde se facía a obra que íamos ver.

Chegamos ó teatro. Pasamos dentro e sentámonos nos asentos segundos de diante; as butacas do teatro eran ananas. Había un altavoz a cada lado do escenario, e cando ía empezar a obra escoitamos a unha muller dicindo que por favor apagáramos os teléfonos móbiles e que desconectáramos as alarmas dos reloxos. Cando terminou de falar apagáronse as luces.

A obra de teatro titulábase: *As laranxas máis laranxas de tódalas laranxas* e era divertidísima. O primeiro en saír foi Elías facendo o tonto. Despois saíu unha moza chamada Anxa e o veciño da escopeta, que sempre estaba moi nervioso e que andaba cun gorro de pixama. Cando estaban os tres explotou unha laranxa que estaba colgada do teito, e caeron papeis lilas.

Cando a obra estaba a metade nun momento pareceu que estabamos nunha discoteca porque había unhas luces guais e todo era a cámara lenta.

Tamén saíron ó escenario o veciño gordo, a quen chamaban *Toneladitas*, a veciña desdentada e a veciña sabida, que empurraron sen querer a Elías. Elías caeu nunha poza de auga e salpicou a algúns que estaban na fila de diante.

Ó final da obra cantaron unha canción e tocaron uns instrumentos. O veciño da escopeta tocaba co cu mirando para o público.

Cando saímos déronnos unha bolsa e dentro había uns regalos.

No teatro había uns homes que nos grabaron para a televisión e entrevistaron a Mariana e Virxinia, e tamén ó profe Anxo. Creo que imos saír no *Telexornal*.

Cando saímos fomos dar un paseo e os profes nos fixeron unha foto nunhas gradas que había por alí. Despois montamos nos autobuses e viñemos xogando coas cousas que nos regalaron, pero case todos quedaron durmidos.

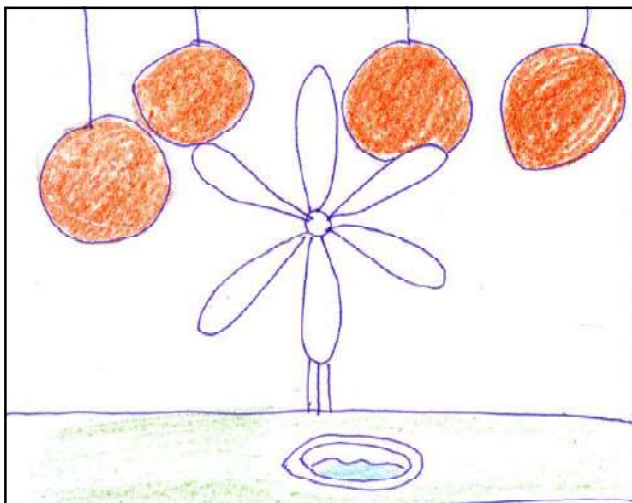
Cando chegamos a Palmeira estábannos esperando a nosos pais.

Foi moi, pero que moi guai a excursión.

AS LARANXAS MÁIS LARANXAS...

A un limoeiro saíronlle cinco laranxas,

A Elias saíronlle ver laranxas nun limoeiro.

Quiso tocar unha e estourou.

Despois vinéron todo.

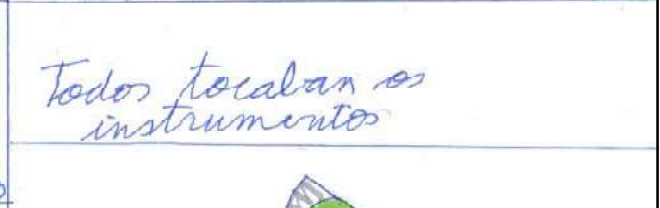
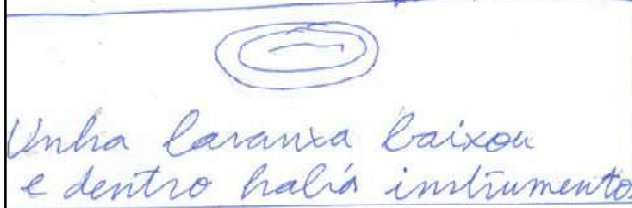
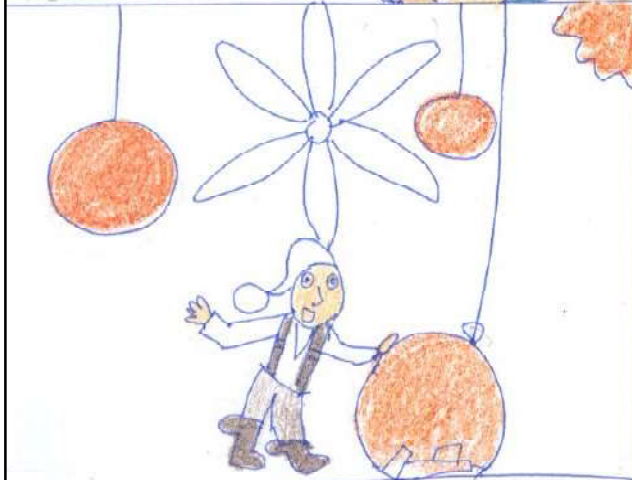

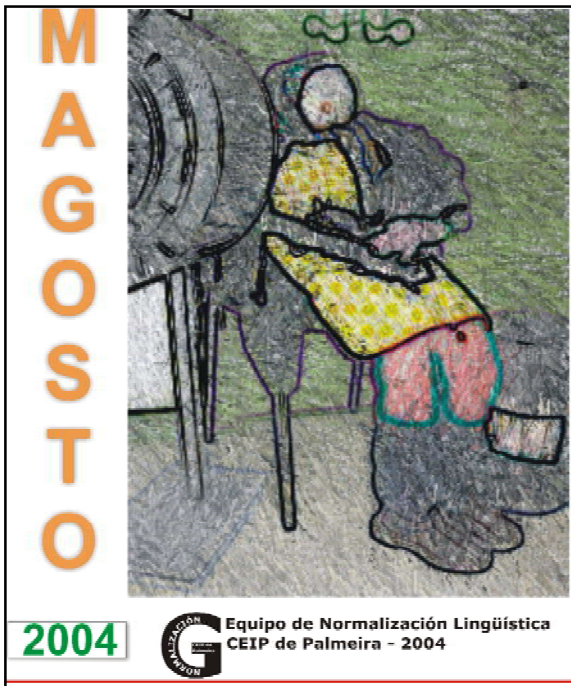
Contoulle unha historia a un ovo.

DE TÓDALAS LARANXAS

CHEGA O MAGOSTO... E CHEGA TÍA PEPA

A CASTAÑEIRA

26

**Nun recuncho da praza
a castañeira chama:
- ¡Vinde aquí, meus meniños,
mercar castañas asadas!
É unha velliña guapa
coa pel algo enrugada,
uns olliños moi ledos
e un sorriso que me encanta.
Leva pano na cabeza,
tamén ten unha bufanda,
unhas luvas moi roídas
e unhas rusas de cadros.
Sentada nunha banquetta
ó lado do carromato,
quenta as mans pouco a pouco
achegándoas ás brasas.
Metidas nun cucurucho,
vende que vende castañas.
-¡Vinte pesos, rapaciño!
Cómeas moi de contado.**

SUSANA

NENAS E NENOS DE 6º

À CASTAÑA MAIOLA

**Nunha mesa dunha casa
as castañas repousaban
mirando unhas para outras
a ver quen era a máis guapa.**

**Moi sinxela a cocida,
máis ufanas as asadas,
separábase orgullosa
a maiola xa secada.**

**Aquela castaña maiola
quería bailar ela soa.**

**Non lle gustaba saltar
nin coas amigas xogar.**

**Lacazana e fachendosa
ante os outros presumía
que era bocado moi fino.**

**-¡Vendenme nas docerías!
Despreciaba sen razón
ás asadas e cocidas.**

**-¿Que sabedes vós? - dicía.
Eu valo máis ca vós.**

**Pero un día, sen querer
á cociña, nun instante
chegou unha dama moi fina
vestida de papel brillante.**

**-¿Quen é?, ¿quen é?
Devecían por falarlle.**

**-Debe ser moi importante,
pois ata fala francés.**

**-¿Quen son?, ¿quen son?
E logo, ¿non me coñeces?
Vexo que pouco sabedes.
Eu son o "Marron glacé".**

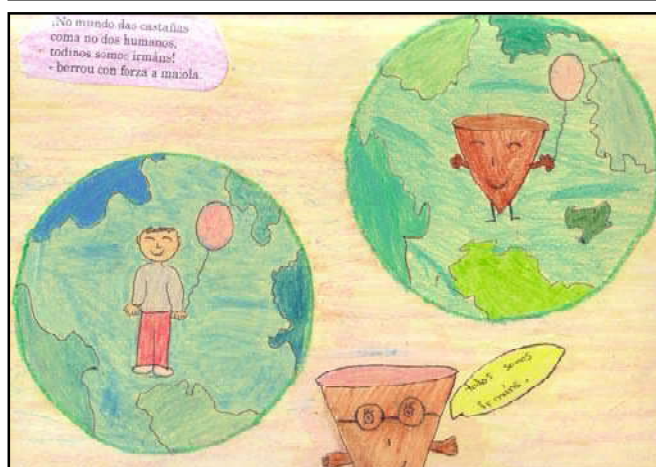
**- Coma vós, nacin castaña,
primeiro fun eu cocida
logo a pel me sacaron
e de chocolate fun vestida.**

**¡Vaites! Daquela somos iguais -
pensou en alto a cocida.**

**¿Que máis da o que te fagan,
se logo vas á barriga?**

**- ¡No mundo das castañas
coma no dos humanos,
todiños somos irmáns!
berrou con forza a maiola.**

**- Xoguemos xa xuntas,
que así aprenderemos
nós de ti e ti de nós
e mellor o pasaremos.**

DITOS, CANTIGAS, ADIVIÑAS...

HISTORIAS DE CASTAÑAS E DE CASTIÑEIROS

HISTORIA DUN CASTIÑEIRO

Hai moito tempo vivía un castiñeiro vello con poucos amigos. O castiñeiro chamábase Lume. Lume vivía nun souto abandonado que era dunha castañeira que tódolos outonos iba polas súas castañas.

Pasaban os anos e as únicas amigas eran as castañas e os ourizos. Ata que un día, Lume recibiu unha agradable sorpresa. ¡Eran uns nenos que ían pasa-lo magosto! Despois de asar e de comer as castañas xogaron ós xogos típicos. Cando Carmela xogaba á corda sen querer deulle a Lume.

- ¡Au! Fixéchesme dano - dixo Lume.
- Sinto. Non era a miña... ¡Un momento! ¡Estou falando cun castiñeiro!
- Non pode ser - decía David.
- Tranquilos. Eu son inofensivo. Só quero ter con quen xogar e falar - dixo Lume.
- Moi ben. A partires de agora viremos a pasar o rato - dixo María.
- Pero temos que gardar o segredo - dixo Ana.
- Faremos un club e chamarémonos "As castañas" - dixo Daniel.
- Viremos os luns e os sábados - dixo Pablo.
- Si. E só podemos vir nós - dixeron todos.

BELÉN - 4º A

A CASTAÑEIRA E A CASTAÑA

Había unha vez unha castañeira que estaba recollendo castañas para asar. Había unha castaña que estaba moi alta e non lle chegaba; intentouno cunha grúa e non o conseguiu, intentouno cun camión pero non o conseguiu, despois cunha escada e nada. Chegou Neve Branca, subiu á árbore e colleu a dichosa castaña. A castañeira púxose tan contenta que lle deu as gracias cun gran abrazo.

29

MARINA - 4º A

A CASTAÑA BAILARINA

Esta era unha castaña chamada Ana. Ana era moi intelixente pero ela un día cando aínda estaba na árbore viu que uns nenos xogaban a unha cousa que daba moitas voltas e chamábanlle peonzas. Enton ela parouse a pensar pero non sabía como inventaran iso.

Un día no que Ana iba a ballet preguntoullo á profesora, xa que ela non o sabía. A profesora díxolle que o tiña que averiguar ela mesma, igual que tódalas persoas a quen preguntou, pero ela deulle unha pista e era que as castañas tiñan algo de relación.

Ó día seguinte a profesora de ballet ensinoulle a facer piruetas para que Ana averiguase a súa pregunta. Enton, mentres Ana facía as piruetas e mirábase ó espello e vía que

as súas piruetas e as das peonzas eran case idénticas, de aí sacou o resultado da súa pregunta.

E agora ti xa sabes que tódalas túas preguntas, averiguándoas, teñen a súa resposta.

SARA - 6º A

MANUALIDADES CON FROITOS DE OUTONO

Entre as actividades organizadas con motivo do Magosto, O Equipo de Normalización Lingüística do Centro propuxo ó alumnado, en colaboración coas familias, dado o éxito da actividade o pasado curso, a realización de manualidades con froitos do outono. Cos traballos realizados, fixemos unha exposición.

30

 FROITOS DO OUTONO
EXPOSICIÓN 16 NOVEMBRO
VISITAS: DE 9 A 9:30 DA MAÑÁN E DAS 17 ÁS 19 H. DA TARDE

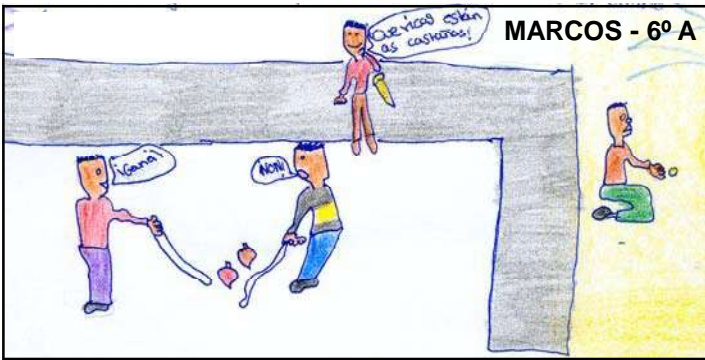

E Ó FINAL, POR SUPOSTO, A GRAN FESTA DO MAGOSTO

Onte celebramos o magosto. A primeira hora fixemos poesías, o pin e plantamos castañas, noces, abelás... Despois do recreo comemos castañas e bebimos auga, cocacola, fanta... Cando terminamos de comer e beber tiramos as cousas á papeleira e xogamos á corda e outros xogaban a: corda, a peonza, as canicas e a goma...

Despois subimos ás clases e a profesora ensinounos unha canción e polo camiño para casa cantando. Paseino moi ben.

LORENA - 4º B

ANDRÉS - 4º A

Equipo de
Medio
Ambiente

SAÍDA Á PRAIA DA CORNA

CARTA DE SIMEÓN ÓS NENOS E NENAS DE PALMEIRA

Durante o primeiro trimestre do curso, chegou ó colexio unha carta do Príncipe Simeón, fillo do Rei dos camaróns, convidando a todas as nenas e nenos do cole a visitar os seus dominios. Tódo o alumnado do cole, por turnos, foi visitar a Simeon na praia da Corna. Foron recibidos por lapas, polbos, pulgas mariñas, peixes, algas, cunchas e demais seres vivos da beiramar. Puideron observar os animais e vexetais máis abundantes nese ecosistema e recolleron o lixo que había na praia para deixar o reino de Simeón coa súa beleza natural.

32

SIMEÓN

Príncipe da Corna

O Príncipe Simeón, fillo do Rei dos camaróns, ten o pracer de convidarvos a que visitedes os seus dominios. Seredes recibidos por tódolos habitantes do reino mariño: Lapas, polbos, pulgas mariñas, peixes, algas, cunchas,.....

¡Os meus dominios foron invadidos por plásticos, cor das, botellas e lixo de todo tipo, o que fai que o meu reino non teña a beleza da que disfrutábamos antes!

Espero que veñades pronto e me axudedes a solucionar o problema.

Asinado:

Simeón, Príncipe da Corna

O martes, día 23 fomos á praia a limpar porque estaba chea de lixo. Encontramos: madeira, plástico, redes, velas... Tamén recollimos cunchas para facer unha especie de mural. Xogamos a facer muralla e a tirar pedras. Pero non me gustou nada que tiraran lixo á praia. Agora da igual porque está limpa.

ELISA - 4º B

IVÁN - 5 ANOS

O MARTES FOMOS A PRAIA DA CORNA COS NENOS E NENAS DE 5º E COS PROFES REMEDIOS, MIGUEL, MARÍA, MARGARITA E CARMELA.

RECOLLEMOS CUNCHAS, TESOUROS E UNHA PEDRA CON FORMA DE CORAZÓN. OS MAIORES RECOLLERON LIXO.

DESPOIS MIRAMOS Ó MAR: É AZUL, ENORME, TEN ROCHAS, AREA, ALGAS, DIAMANTES E COFRES NO FONDO.

ANTES DE VOLVER CORREMOS E TIRÁMONOS A ROLOS NA AREA.

CANDO CHEGAMOS Ó COLE ESTÁBAMOS CHEOS DE AREA, CANSOS E QUERÍAMOS BEBER E COMER.

PASÁMOLO MOI BEN.

NENAS E NENOS DE 5 ANOS

A VIDA DAS BALEAS

Os nenos e nenas de 4º viron unha película sobre a vida das baleas.

33

NO FONDO DO MAR...

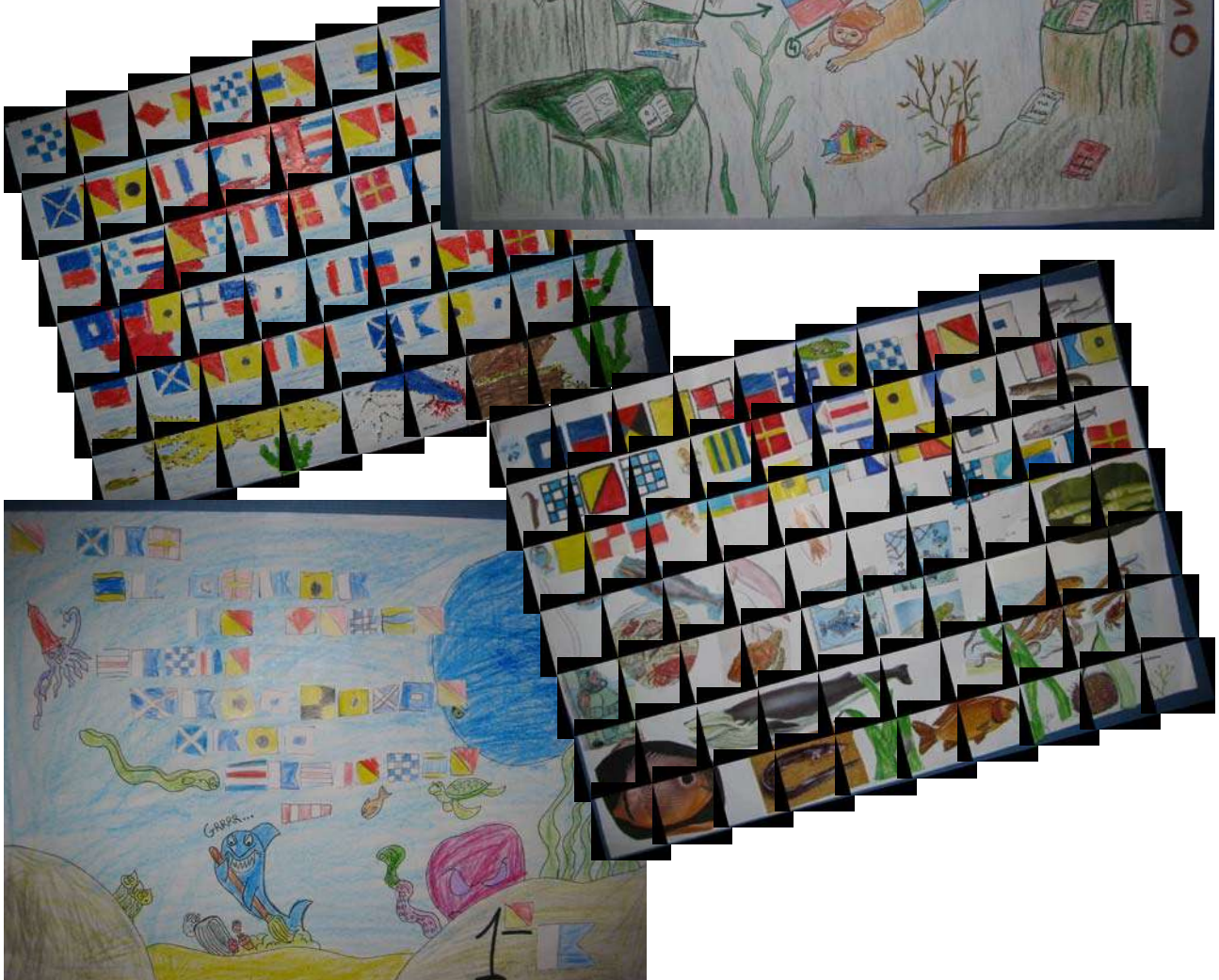

HAI MOITO QUE LER

MENSAXES CON BANDEIRAS

34

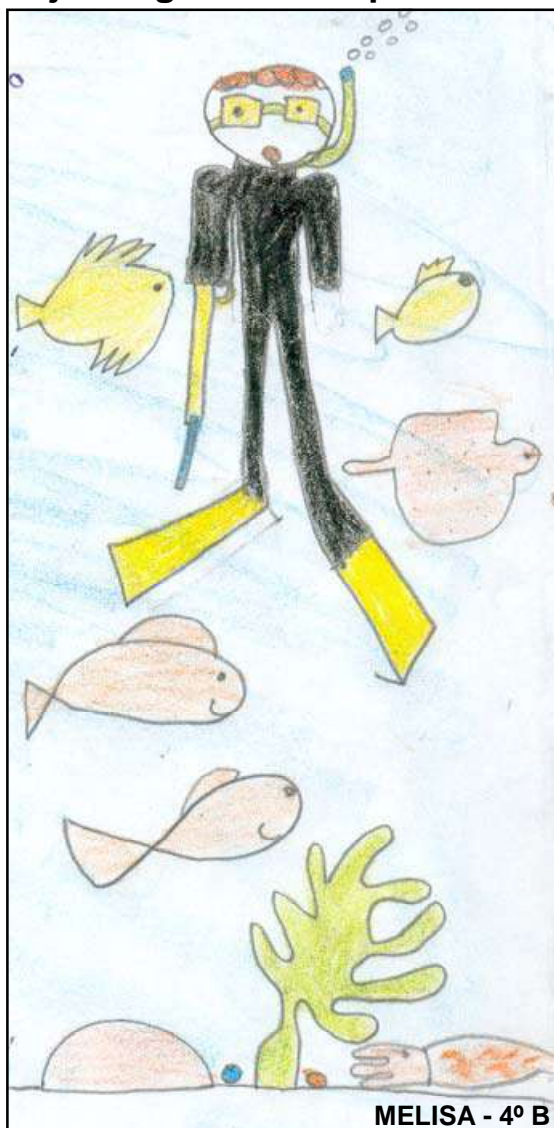
TRABALLANDO NA BIBLIOTECA

Fixemos ilustracións a partires dun texto de Gloria Fuertes.

CÓMO SE DIBUJA UN BUZO

Para dibujar un buzo...
se hace un muñeco vestido
que resulta divertido.
Espaldas anchas de atleta
y en vez de botas, aletas.
Por el traje, que es de goma
solo la cabeza asoma:
No es pescador, no es marino
no tiene caña ni barca.
¡Es cazador submarino!
Gafas grandes de cristal
y el tubo para respirar;
burbujea burbujeante
bajo el agua tan campante.

Avanza bajo la ola,
en la mano la pistola.
Ve jardines en el fondo
y corales en lo hondo,
ve perlas y calamares
en el fondo de los mares.
Al buzo, como otras veces,
le rodean muchos peces.
Son de colores brillantes
y de formas elegantes.
¡Unha raya como un rayo
pasó veloz a su lado!
Como era buzo poeta,
no disparó la escopeta.

UN ACUARIO NA AULA DE 2º

Na nosa clase hai un acuario. Nel viven catro peixes, dous chámanse “subunquis” e outros dous “cometas”. Os subunquis son brancos con manchas de cores, os cometas son de cor vermella alaranxada.

Cada día dálles de comer un neno da clase unha comida especial para peixes.

No acuario póñense plantas artificiais, pedriñas e area para imitar o fondo do mar. O acuario é de cristal e cambiaselle a auga cando se necesita, porque os peixes, coma tódolos seres vivos, necesitan coidados, respecto e cariño.

ISABEL – 2º

36

MARÍA – 2º

LIFE IN THE DEEP BLUE SEA

BARNACLE

I am a barnacle.

Yo soy un percebe.

My scientific name is Pollicipes Cornucopia.

Mi nombre científico es Pollicipes Cornucopia.

My body is a fleshy stalk which is attached to a rock at its base. The rest is inside a kind of nail.

Mi cuerpo es un tallo carnoso que está unido a la roca por su base. El resto está dentro de una especie de uña. Barnacles live forming huge colonies, in places where the waves break hard.

Los percebes viven formando grandes colonias en lugares donde las olas rompen fuerte.

SPIDER CRAB

I am a spider crab. My scientific name is "Maja Squinado".

Yo soy una centolla. Mi nombre científico es "Maja Squinado".

My body is heart-shaped, and a bulging, spiky shell covers it.

Mi cuerpo tiene forma de corazón, y una concha abultada cubierta de púas lo cubre.

I have ten articulated legs, very long and hard.

Yo tengo diez patas articuladas muy largas y duras.

My first pair of legs end in two claws.

Mi primer par de patas termina en dos pinzas.

37

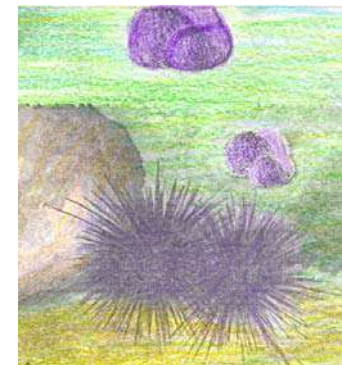
SEA URCHIN

I am a sea urchin. I have a globular body, a bit flatter at its base.

Yo soy un erizo de mar. Yo tengo un cuerpo redondo, pero un poco plano en su base.

I have a hard shell covered with sharp spines, which I use to defend myself and move very slowly.

Yo tengo una concha dura cubierta de afilados pinchos que uso para defenderme y moverme muy lentamente.

OCTOPUS

I am an octopus. My scientific name is Octopus Vulgaris.

Yo soy un pulpo. Mi nombre científico es Octopus Vulgaris.

My body is soft and I have a very big head, with eight sucker-bearing arms. I live in the sea, in rocky or sandy sea bottoms, near the shore.

Mi cuerpo es blando y tengo una cabeza grande con ocho brazos con ventosas. Yo vivo en el mar, en fondos marinos rocosos o arenosos, cerca de la costa.

I hide in natural shelters such as caves or crevices. I go out very little. I watch everything that happens around me, as I am very curious.

Me escondo en escondrijos naturales, así como cuevas o grietas. Salgo muy poco y observo todo lo que sucede a mi alrededor porque soy muy curioso.

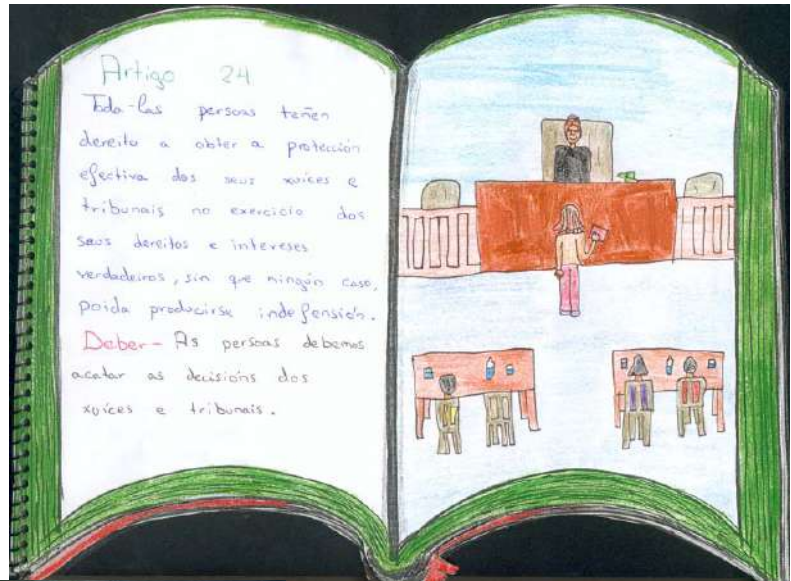
ALUMNADO DE 6º

6 DE DECEMBRO: DÍA DA CONSTITUCIÓN

**A Constitución Española aprobouse o 6 de decembro de 1978.
Cumpre este ano 26 anos.**

38

**TODOS TEÑEN DEREITO
Á VIDA E Á
INTEGRIDADE FÍSICA E
MORAL.**

**DEREITO Á HONRA, Á
INTIMIDADE PERSOAL E FA-
MILIAR E Á PROPIA IMAXE.**

**DEREITO A ELEXIR LIBRE-
MENTE A RESIDENCIA E A
CIRCULAR LIBREMENTE
POLO TERRITORIO NACIO-
NAL**

**OS ESPAÑOS SON
IGUAIS ANTE A LEY.**

**LIBERDADE IDEOLÓXICA,
RELIXIOSA E DE CULTO.**

Os nenos e nenas de 4º participaron nas actividades organizadas polo Concello. Houbo teatro, soltaron globos e tomaron chocolate.

NADAL NATURAL

Neste nadal
respecta o natural

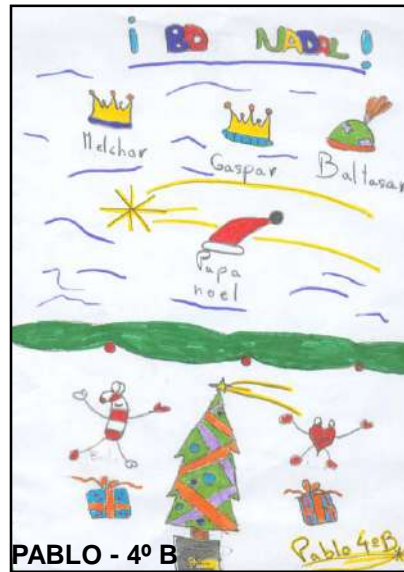
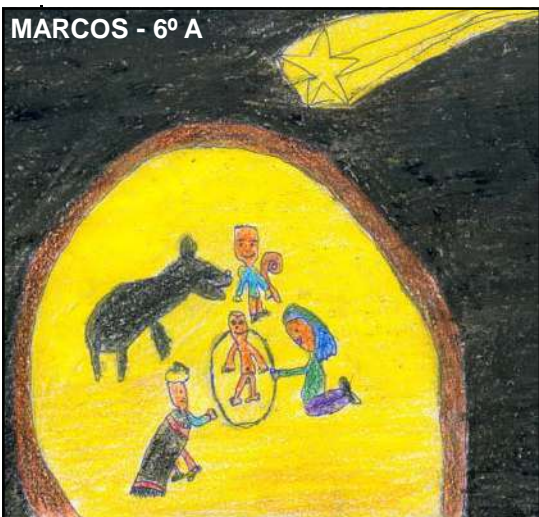
- Podemos mercar árbores artificiais ou naturais e, neste caso, replantalas logo na horta, no xardín ou no monte.
- Respeitar as especies protexidas: acivro, xilbardeira, carriza ("musgo").
- Consumir con responsabilidade a enerxía eléctrica.

O Equipo de Medio Ambiente elaborou un folleto cunhas pequenas normas que podemos ter en conta no Nadal para coidar a Natureza.

40

CANTAMOS PANXOLIÑAS

O Equipo de Normalización Lingüística organizou un concurso de debuxo e texto para imprimir a tarxeta de nadal que se enviou á Comunidade Educativa.

Polos outros nenos pide no nadal un regalo menos, e dille ós teus pais que axuden ós demais.

Sonia González - 6ºA

CEIP DE PALMEIRA
Nadal 2004

Aitana García - 5 anos

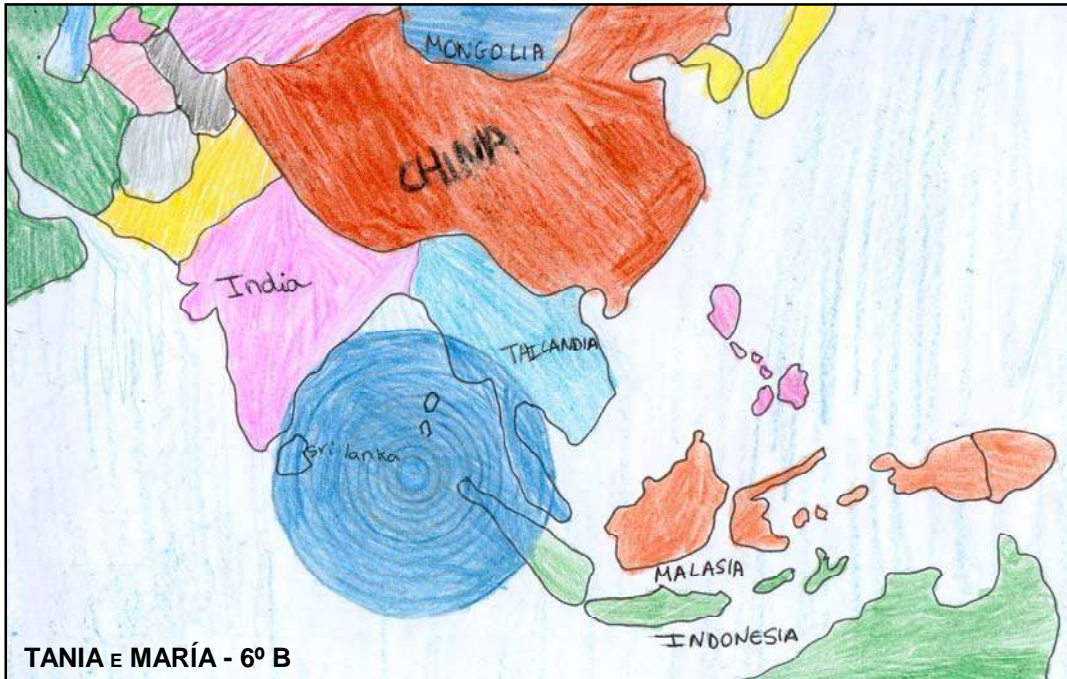

DESASTRE NO OCÉANO ÍNDICO

Un terremoto de magnitude 9,0 na escala de Richter, o máis potente dos últimos corenta anos sacudiu o norte da illa de Sumatra e provocou unha cadea de maremotos. Un destes maremotos golpeou o domingo día 26 de decembro as costas de alomenos oito países, matando a miles de persoas e deixando millóns de damnificados.

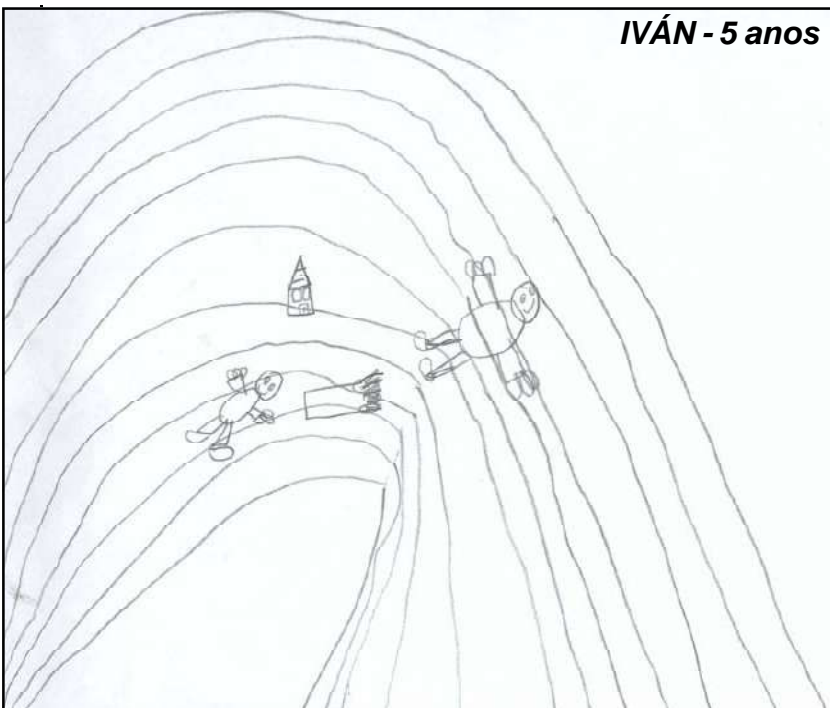
O TSUNAMI

A palabra tsunami é de orixe xaponés e significa "onda grande no porto". Os tsunamis son ondas xigantes xeradas habitualmente por movementos sísmicos nos fondos oceánicos.

42

As persoas máis afectadas polo terremoto máis devastador dos últimos 40 anos encontrábase en India, Sri Lanka e Indonesia.

Estas persoas necesitan a nosa axuda. Non te quedes parado. Bótalles unha man.

ISABEL, TERESA, JOSÉ RAMÓN, MARCOS - 6º A

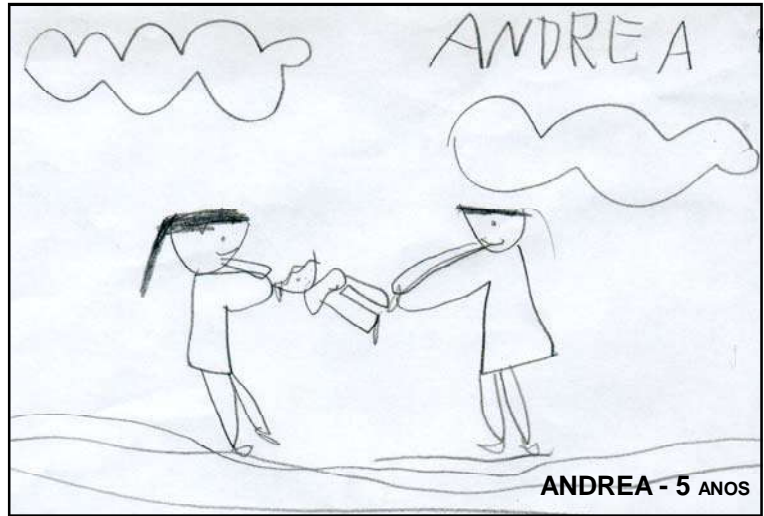

30 DE XANEIRO: DÍA DA PAZ

O día 30 de xaneiro celébrase o Día da Paz. O profesorado do Centro decidiu centrar as actividades deste ano no tema dos conflitos que xurden á hora de xogar: pola distribución dos espazos de xogo, polo desenrolo do xogo, polos compañeiros...

MIGUEL

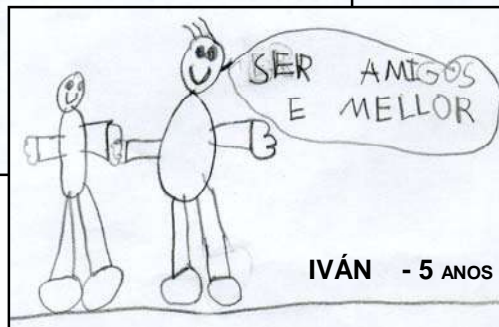
ANDREA - 5 ANOS

MARTÍN - 5 ANOS

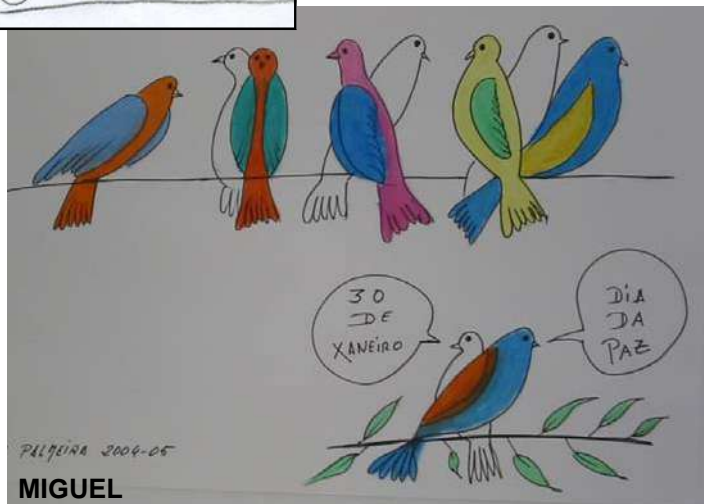
LETICIA - 5 ANOS

IVÁN - 5 ANOS

AINARA - 5 ANOS

MIGUEL

Unha das actividades que fixemos na semana do 24 ó 28 de xaneiro consistiu nun debate a partires dun texto que escribiu a profe Susana. Coas conclusións que sacamos nese debate fixemos debuxos, algúns dos cales foron escollidos para elaborar un folleto que se enviou ás familias. Este é o texto co que traballamos:

1

Hoxe, nenos e nenas, tócanos meditar polos líos que montamos á hora de xogar.

2

Que se chegamos antes para a pista pillar. Un insulto, unha patada... ¡O lío montado xa!

3

- Eu contigo non xogo.
- Non veñas aquí xamais.
- Non quero ser teu amigo.
- A min non me fales máis.

4

5

Os pequenos dos grandes moito aprenderán. E os cativos ós grandes cousas poden ensinar.

4

- Pero ¿Qué dis rapaz? Aquí ninguén vai sobrar, que mellor o pasaremos se xuntos imos xogar.

6

O perder e o gañar non importa demasiado. O mellor é participar sen deixar a ninguén illado.

7

Por moito que te disguste perder este partido, que te pille sempre o lobo, non saltar como é debido... Non esquezas que pelexando podes perder un bo amigo.

E FIXEMOS UNHA FESTA DE XOGOS

O venres, día 28, despois do recreo, fixemos todos xuntos no patio unha chea de xogos cooperativos, que son aqueles nos que ninguén gaña ou perde, senon que todos colaboramos para conseguir un obxectivo. Tódolos nenos e nenas do cole estaban repartidos en grupos. Os maiores de cada grupo axudaban ós máis pequenos.

PARACAÍDAS

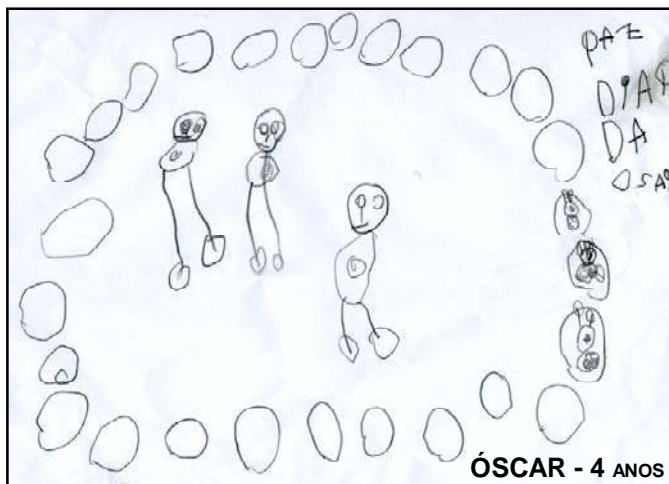
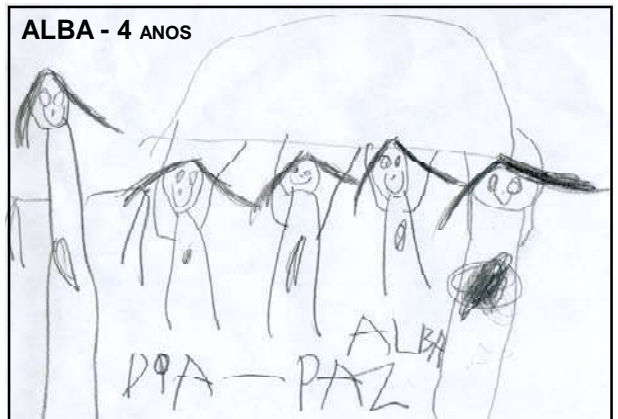

Cun paracaídas pódense facer moitos xogos.

OS PASOS

46

Deben pasar un río a través de pedras imaxinarias, que son aros de diferentes tamaños (un por alumno e que sobren un ou dous). O primeiro pon no chan o seu aro e para avanzar os seus colegas deben ir dándolle o seu aro.

MONTAXE

Con diferentes obxectos de desfeita (vasos de iogur, tetrabricks, botellas de auga, cordas...) de maneira cooperativa, constrúen as montaxes que se lles ocorran, relacionados co mar.

O TRAGAPEIXES

Os peixes teñen que evitar ser comidos polo Tragapeixes. O tragapeixes móvese polo espazo de xogo cos brazos estirados coma un paxaro grande voando sobre os xogadores coa intención de comerse ós peixes, pero sen tocar a nadie. Os peixes teñen que seguir as ordes do tragapeixes, pero estarán seguros mentres están unidos físicamente.

A SALVA-LA TRIPULACIÓN

Caeron ó mar 4 tripulantes dun barco que naufragou. Na súa axuda vén outro barco pero aínda está lonxe. Un helicóptero iralles socorrendo. Para isto cada neno-a collerá unha hélice (corda) do helicóptero. Entre todos collen ó naufrago e lévano ó barco que vén a rescatalos.

XOGO DO CARAMUXO

O grupo forma unha liña que se enrosca sobre si mesma nunha aperta colectiva para formar o corpo dun caramuxo.

¡ MOI BEN O PASAMOS!

¡QUE CEDO CHEGOU O ANTROIDO!

MIGUEL

A FESTA DO ANTROIDO

Os nenos de sexto están a traballar no disfraz deste ano relacionado co mar. Uns de piratas, outros de mariñeiros. Unhas de sereas e moitas de ameixeiras. O profe Fernando vains ensinar unha cantiga de entroido para todos recitar. Todos estamos moi ledos. Imos alucinar co entroido deste ano. ¡Que ben o imos pasar! A *rampona* é o noso barco no que iremos navegar no entroido deste cole, nos veredes polo mar. Anxo e Susana vannos acompañar. Logo xa veremos de que se disfrazarán. Filloas e orellas imos zampar. A ver que bebida imos tomar.

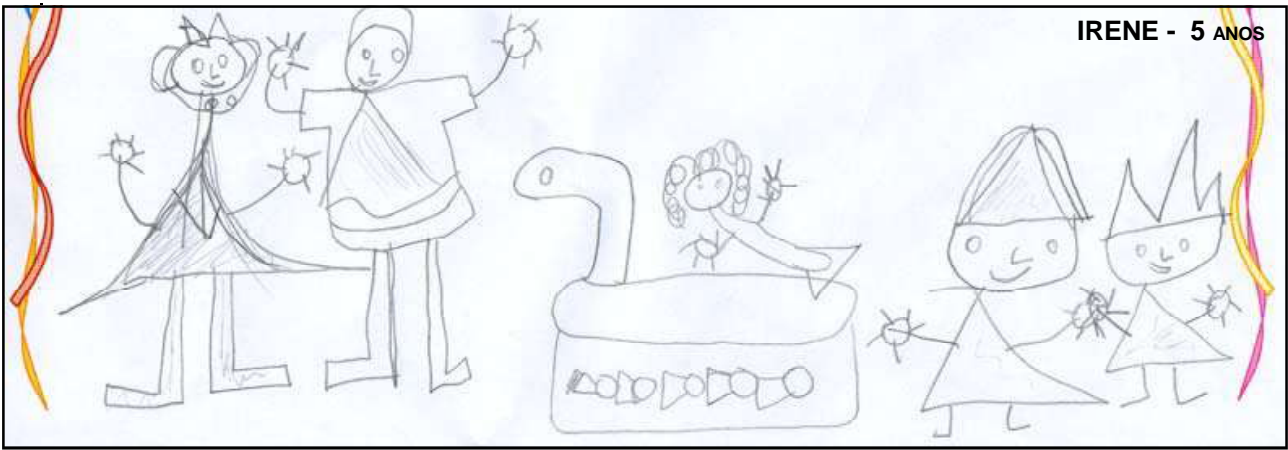
- ¿Que carauta vas levar?
- Eu levareina de peixe, cicais de estrela de mar. Asegúroche que imos flipar.

LETICIA - 5 ANOS

ÁNXELA E TANIA - 6º B

IRENE - 5 ANOS

ENTROIDO 2005

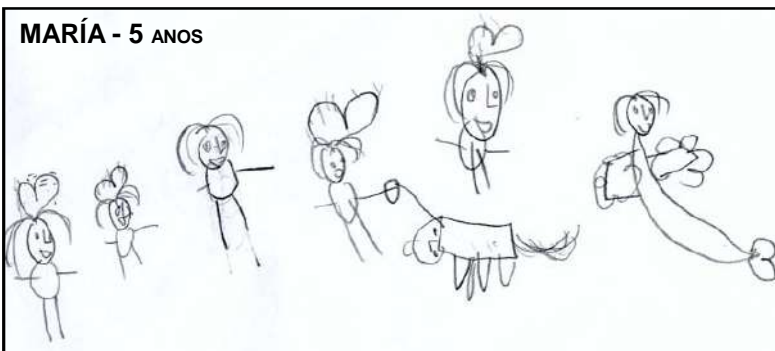
Este ano no colexio de Palmeira os mestres decidiron coma sempre celebra-lo entroido. Os rapaces disfrazáronse do que querían, sempre que fora algo relacionado co mar. Clara, Estela e Carlota van ir de sereas, Carolina de peixeira, Martín de mariñeiro...

O venres, día do entroido, os nenos estaban inquedos pero... Clara mirou pola ventá e dixo asombrada:

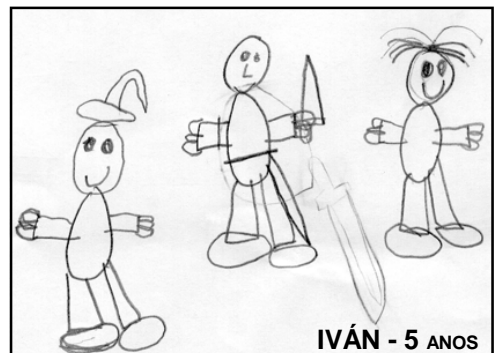
- ¡Mirade! O patio está cheo de mestres de distintas cores: Fernando, o profe de música de azul, Susana de rosa, Anxo de amarelo, Marisol de laranxa, Pablo de verde, María de grante, Elvira de marrón, Concha de dourado, Sesé de branco...

Os nenos xogan cos mestres e cos máis pequenos á corda, ó escondite, ó lobo, á mariola, ó brilé, ás canicas, á goma e ó peón.

Ese día sería inesquecible para os nenos do colexio de Palmeira.

MARÍA - 5 ANOS

IVÁN - 5 ANOS

MARIANA E VIRGINIA - 6º B

50

CONCERTO DIDÁCTICO

O día 4 de marzo o alumnado de 5º e 6º de Educación Primaria foi a Santiago para asistir a un Concerto Didáctico no Auditorio de Galicia. A obra que escoitaron era "A historia dun Soldado" de I. Stravinski.

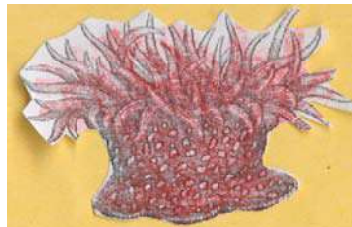
Despois do concerto foron visitar a parte vella de Santiago e a Catedral.

I WATCH THE MARINE ANIMALS AT THE SEASIDE A LOT OF ANIMALS ALREADY CAN BE WATCHED

A ORILLAS DEL MAR YA SE PUEDEN OBSERVAR MUCHOS ANIMALES

The sea anemones are like sea flowers.
Las anémonas de mar son como flores marinas.

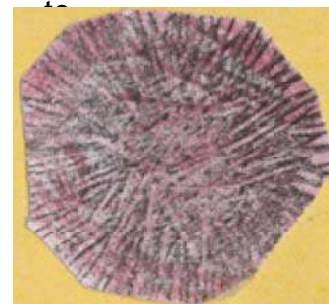

The jellyfish leaves to bring itself by the current.

La medusa se deja llevar por la corriente.

The sponge is a strange animal that looks a plant.
La esponja es un extraño animal que parece una planta.

The sea urchin is covered with spines.
El erizo de mar está cubierto por púas.

The hermit crab lives in an empty shell that it has found.
El cangrejo ermitaño vive en una concha vacía que ha encontrado.

The starfish has got five tips.
La estrella de mar tiene cinco puntas.

The shrimp is transparent and, for that, almost you can't see it.
La quisquilla es transparente y, por eso, casi no se ve.

The mussel lives solidly stuck to a rock.
El mejillón vive sólidamente pegado aferrado a una roca.

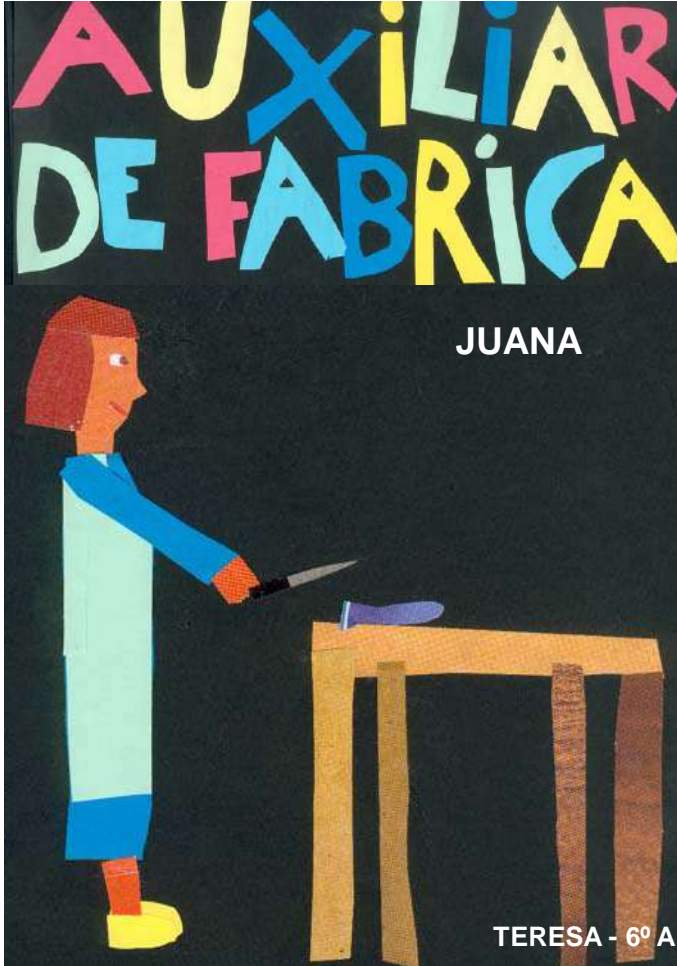

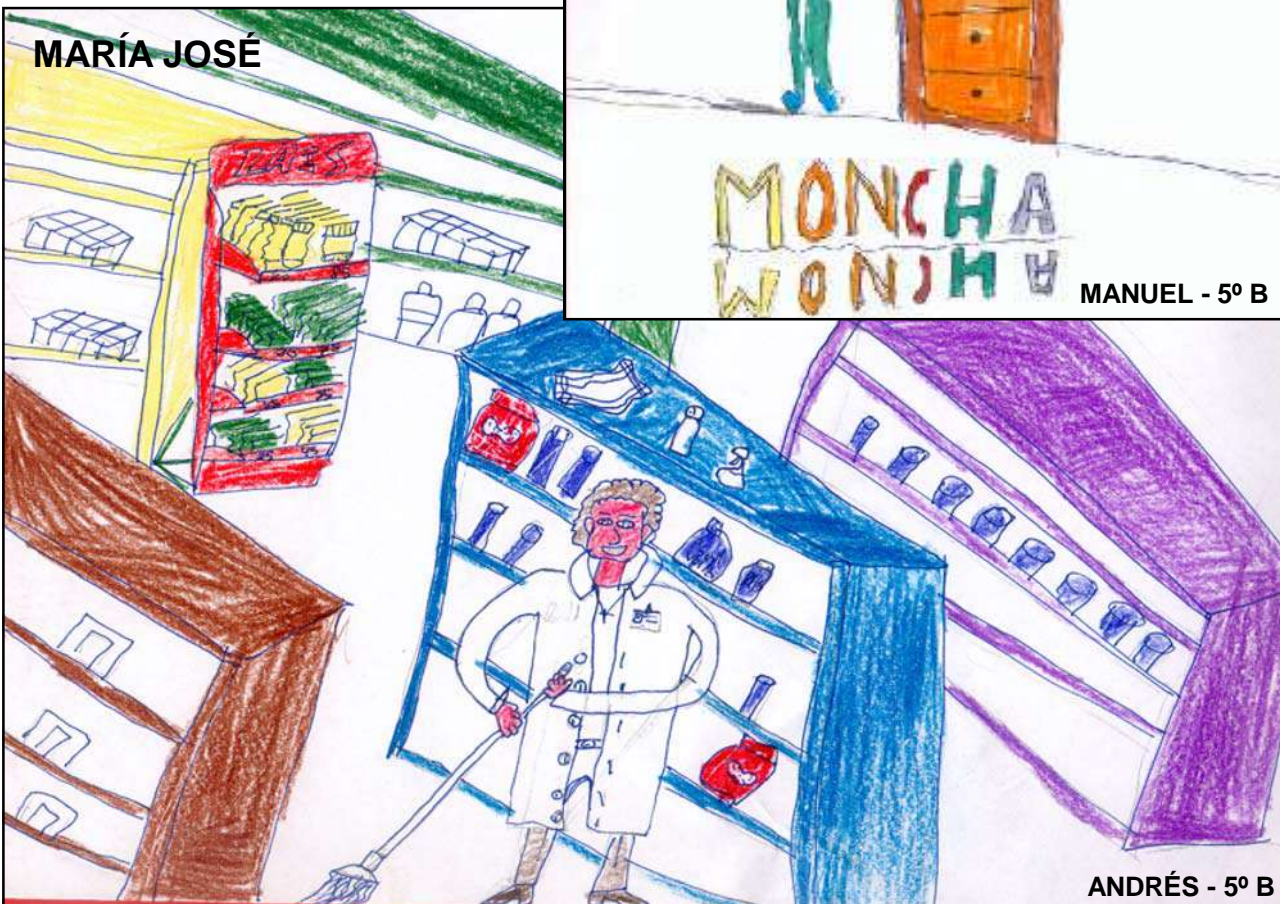
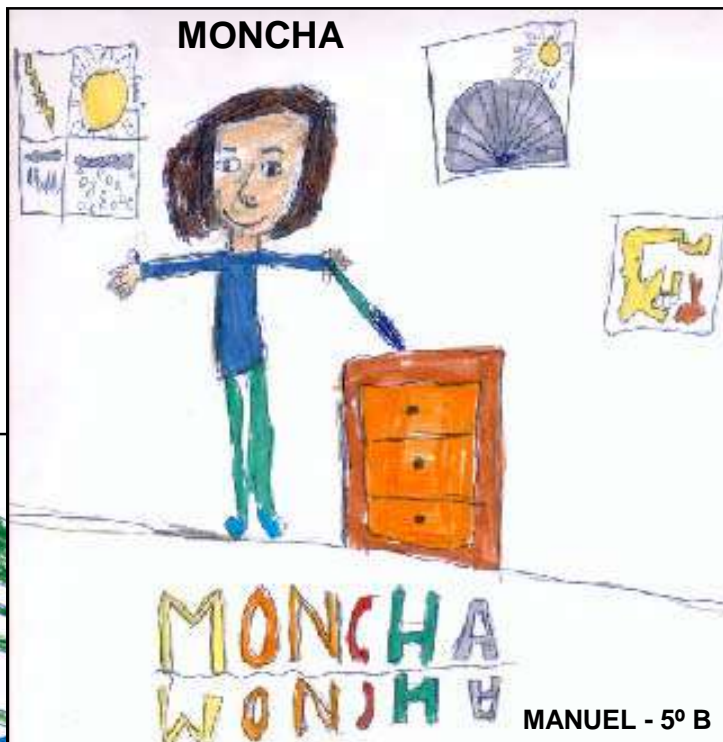
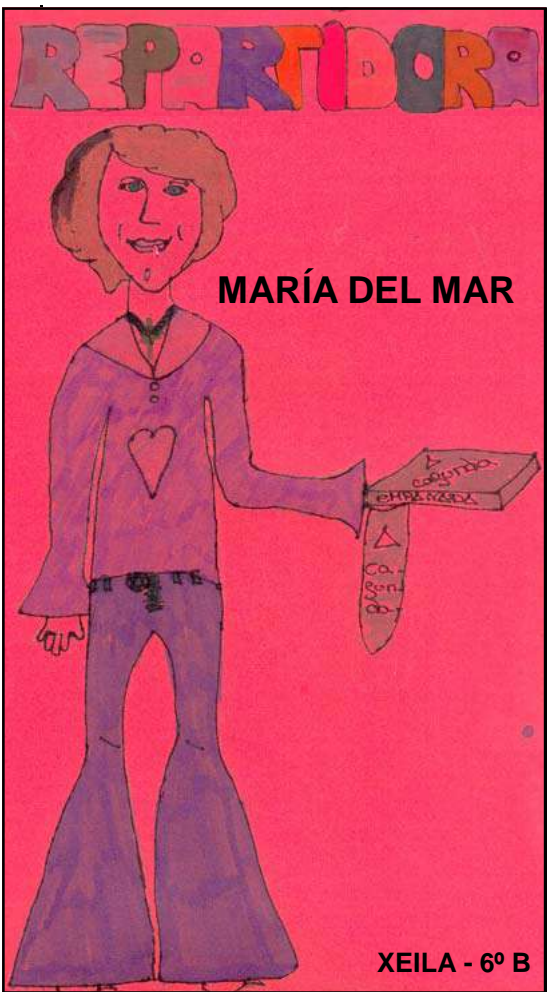
The crab has got a strange way of walking, it walks backwards.
El cangrejo tiene una extraña manera de caminar, anda hacia atrás.

8 DE MARZO: DÍA DA MULLER

Con motivo do Día da Muller, o alumnado de 5º e 6º fixo unhas enquisas, cada quen á nai dun compañeiro ou compañeira, para coñece-lo seu traballo, a súa xornada laboral, se lles gusta a súa profesión ou se dexesarían ter outra...

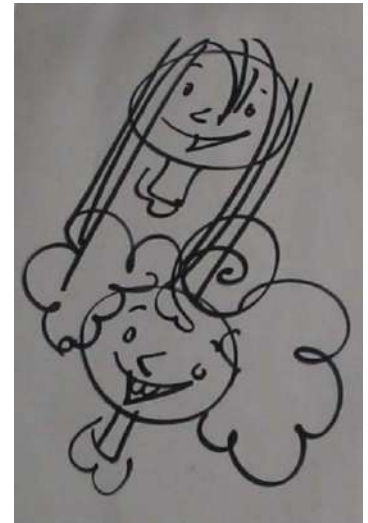
¿ QUEN É GUSTAVO OTERO?

Gustavo Otero é ilustrador, mago e animador á lectura. Estivo con todos e todas nós o día 10 de marzo.

Ademais de facer maxia, coas cartas, coas moedas, coas pelotas... tamén fai maxia con papel e lápiz, porque as súas ilustracións son máxicas. Ensinounos a ver as cousas dunha maneira máxica e divertida.

Por cortesía de **GRUPO sm**

56

Hoxe, xoves 10 de marzo veu Gustavo Otero. El debuxa os personaxes dalgúns contos e hoxe tamén fixo algúns trucos de maxia. Por exemplo, dalgúns nenos sacoulles moedas das orellas. Debuxa moi ben e moi rápido e os seus trucos son moi divertidos e alucinantes. A min gústame debuxar a xa gañei moitos premios a conta dos debuxos pero non debuxo tan rápido e tan bel coma el. Gustavo Otero da moita risa e é arxentino porque xa se nota ó falar e tamén porque o dixo el.

MARÍA - 5º A

¡Gustavo Otero é un ilustrador fascinante! Debuxa moi ben e ten moita imaxinación. Pregúntome como fará os debuxos tan rápido. Eu debuxo moi ben pero aínda tardo en remata-los debuxos que fago. Pero el non, fixo un debuxo nun intre, (claro, nós axudámolo. Nós inventamos o personaxe) pero impresionoume moito. ¿Como fará eses trucos tan divertidos? O de botar as pelotiñas pola boca estivo moi ben. Pero doulle moitas gracias polos debuxos. Agora sei como se fan as sombras. (Teño que practicar).

De maior gustárame ser tan boa debuxante coma el. Pero tamén dou moi ben as masaxes. Gustárame que Gustavo Otero mo aconsellase. Gustárame que Gustavo Otero lese isto. Por iso lle vou adicar un debuxo meu, a ver que me aconsella.

- Gustavo Otero, estes son catro personaxes que me inventei eu. ¿Gústanche? Adícoche este debuxo para ti. Agora xa sei debuxar sombras. Gracias.

57

ANTÍA - 5º A

Dixo:
¡Que temos que ler moito máis!

SARA - 4º B

Hoxe, día 10 de marzo de 2005, veu un mago. Chamábase Gustavo Otero. Fixo maxia con: cartas, pelotas, moedas... Paseino moi ben e rin moito con el. A profesora Marisol sacoulle fotos. ¡Paseino moi ben! El recomendounos seguir lendo e que lesemos un libro do *Barco de vapor*.

MAITE - 4º B

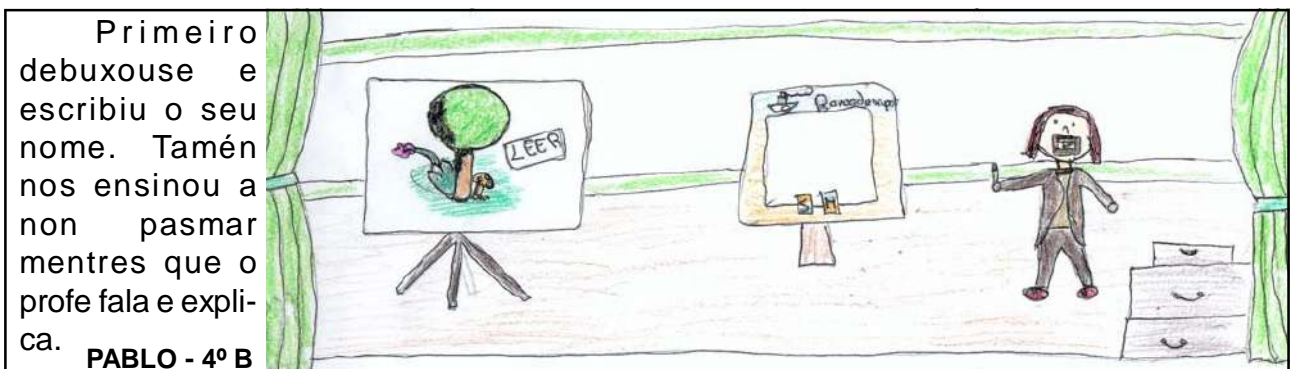
58

ÁNGEL - 5 ANOS

RICARDO - 4 ANOS

Primeiro debuxouse e escribiu o seu nome. Tamén nos ensinou a non pasmar mentres que o profe fala e explica.

PABLO - 4º B

A mi lo que más me gustó fue cuando José Antonio se convirtió en conejo. También me gustó cuando se sacó las monedas de la oreja y también lo de la cabeza, del pitido y del mapache.

CARME - 2º

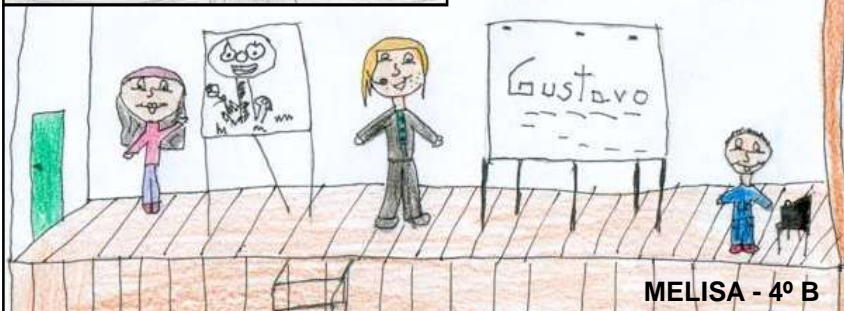

IVÁN - 5 ANOS

Onte veu un mago ó colexio. O que máis me gustou foi que lle sacara unha moeda xigante da orella a José Antonio e que podía converter un círculo nun cadrado. Foi moi divertido.

ISABEL - 2º

MELISA - 4º B

Hoxe foi un día especial. Un mago chamado Gustavo fíxonos unha actuación de maxia e ensinounos a facer debuxos. Fíxonos rir e ó mesmo tempo fixo maxia. Fixemos un xogo de inventar o nos propio personaxe. Puxémoslle pendentos, un sombreiro... A min gustoume moito.

59

ANDREA F. - 5 ANOS

Páxina web de Gustavo Otero: www.gustavootero.com

UN ANO DO 11 M

Non olvides que as armas non siñen para nada.
Ti sabes que a xente mataxente con armas,
non deires que te sajan dano, as cousas solucionanse
falando.

1 1 1 M

Todos contra as **ARMAS** e a
violencia. Entre todos podemos acabar con a
violencia e as armas.

ARIADNA - 4º A

Non quero a guerra
¡Claro! non son guerreira.

Non quero as armas
porque rompemos o alma.

Silencio vamos gardar
para conmemorar
o atentado de Madrid
que si que impide

Eu chamome Andrea
e non quero a guerra.

PAZ.
AMISTAD.

AMOR

ANDREA - 4º A

60

11 MARZO.

Hoxe dia 11 de Marzo houbo un atentado en Madrid. En ese atentado morreu moita xente, os familiares dos que morreron estan moi tristes.

¡QUEREMOS AMOR!

¡BOOOON!

MAITE - 4º B

TODAS E TODOS GARDAMOS UN MINUTO DE SILENCIO NO PATIO DO COLEXIO EN RECORDO DAS VÍCTIMAS DO ATENTADO.

TEMOS UN MUSEO VIRTUAL

Bótalles un ollo ás salas que temos

Plano de acceso ás salas de exposicións

GOYA

GRECO

VELÁZQUEZ

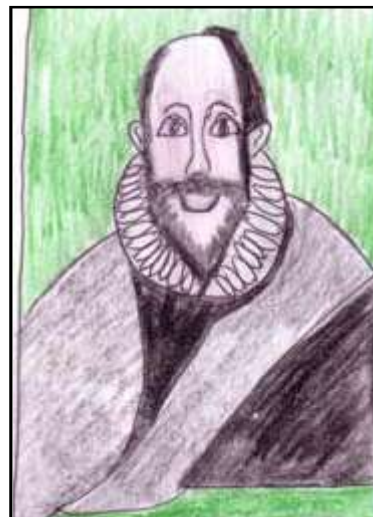
Entrada

Saída

Internet

Estas son reproducións de cadros feitas polos nenos e nenas de 6º. Se queredes ver máis e comparalas cos orixinais, podedes consulta-la nosa páxina web.

DÍA DA ÁRBORE

O día 21 de marzo, coincidindo coa chegada da primavera, celébrase o Día da árbore, para que non nos esquezamos da importancia das árbores na nosa vida. Os nenos e nenas de 4º participamos nas actividades organizadas polo Concello. O resto do alumnado do centro celebrou esta festa con variadas actividades nas aulas e, como no temos espacio no patio para plantar árbores, aproveitamos para plantar sementes no horto escolar.

62

Plantamos:

- amorodos
- chícharos
- leituga
- cebolas
- cenorias.

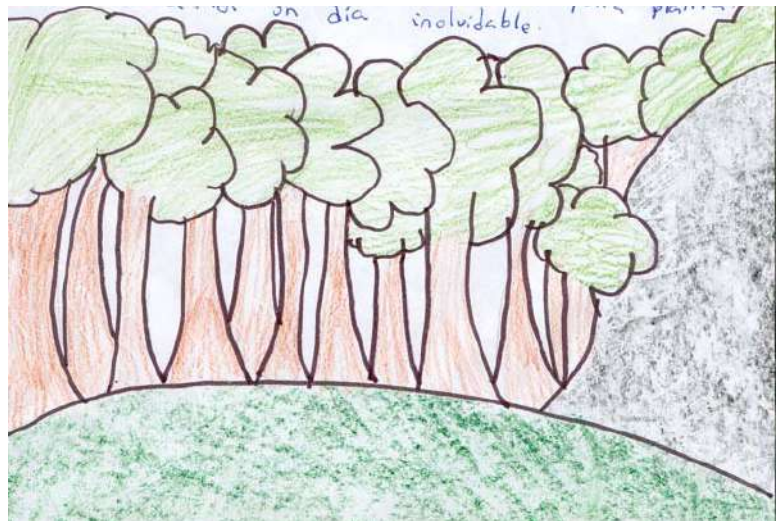

ACTIVIDADES ORGANIZADAS POLO CONCELLO

O venres, día 18 de marzo celebramos o Día da Árbore. Saímos da escola ás 10:00 da mañá e fomos recoller ós nenos e nenas do colexio de Dean. Despois fomos plantar unha árbore (acivro) a San Roque.

Despois de andar moito e moito chegamos ó Parque Natural de Corrubedo. Ó chegar déronnos un bolo e unha cocacola, comemos a nosa comida e logo, despois de descansar xogamos ó brilé cos do colexio de Olveira (por certo, gañamos) e logo xogamos á *Búsqueda do Tesouro*.

Cansámonos moito pero pasámolo de medo. Ó final déronnos unhas árbores para plantar na casa. Foi un día inolvidable.

BELÉN - 4º A

OS-AS DE 6º INVESTIGAMOS: GRANDES INVENTOS DA HISTORIA

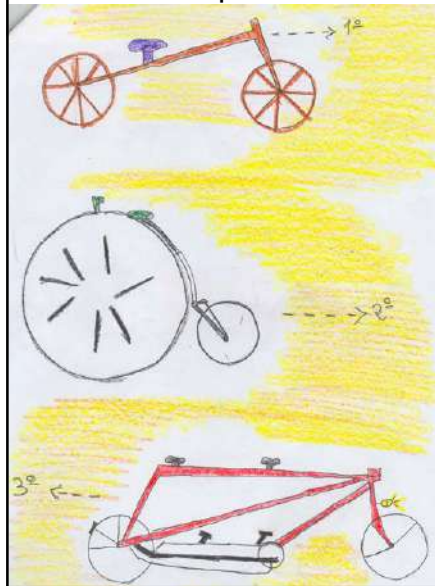
A RODA

A roda fixo a súa primeira aparición en Mesopotamia cara o ano 3500 a.c.

Ata entón o máis parecido á roda e o que posiblemente determinou a súa invención foi o rodillo. E un invento anónimo. Coa roda nace o elemento fundamental do transporte terrestre.

A lenda sitúa a invención da roda en Someria (Mesopotamia). Mostra íntimamente ligada á aparición do carro. Según dín, o conselleiro dun rei de Someia presentou un día a éste unha invención súa que lles permitiría gañar todas as guerras. Era un carro: unha plataforma arrastrada por dous asnos salvaxes que se desprazaría gracias a catro rodas unidas por eixes, que se movían ó mesmo tempo. Utilizábase para a polea que substituiu a rampa e o plano inclinado na elevación de grandes pesos, as rodas de muiño para desfácelo gran, o torno de alfareiro que permitiu industrializala cerámica, o timón dos barcos...

Cando se crea a roda é de madeira maciza e pesada. Para face-la máis veloz é manexable comenzo a talla-la abríndolle vacíos, e así, pouco a pouco aparece a roda de raios. Os raios eran catro pero logo foron aumentando de número. As rodas de radios aparecen en Mesopotamia e en Persia uns 2000 anos a.c.

A BICICLETA

1.- A primeira bicicleta foi construída en Francia no ano 1790, e estaba construída por dúas rodas unidas por un eixe e colocadas unha detrás da outra. Movíanse apoiando os pés no chan.

2.-Micheaux construiu máis tarde o velocímetro. Era de ferro e a roda anterior era enorme e a posterior era ridículamente pequena. Movíase con pedais.

3.-Máis tarde colocáronse os pedais entre as rodas que son menores e iguais.

Tamén se fabricaron bicicletas con dous sillíns chamadas "Tandem".

MARIANA E CELIA - 6º B

A BOMBILLA

Thomas Edison naceu en Milán (Ohio). Ós sete anos trasladouse a Port Huron (Michigan), onde recibiu durante tres meses a única educación formal da súa vida. Todos os seus demais coñecementos adquiriunos pola experiencia e pola lectura.

Edison chegaría a converterse nun dos máis prolíficos inventores de tódolos tempos.

O xoven Thomas Edison comezou a vender xornais no tren. Ós doce anos decidiu gañar os cartos por si mesmo. Tamén traballou como telegrafista. Ós 22 anos marchou a New York, onde ideou un novo indicador eléctrico. No 1876 xa famoso, adicouse exclusivamente a investigacións e inventos. Nese mesmo ano fundou o laboratorio de Menlo Park, onde viron a luz os máis grandes inventos como o fonógrafo, o microteléfono e o megáfono.

O seu maior invento foi a bombilla no ano 1878. A bombilla é unha ampolla de vidro. No seu interior hai un filamento metálico ou de carbón que se pon candente o paso da corrente eléctrica. A bombilla serve para producir luz por candencia. A luz da bombilla prodúcese cando pasa a corrente eléctrica por un fío de platino.

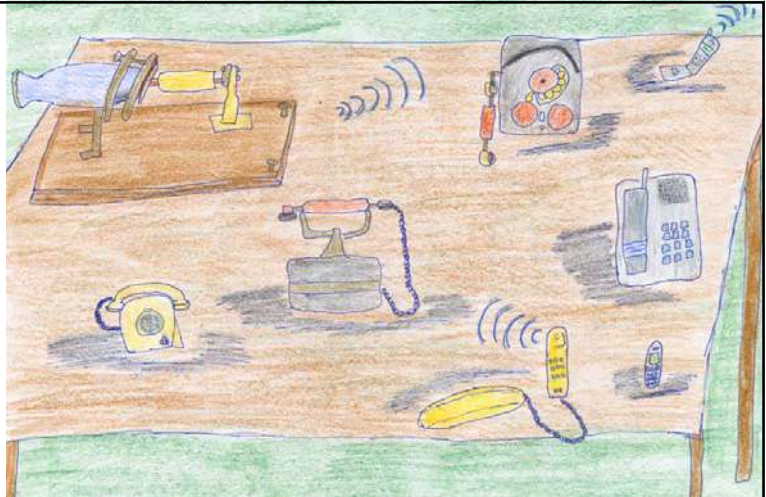
JOSÉ MANUEL - 6º A

O TELÉFONO

O teléfono é un sistema de comunicación moi seguro. Antes da súa invención, para saber si se acercaban cabalos, os indios poñían as orellas no chan e percibían o son.

En 1871 máis dun científico pensou ¿qué é o que emite unha voz que está lonxe? Se esas vibracións se pasan por unha membrana, e por medio dun electroimán, transfórmase en corrente extendida por un fío, conseguiríase a comunicación dende lonxe.

O norteamericano Alexander Graham Bell, foi un dos primeiros científicos considerados como inventor do teléfono, xunto co seu auxiliar Thomas R. Watson. En 1877 presentaron o primeiro aparello de teléfono á sociedade e inxenieros telegrafistas de Londres, un aparello co que dous anos antes realizaron a primeira conversa telefónica da historia. En efecto Bell falou dende unha sala da Universidade de Boston, a través dun transmisor, con outra sala situada no piso inferior na que se atopaba un receptor. Pouco tempo despois, en Nova Iorque inauguraron a primeira central telefónica do mundo, que no mesmo ano chegaría a Europa, e co tempo converteríase nun sistema universal de co-

A FOTOGRAFÍA

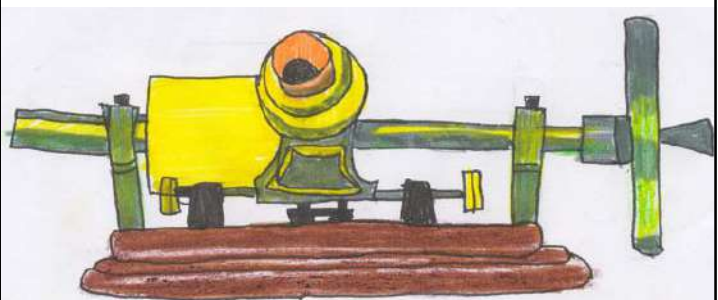

TERESA - 6º A

FONÓGRAFO

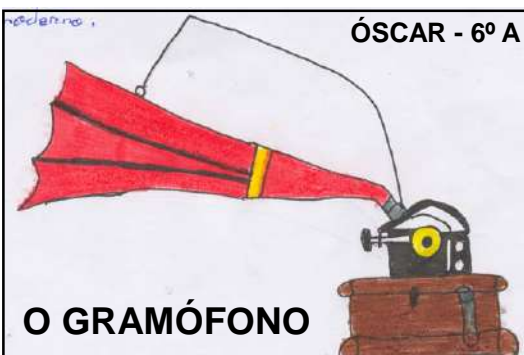
Instrumento inventado por Edison en 1878. Sirve para rexistrar as vibracións sonoras grabándoas sobre unha superficie cilíndrica por un mecanismo de relojería. Dita superficie é de cera ou duna materia plástica e co estilete apoiado sobre ela, vai desaloxando a medida que avanza, a parte da devandita materia descubriendo sucos.

Unha vez grabado o cilindro axeitadamente endurecida a súa superficie faise pasar polos sucos feitos polo estilete, unha agulla. As súas vibracións son transmitidas a un auricular ou membrana e de alí a un altavoz que reproduce e fai audibles os sons gravados.

ÓSCAR - 6º A

O GRAMÓFONO

ÓSCAR - 6º A

ENTRE NÓS, EN GALEGO

Por quinto ano consecutivo, a Dirección Xeral de Política Lingüística puxo en marcha esta Campaña dirixida a fomentar o uso da lingua galega nos centros educativos.

O colexio participou nos concursos de Cartel e Lema, Recitado de Poemas, Contacontos e Revistas Escolares.

Para participar nos concursos de contacontos e recitado de poesía, os nenos e nenas dramatizaron contos e poemas que se enviaron á Consellería en formato de vídeo.

CONCURSO DE CARTEL E LEMA

Para participar no concurso de Cartel e Lema, o Equipo de Normalización Lingüística do Centro convocou o concurso, a nivel de centro, coma en anos anteriores. O traballo gañador foi enviado á Consellería.

Se o galego sabes falar

Sergio Rial Lijó - 4ºB

é un tesouro que debes usar

CEIP de Palmeira

Este é o traballo gañador no Centro. Con el se fixeron pegatinas para todo o alumnado.

OBRADOIROS

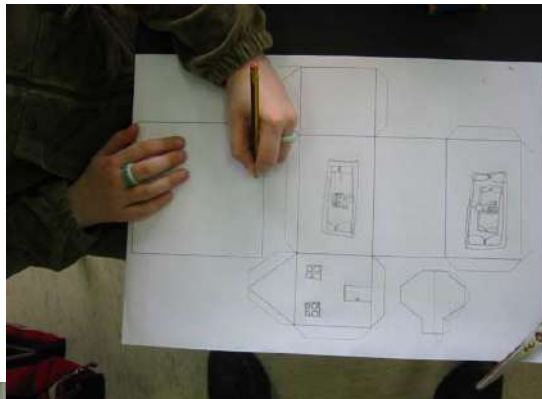
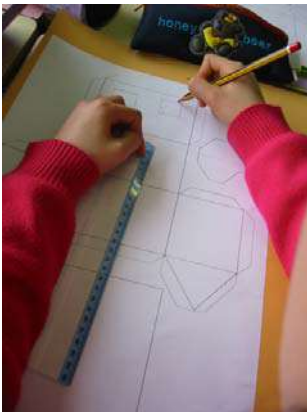
Tamén neste curso, durante o segundo trimestre, puxemos en marcha os obradoiros. Nenos e nenas de diferentes idades, durante dúas sesións semanais, colaboran traballando sobre distintos temas: plástica, cociña, educación para o consumo, educación medioambiental...

OBRADOIRO DE COCIÑA

68

OBRADOIRO DE RECORTABLES

OBRADOIRO DE EXPRESIÓN CORPORAL

OBRADOIRO DE MANUALIDADES CON CUNCHAS

OBRADOIRO DE MODELADO

HANS CHRISTIAN ANDERSEN

Coincidindo coa data de nacemento do escritor danés Hans Christian Andersen o 2 de abril celébrase en todo o mundo o Día Internacional do Libro Infantil.

CELIA E XEILA - 6' B

Naceu en Odensen, Dinamarca o 2 de abril de 1805. Era fillo dunha sirventa e dun zapateiro. A súa familia era pobre e humilde. Con 14 anos parteu só a Copenhague. Traballou para Jona Collin, director do Teatro Real, que lle pagou os estudos. En 1882 publicou poesías e obras de teatro. O seu primer éxito foi "Un paseo desde el canal de Holmen a la punta". Tamén escribiu a súa primeira novela "El improvisado" ou "Vida en Italia" (1835).

Viaxou por Europa, Asia e África. Escribiu moitas obras de teatro, novelas e libros de viaxe.

En 1872 saca unha colección infantil, a última, completando aproximadamente 150 contos, ata que faleceu en 1875

Entre os seus contos máis famosos están:

- O parruliño feo
- O traxe novo do emperador.
- O soldadiño de chumbo
- O reiseñor
- O sastrecillo valente
- A sereíña

70

CARLA E SARA - 6º A

MARÍA, IVÁN, SHEILA E JORGE - 6' B

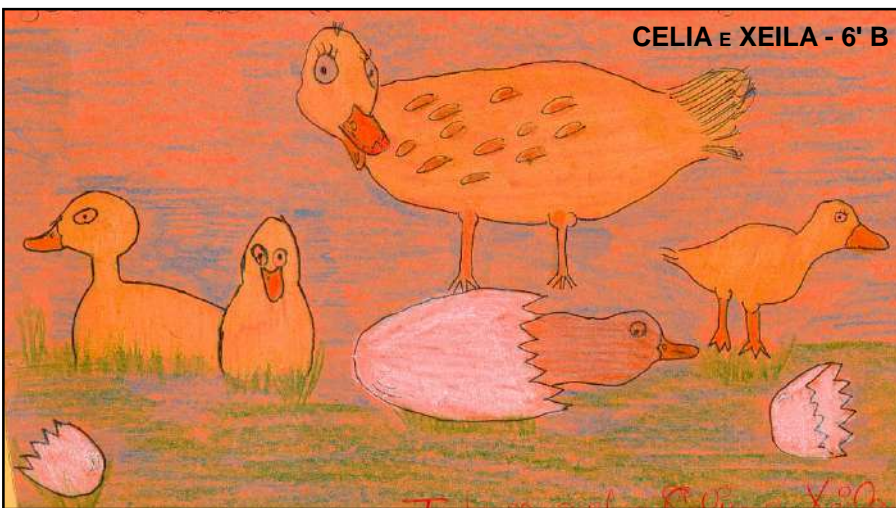

MARÍA, IVÁN, SHEILA E JORGE - 6' B

CARLA E SARA - 6º A

XOSÉ RAMÓN E ÓSCAR - 6' A

UN CACHIÑO DE MAR NO COLE

Outra das actividades do Proxecto Voz Natura consistiu na montaxe, na entrada principal do colexio, dun acuario de auga salgada.

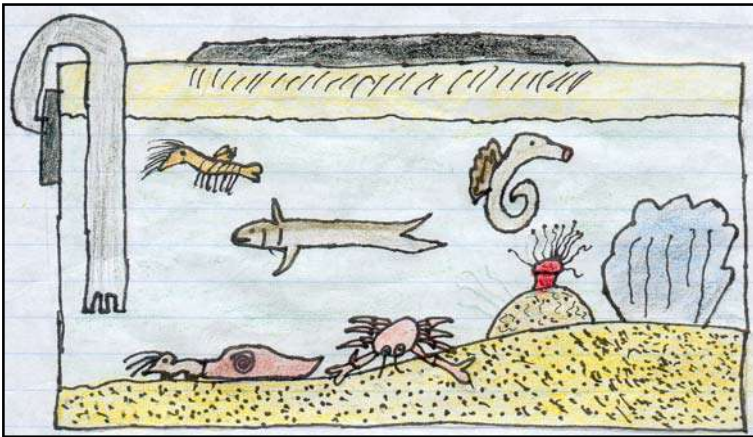
Os nenos e nenas trouxeron peixes, moluscos, crustáceos... Anotaban nun cadro o nome das especies que iban aportando, así como calquera variación ou incidencia que se producía dentro do acuario. Os alumnos e alumnas do terceiro ciclo, supervisados polo profesorado, encargáronse de alimentar ós peixes e coidar o acuario en xeral.

72

AINARA - 5 ANOS

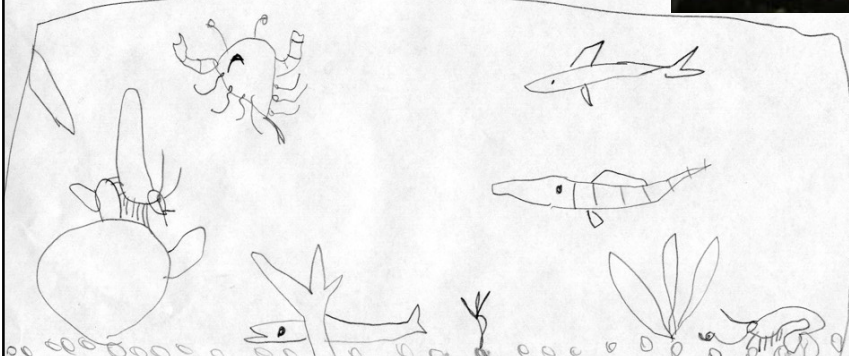

O acuario do colexio de Palmeira é un cachiño de mar. cada día os nenos-as traemos un peixe á escola. Cando sexa fin de curso os peixes vámoslos devolver ó mar.

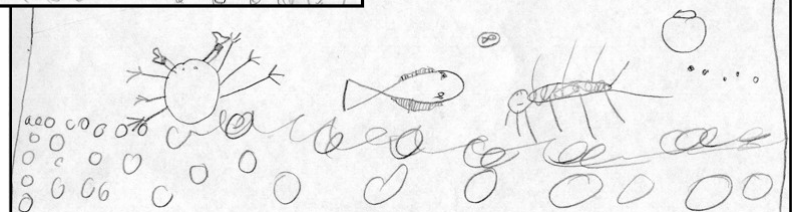
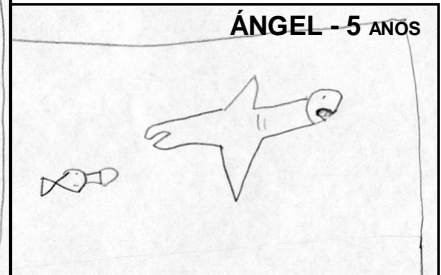
ANTONIO - 4º B

LETICIA - 5 ANOS

ÁNGEL - 5 ANOS

LECTURAS COOPERATIVAS

Para celebrar o Día do Libro, o Equipo da Biblioteca organizou sesións de lectura cooperativa. Mesturáronse grupos de nenos e nenas pequenos con maiores e entre todos leron contos.

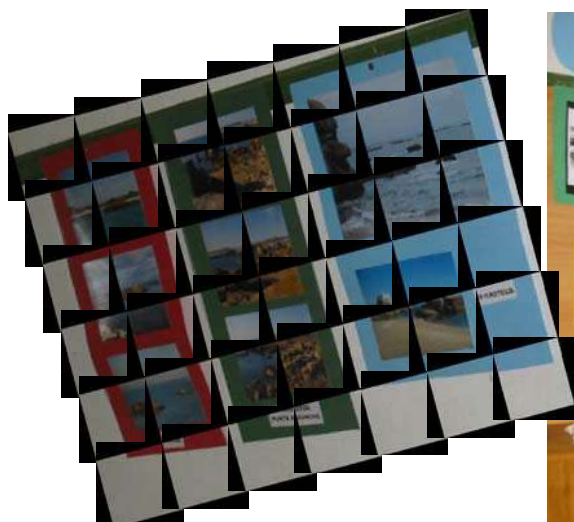
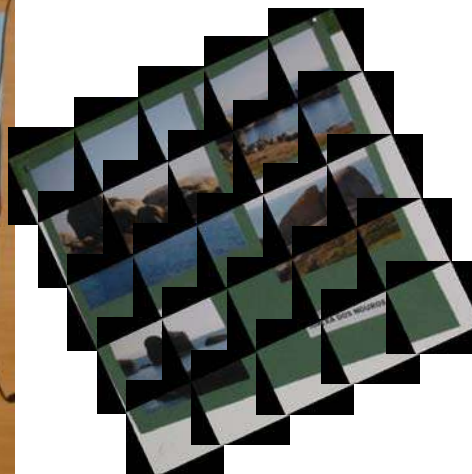
74

EXPOSICIÓN DE FOTOGRAFÍAS

O Equipo de Normalización Lingüística montou unha exposición de fotografías das rochas, pedras e praias máis significativas de Palmeira.

CONCURSO LITERARIO

Como ven sendo habitual nos últimos cursos, o Equipo de Biblioteca do colexio convocou concursos literarios: poesía, conto, debuxo e cómic. Tódolos nenos e nenas do colexio participaron. Estes son os traballos premiados:

MODALIDADE DE POESÍA

1º CICLO DE ED. PRIMARIA:

MI PERRA NALA

Yo tengo una perra
que se llama Nala.
A veces es buena
y a veces es mala.

Todos los lunes
come natillas,
pero todos los días
come mi zapatilla.

Tiene las patas marrones
como si fueran zapatos,
siempre sale corriendo
para asustar a los gatos.

A mi tía Encarnita
casi le da un desmayo
cuando le trajeron a Nala
en el mes de mayo.

JOSÉ ANTONIO SOMOZA GONZÁLEZ - 2º

2º CICLO DE ED. PRIMARIA:

POESÍA

A Mariana
gústalle ver a Lúa
pola ventana.

Ir ó monte
coma onte.
Ir á praia
a comer raia.

Tamén ir ó mar
para moito nadar.
Viaxar ó espacío
e nunca despacio.

E o que máis lle gusta
é ir á beira,
para xogar
cunha peneira

ALEXANDRE OLVEIRA SAMPEDRO - 4º B

3º CICLO DE ED. PRIMARIA:

O EMBARAZO

Ós tres meses do embarazo
ten o neno xa formados
os pés, as mans, a cabeza
e os dous brazos.

Ós catro meses o feto
formados os órganos ten:
corazón, riles e pulmóns
e o fígado tamén.

O neno aliméntase
polo cordón umbilical
que logo, ó nacer
ó pouco lle caerá.

Nove meses pasaron.
Está listo para nacer.
Vai ben rápido ó hospital
que o bebé está ó caer.

AGUSTÍN SANTOS GARCÍA - 6º A

76

ACCESITS

A MOEDA SECRETA

Nunha viaxe fantástica
unha moeda atopei,
era de ouro e prata.
¡Que asombrada quedei!
Non valía para as tendas
non valía para comprar.
Agora ¿que fago eu con ela
se nin sequera a podo gastar?
Perdín esa moeda
que o outro día atopei.
¿Onde estará a condenada?
Nunca máis a conseguirei.

MARÍA VEIGA FRANCO - 6ºB

ALEXANDRE - 4º B

O AMOR

¿Que é o amor?
O amor é un pensamento
que sae da mente
da xente.
Eso é o amor
e eu sinto po ti
o que ninguén nunca sinteu.
Quixera ser libre como unha gaivota,
poder amar a calquera outra,
pero non podo.
A alma quedaríame rota.
Dende a túa ventá,
caeu un limón,
o limón caeu no chan,
e o zume no meu corazón.
Pola noite ou polo día
faría por ti o que ninguén faría.

JOSÉ RAMÓN FIGUEIRA DOMÍNGUEZ - 6º A

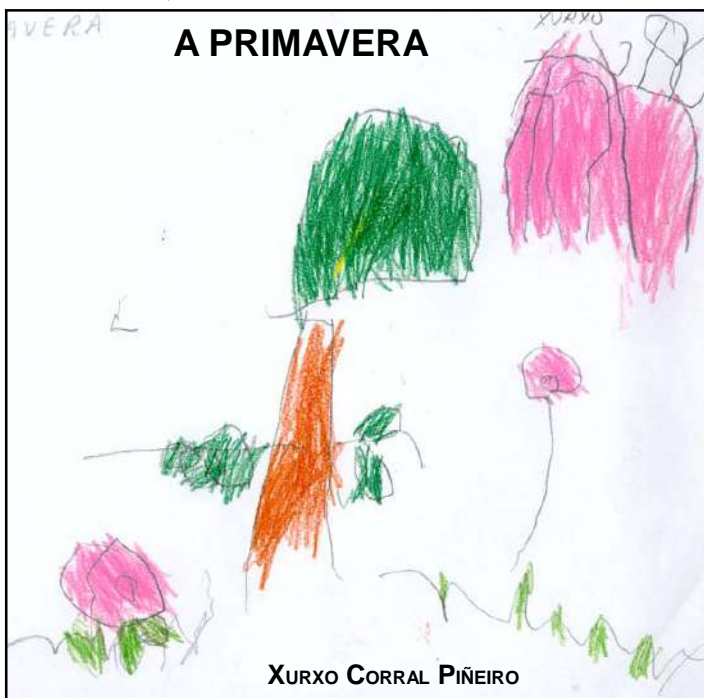

MODALIDADE DE DEBUXO

ED. INFANTIL, 5 ANOS

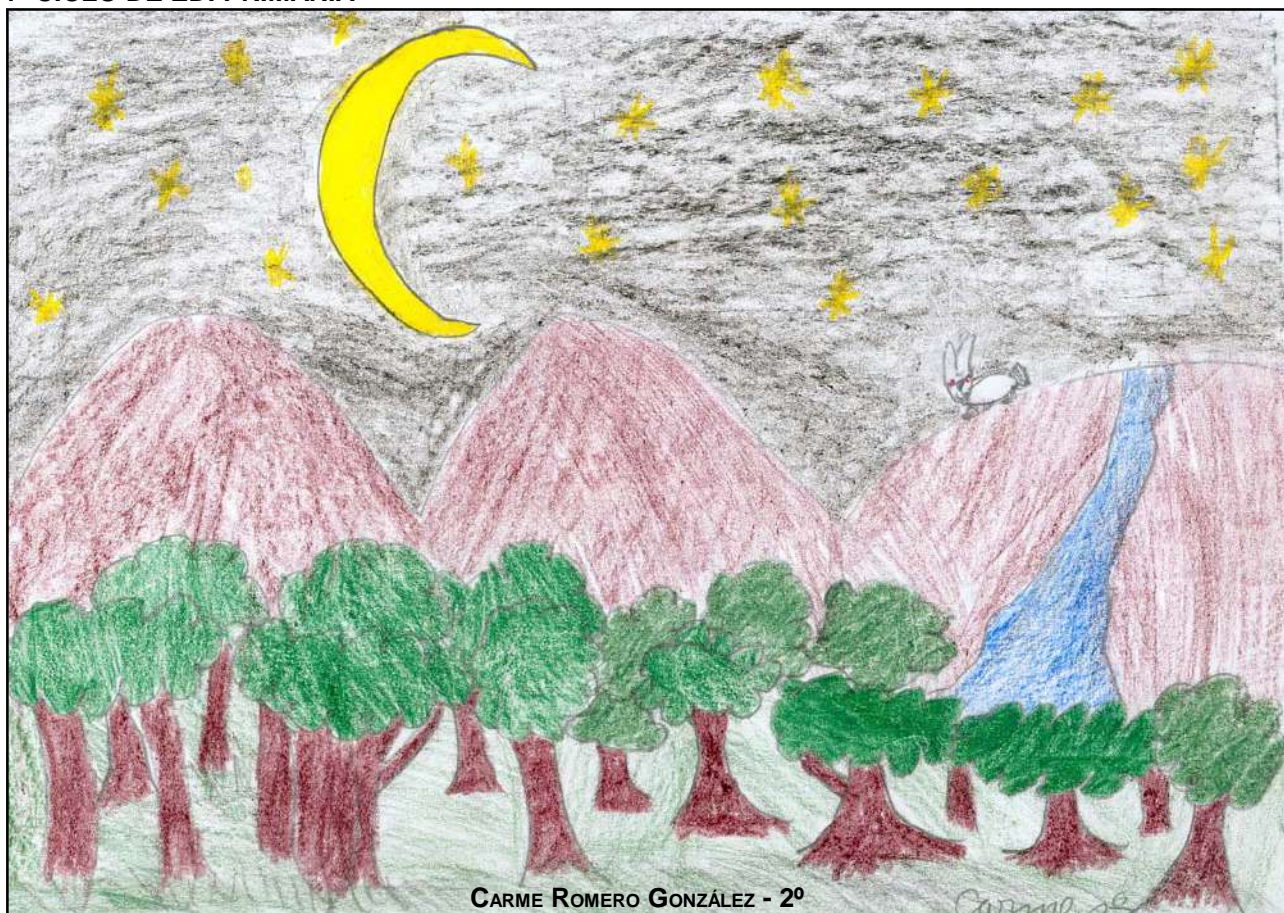

ED. INFANTIL, 3 ANOS

ED. INFANTIL, 4 ANOS
BRANCANEVES
 ALBA FERNÁNDEZ BUSTELO.
(Na portada desta revista).

1º CICLO DE ED. PRIMARIA

ANA FERNÁNDEZ RIAL- 4º A

78

3º CICLO DE ED. PRIMARIA EXIPTO (Na contraportada desta revista).
ARTURO GÓMEZ OUVIÑA - 5º A

MODALIDADE DE CONTO

ED. INFANTIL, 5 ANOS

A CASA ENCANTADA

UMDÍA ESTA BA XOGADO
COA MINHA PRIMA.

ENPEZOVA CHOBER

A CASA CONBERTEUSE

NUM TÍPI. XOGAMOS NO TÍPI E
A CASA DESAPARCEU
DARA SEMPRE.

MARÍA ÁLVAREZ VIZCAYA

ACCESIT

EL COLE

ALFONSO PÉREZ ESPINAZO, 5 AÑOS

1º CICLO DE ED. PRIMARIA

O NENO DORMILÓN

Érase unha vez un neno moi dormilón. Chamábase Xoaquín e non lle gustaba o colexio. Para súa nai, a hora de levantalo era un inferno.

Un día Xoaquín colleu a barca do seu avó, que fora mariñeiro, encendeu o motor e navegou ata chegar a unha illa na que as sardiñas falaban, os peixes xogaban ó baloncesto e os golfinos eran futbolistas. Xoaquín escoitou unha voz que lle dicía:

- ¿Tes fame? ¿Tes sede?
- Si - dixo.

Apareceu unha langosta cunha laranxada nunha pinza e unha hamburguesa na outra. Xoaquín pensou que non se podía ser máis feliz. De pronto apareceu unha serea.

¡Non o podía crer! ¿Cómo cantaría?

RING, RING, RING, RING...

- Xoaquín, levántate para ir á escola.

MARÍA ISABEL FERNÁNDEZ AGEITOS - 2º

2º CICLO DE ED. PRIMARIA

PECES ENAMORADOS

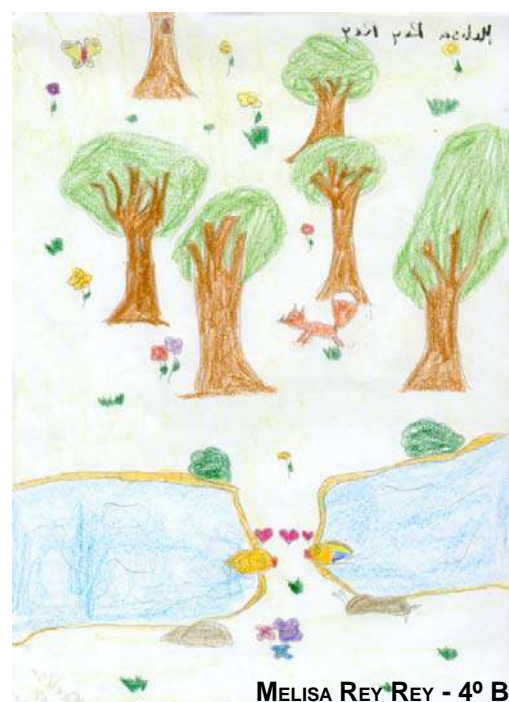
Dorada y Sali eran dos pececitos de colores. Aunque vivían cerca uno del otro, cada uno tenía su propio charco y no podían moverse de allí. Se observaban mutuamente. Dorada no dejaba de pensar en Sali y a Sali le pasaba lo mismo, y Sali pensaba:

- ¡Ojalá estuvieramos juntos! En este charco me encuentro tan solo...

A Dorada se le ocurrió una idea:

- Si entreno mucho y hago mucho ejercicio de fuerza, tal vez pueda saltar de mi charco al de Sali. Así estaríamos juntos.

Un día Dorada pensó que ya estaba preparada para dar el salto definitivo. Cogió aire, tomó impulso con todas sus fuerzas y saltó por los aires, como ningún pez había saltado nunca. Cuando llegó al charco miró a su alrededor pero no veía a nadie. A Sali se le había ocurrido lo mismo y los dos suspiraron por su mala suerte y volvieron a estar solos cada uno en su charco.

MELISA REY REY - 4º B

3º CICLO DE ED. PRIMARIA

A VIDA DUN MARIÑEIRO

Xoán era un mariñeiro que sempre estaba fóra da súa casa e encima dun barco. Uns días antes de marchar, a súa muller, Xulia preparáballe as maletas coas cousas para que no barco non lle faltase de nada. Poñíalle: pantalóns, xerseis, calcetíns, gorros, champús, zapatos, chanclas, etc... Esos días eran tristes para a familia pois pronto ían quedar sós. Os seus fillos Pedro, Ana e Iván sempre estaban xogando con el e cando se marchaba o seu pai decían que sempre estaban aburridos pero estaban algo contentos porque así non lles berraban.

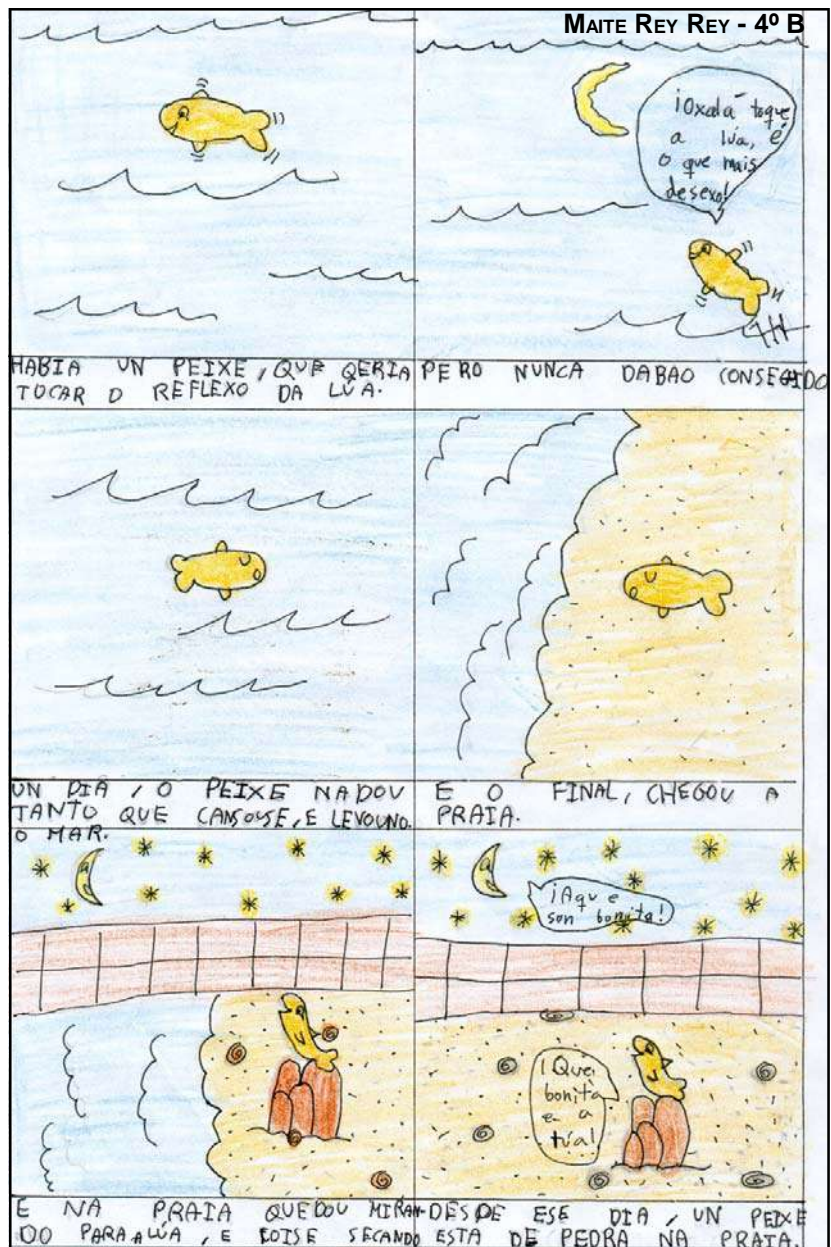
Cando Xoán estaba no mar, os seus fillos e a súa muller estaban esperando con desexo que os chamase por teléfono para falar con él e saber si lle faltaba moito para vir. Xoán no barco pasábao un pouco mal, pois alí sempre era igual, non había nin festivos nin nada, só traballo.

Así é máis ou menos a vida da nosa familia pois meu pai é mariñeiro e traballa moitos meses fóra, no mar. O meu avó e o meu bisavó tamén foron mariñeiros. Eu espero non ser mariñeiro pois vexo que é unha vida dura.

JOSÉ MANUEL GARCÍA JUNCO - 6º A

MODALIDADE DE CÓMIC

2º CICLO DE ED. PRIMARIA

O PEIXE NAMORADO DA LÚA

A PROTECTORA DAS BALEAS

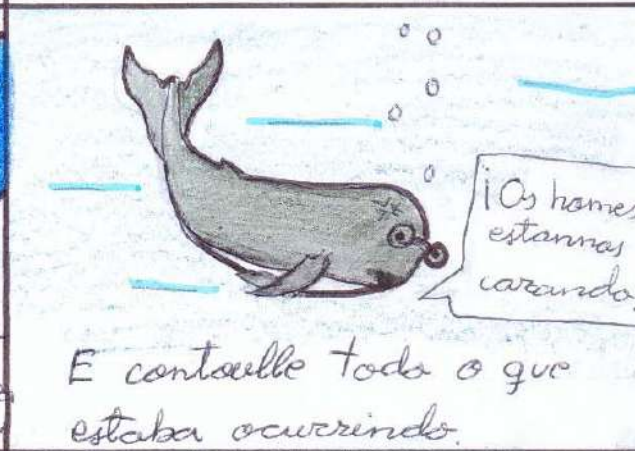
Os baleeiros saían todos os días á casa das baleas

Cazaban sen piedade baleas e baleas. Pais, nais e ata as crías

Esto non podía continuar así. Por iso un día unha balea bella foi o fondo marítimo para esperar a gran balea que levava dous seculos durmindo.

¡Os homes estannas cazando!

E contoulle toda o que estaba ocorrendo.

A gran protectora das baleas enfadouse tanto que subiu a superficie.

E cada vez que vía acercarse se os baleeiros, axitaba as súas aletas e producía marematas

Os barcos entón tiñan que dar a volta, e non puideron volver a cazar baleas mais.

E as baleas volveron a ser felices nos océanos. **FIN**

ACTIVIDADES MEDIOAMBIENTAIS

A Consellería de Medio Ambiente organizou diversas actividades para a poboación escolar. Este Centro participou en algunhas delas.

¡VIVE Ó NATURAL!

3º E 4º NO PARQUE DUNAR DE CORRUBEDO

Hoxe fomos a unha excursión. Fomos ó Parque Natural de Corrubedo. Vimos unha película e despois fomos a unha exposición e vimos restos de animais. Alí vimos esquíos e unha bubela que tiña unha cresta vermella e era moi rara. Despois fomos ó mirador de Corrubedo e vimos as dunas. Logo fomos ás dunas e merendamos alí e fixemos castelos de area. Ó final volvemos ó colexio e tivemos só unha clase: a de inglés.

MAITE - 4º B

82

"PRIMAVERA VIVA: UNHA CITA CO MEDIO AMBIENTE"

Este é un programa de Educación Ambiental, dirixido á poboación local escolar para que coñezan mellor os parques naturais en xeral e especialmente o Parque Natural de Corrubedo e para que se impliquen na súa conservación. O alumnado de 3º, 4º, 5º e 6º recibiu unha charla no Centro sobre o Parque Natural e os espazos naturais galegos. Explicaron aspectos xerais, a vexetación, a fauna...

Despois convocouse un concurso. Cada aula fixo un traballo colectivo sobre o parque natural.

O día 13 de abril ás 12:30 do mediodía, un home xoven veu ó colexio a dar unha charla sobre os Parques Naturais e como debemos coidalos. Falounos da Fraga do Eume, das Illas Cíes, da Curota... A Curota é un parque natural que hai en Riveira no que habitan moitos animais e plantas, Hai un mirador dende o que se ve toda a ría de Arousa. Díxonos que nestes parques había diversas especies animais que se foron extinguindo pola caza excesiva, os incendios e a contaminación.

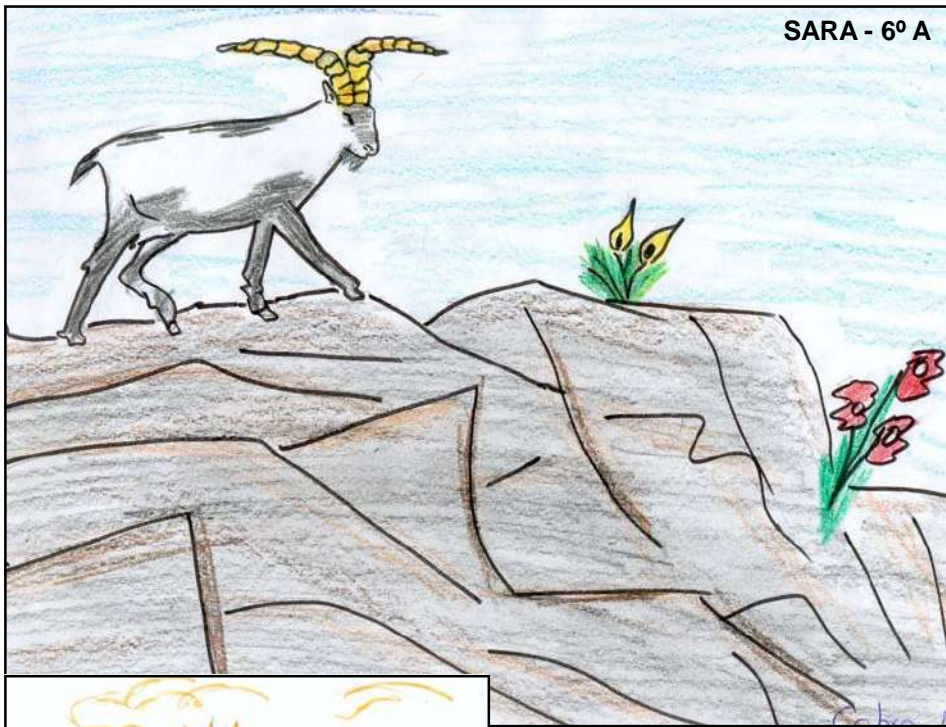
Así que...
¡a coida-lo Medio Ambiente!

Só nalgúns parques naturais non está prohibida a caza, cousa que para min está mal.

JOSÉ RAMÓN - 6º A

SARA - 6º A

Dixo unha cousa que a min pareceume fenomenal que é o seguinte: Nas illas Cíes extinguíronse os cervos hai unha chea de anos, e para recuperalos, foron collelos a outros sitios, así criáronse. Afortunadamente agora xa os hai.

XEILA - 6º B

VIRGINIA - 6º B

ÓSCAR - 6º A

Águia Real Ibérica

84

E GAÑAMOS O 2º PREMIO

O alumnado de 6º gañou, co seu traballo, o 2º premio. No acto de entrega de premios que se celebrou na Casa da Costa, houbo un regalo para tódolos participantes. Queremos dar dende aquí a nosa noraboa ó colexio de Dean Grande (Caramescheiro) por ser os gañadores do 1º premio.

COMPLEXO DUNAR DE COBRILTO E LAGOAS DE CARREGAL E VIXÁN
PARQUE NATURAL

2º premio

Ao CEIP de PALMEIRA (6º curso de E. Primaria)
pelo traballo presentado sobre os valores ambientais deste Parque Natural

Santiago, 24 de maio de 2005
O Concello de Santo Amaro

XURMA DE OCEANÍA
CONSEJO GALIÉS DE INVESTIGACIÓN E INNOVACIÓN
Xosé Manuel Sánchez Fernández

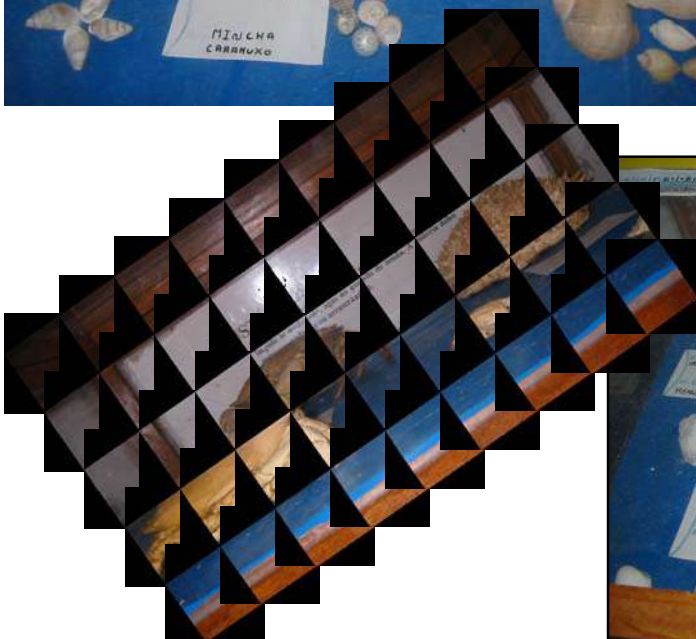
Galicia
Consello de Educación

Primavera Viva

CLASIFICAMOS CUNCHAS

Clasificamos as cunchas recollidas nas saídas á praia e fixemos unha exposición que permanecerá durante o resto do curso para que todo o alumnado poida achegarse a ela, e consultar, ler, observar...

DON QUIJOTE DE LA MANCHA

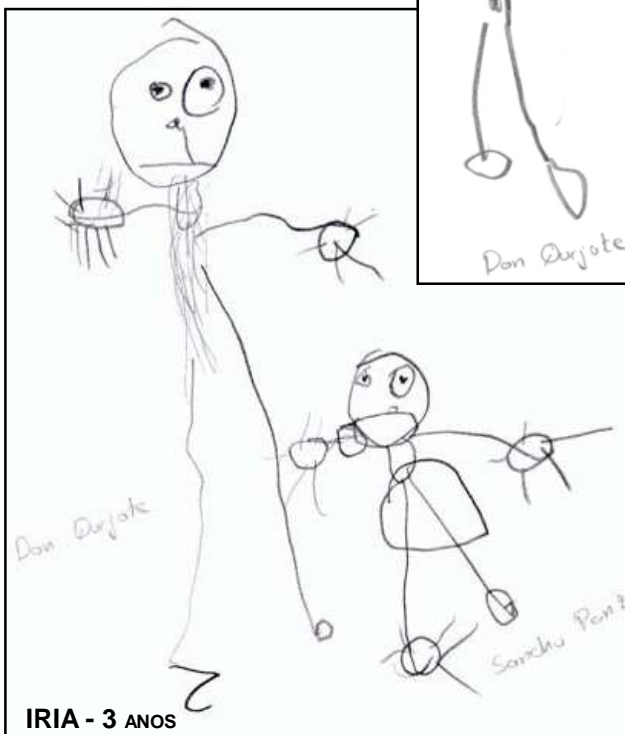
Con motivo do 4º centenario da publicación de "El Quijote" a Biblioteca do Centro organizou moitas actividades.

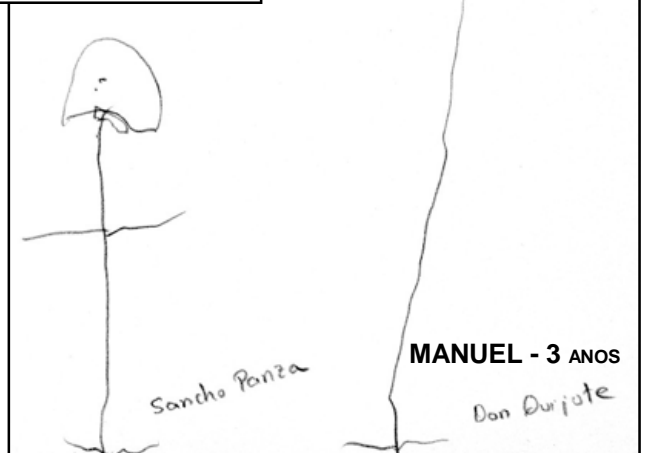
AGAPITO CONVERTIDO EN MIGUEL DE CERVANTES

4º CENTENARIO

SARA - 3 ANOS

IRIA - 3 ANOS

MANUEL - 3 ANOS

SARA - 4 ANOS

Había una vez un señor muy gordito y su burro, que se llamaba Rucio, y un chico muy delgado y su caballo, que se llamaba Rocinante.

El gordito del que hablaba se llamaba Sancho Panza y el delgado Don Quijote.

SARA E. - 2º

IVÁN - 5 ANOS

MARÍA - 2º

IAN - 1º A

En La Mancha vivía un hombre llamado Don Quijote que leía leyendas de caballeros andantes. Tenía un caballo llamado Rocinante, que era flaco, pero lo que más quería era a Dulcinea, su enamorada.

De tanto leer se puso loco y se fue en busca de aventuras, se buscó un escudero que se llamaba Sancho Panza y que tenía un burro que se llamaba Rucio.

Don Quijote le dijo a Sancho Panza que iban a conquistar islas y que iban a tener riquezas. Todos se reían de él.

Sancho Panza y Don Quijote salieron en busca de aventuras, fueron a los molinos de viento. Don Quijote se imaginaba que eran gigantes, cogió a Rocinante y acabó a palos con ellos. Sancho le preguntó si estaba bien y él le dijo que sí, era valiente y nada hacía llorar a Don Quijote. Montó en Rocinante y se fue como un caballero andante. Fue a un campo y se tumbó a descansar. A la mañana siguiente despertó a Sancho, se echaron a andar hasta la playa y se encontraron con un caballero. Le echó un combate a muerte, pelearon y pelearon hasta que se cayó de Rocinante y se rindió.

Don Quijote nunca mentía y le dijo a Sancho Panza que estaba enamorado de la dama Dulcinea, la más guapa. Sancho le dijo:

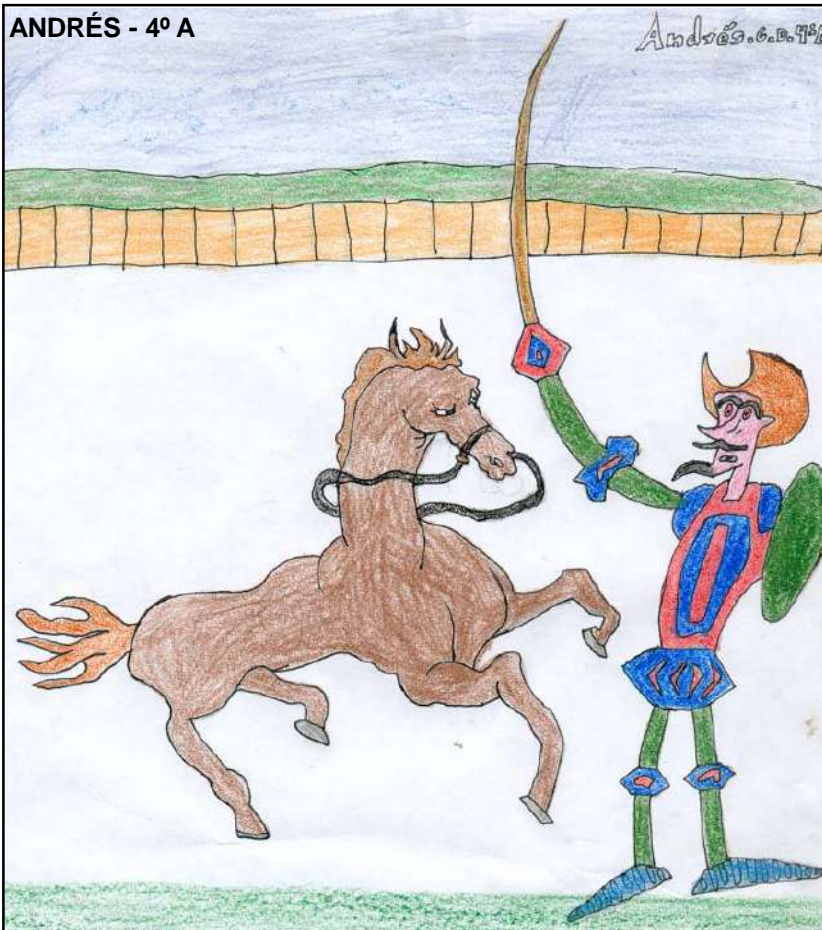
- Yo también tengo una dama, pero dejemos el tema.

Una tormenta de arena los cogió y Don Quijote se lastimó, lo llevó para casa y en la cama se murió.

CARME - 2º

88

Don Quijote de la Mancha era un caballero andante. La historia de El Quijote empieza así:

Don Quijote era un señor muy antiguo que leía muchos libros de caballería y de tanto leer quiso hacerse caballero. Su escudero se llamaba Sancho Panza y su amada, Dulcinea del Toboso.

JOSÉ ANTONIO - 2º

LAURA - 5º B

Érase una vez un hidalgo que se llamaba Don Quijote, su caballo, llamado Rocinante y su amada Dulcinea.

Don Quijote vivía en La Mancha, que era una aldea. Un día se encontró con un carro que llevaba presos encerrados y Don Quijote los fue a rescatar.

CARLOS - 2º

Don Quijote era un hidalgo, tenía un ayudante que se llamaba Sancho Panza. Sancho Panza era muy gordo y Don Quijote muy delgado. Sancho Panza era un campesino y también era bajito. Don Quijote tenía barba y como leía tantos libros de aventuras se volvió loco.

Después de un mes hizo una aventura con los molinos de viento. Don Quijote, como estaba loco, pensó que los molinos eran gigantes y empezó a luchar con ellos.

ANABEL - 2º

TERESA - 6º A

DULCINEA DEL TOBOSO

Don Quijote era flaco y con barba. Estaba loco, se imaginaba que los molinos de viento eran gigantes y confundía unas cosas con otras.

Sancho Panza era el ayudante de Don Quijote.

Cuando Don Quijote iba a pelear contra los molinos, Sancho le decía que parara porque eran molinos pero el pen-

SHEILA E MARIANA - 6º B

RETRATO DEL HIDALGO

saba que eran gigantes.

Don Quijote vivía en La Mancha. Su caballo se llamaba Rocinante y el burro de Sancho Panza se llamaba Rucio.

A Don Quijote le gustaba una señora que él no conocía y como no sabía su nombre le fue por la cabeza el nombre de Dulcinea del Toboso. Le decía a cualquier persona que se le cruzaba por delante que Dulcinea era la más guapa pero Dulcinea no sabía quien era.

Cuando se hizo de noche fue a una venta a dormir pero él pensó que era un castillo y cuando vio a una señora le dijo:

- ¿Usted, Dulcinea del Toboso, se quiere casar conmigo?

La señora empezó a reirse y Don Quijote le preguntó:

- ¿Por qué reís, mi esposa Dulcinea?

Y ella le contestó:

- Yo no soy Dulcinea.

Don Quijote estaba muy enfadado porque la señora se estaba riendo de él.

RODRIGO - 2º

DON QUIJOTE ENFERMO EN LA CAMA

MARÍA E LAURA - 6º B

Don Quijote estuvo quince días en casa pensando en sus cosas, habló con un vecino suyo, lo convenció de servirle como escudero.

Don Quijote le decía que le darían una ínsula donde le dejaran a él ser gobernador. Con esta promesa Sancho Panza, dejó a su mujer e hijos y se convirtió en escudero de su vecino.

Vendiendo una cosa y empeñando otra, reunió una razonable cantidad. Avisó a Sancho el día y hora que pensaba ponerse en camino, le recomendó que llevase alforjas. Sin despedirse Sancho de su mujer e hijos, ni don Quijote de su ama y su sobrina, una noche salieron del pueblo sin que nadie los viese.

Iban conversando cuando vieron treinta o cuarenta molinos de viento. Don Quijote dijo a su escudero:

- Gigantes, a quienes pienso hacer batalla y quitarles a todos las vidas.
- No son gigantes, sino molinos de viento - observó Sancho.
- Ellos son gigantes, y si tienes miedo quítate de ahí.

Tan convencido estaba don Quijote de que eran gigantes, que no era capaz de ver lo que eran aunque estaba ya cerca. Se levantó en esto un poco de viento, y las grandes aspas comenzaron a moverse demasiado y don Quijote pensaba que le llamaba su señora Dulcinea que le estaba pidiendo ayuda.

Arremetió a todo galope y embistió al primer molino que estaba delante. Dándole con la lanza en una aspa, la movió el viento con tanta furia que la hizo pedazos y llevándose tras sí al caballo y al caballero, fue rodando al campo. Sancho corrió a socorrerle. Cuando llegó, su amo no podía moverse y lo ayudó a levantarse.

Cuando más lo pienso más seguro estoy de que ha sido el sabio Frestón quien ha convertido estos gigantes en molinos, por quitarme la gloria de que los venciera. Y ayudado por Sancho, volvió a montar en Rocinante.

Aquella noche la pasaron entre los árboles. En toda la noche don Quijote no pudo dormir pensando en Dulcinea.

TANIA E ANA - 6º B

EL TITIRITERO Y LAS ADIVINANZAS DEL MONO

ISABEL E SARA - 6º A

Don Quijote era un hidalgo alto y flaco y tenía de ayudante a Sancho Panza, que era un hombre bajo y gordo.

Don Quijote no tenía miedo a pelear, le gustaban los libros y a Sancho Panza no.

ANA - 2º

Don Quijote de la Mancha era un caballero andante. La historia de *El Quijote* empieza así:

Don Quijote era un señor muy antiguo que leía muchos libros de caballería y de tanto leer quiso hacerse caballero. Su escudero se llamaba Sancho Panza y su amada, Dulcinea del Toboso.

JOSÉ ANTONIO - 2º

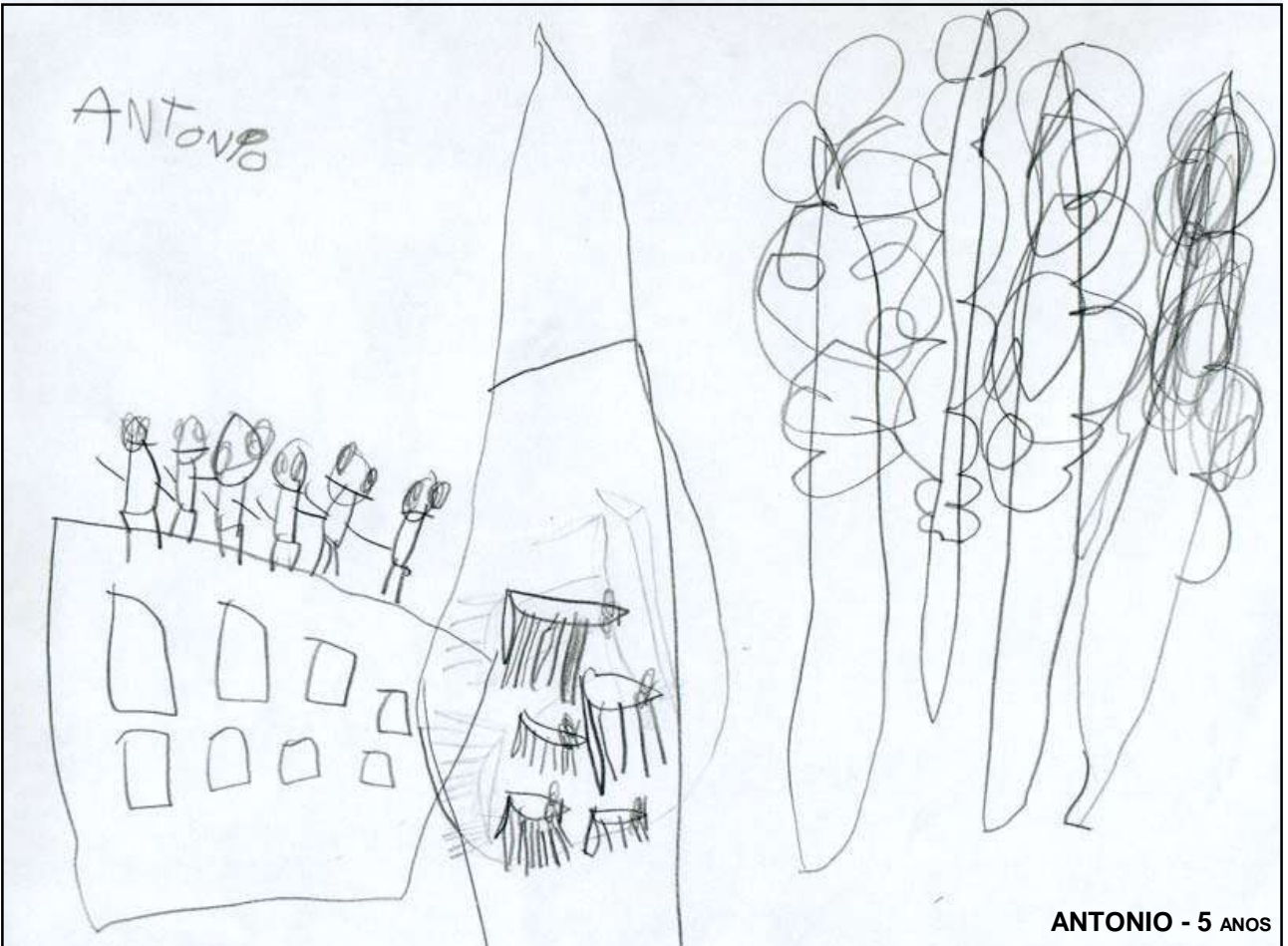
FOMOS VER UNHA FÁBRICA DE QUEIXO

FÉLIX - 4 ANOS

O día 5 de maio, os nenos e nenas de Educación Infantil foron ver unha fábrica de queixo en Turces (Touro). Viñeron moi cansados, pero moi contentos porque o pasaron moi ben e aprenderon moito.

¡QUÉ CANSOS ESTABAMOS Á VOLTA!

APRENDENDO A FACER NÓS MARIÑEIRO

Os alumnos e alumnas de 5º e 6º aprenderon a facer nós mariñeiros. Para elo contamos coa desinteresada colaboración de José Mariño Santos, mariñeiro de Palmeira, que aceptou compartir con nós os seus coñecementos. Queremos enviarlle dende esta revista o noso agradecemnto.

INVENTANDO HISTORIAS...

O MISTERIO DO LADRÓN DE QUEIXO

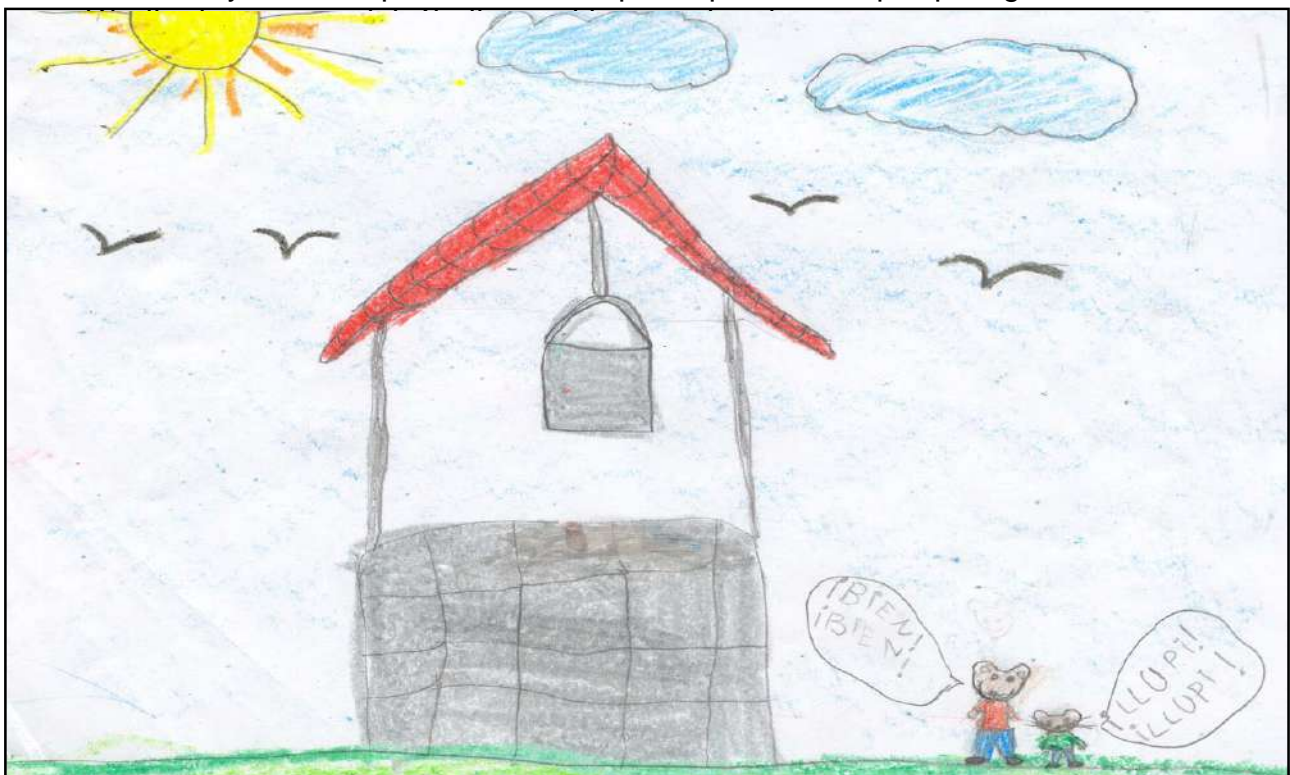
Había unha vez un rato chamado Arni. Tódolos días ia ó traballo e, moitas veces, cando volvía para a casa tiña fame, abría a despensa e como lle faltaba queixo pensou que quizais se esquecera de compralo. Pero despois duns días comprendeu que non era por iso, senón que seguramente podería ter entrado un ladrón na súa casa. Así que quixo descubri-lo.

Ese día quedou na casa en vez de ir ó traballo. Agachouse detrás da porta da cociña para ver se alguén entraba e abría a porta da despensa. Ó cabo dun rato, un pequeno ratiño entrou na cociña, abriu a porta da despensa e antes de que collera o queixo, Arni plantouse diante del e preguntoulle que facía roubando o queixo e tamén lle preguntou polo seu nome. O ratiño díxolle que se chamaba Jacky e explicoulle que lle mataran ós seus pais e que agora estaba vivindo cun gato que era quen lle mandaba coller o queixo como fora para comer. E iso que lle estaba dicindo era verdade.

Ó oír iso, Arni pensou que non sería mala idea vivir con outro rato e díxolle a Jacky que podía vivir con el para non ter que vivir co gato malo. Jacky púxose moi contento e quedouse a vivir con Arni.

Despois duns días decidiron desfacerse do gato. Ese mesmo día pola mañá, Jacky volveu xunta o gato e contoulle que nos días que non estivera alí fora a investigar onde podería haber moita comida e díxolle que atopara un pozo que estaba cheo de comida e que se mirabas dentro saía unha enorme tarta de queixo con marmelada. O gato quería ir alí e Jacky guiouno ata o pozo. Cando chegaron apareceu Arni disfrazado dun vello adiviño con longas barbas de cor gris clariño, mentres que o gato miraba dentro do pozo para que lle saíra a enorme tarta. O que lle dixera Jacky era unha broma para desfacerse del. E como o gato o crera, o plan saíulles xenial, empurrárono para que se caera dentro e así desfixéronse do gato para sempre.

Empezaron a berrar de alegría porque estaban moi contentos de que o gato caera dentro do pozo. E desde aquel día Arni e Jacky puideron vivir en paz sen que o gato os molestara. Jacky non tivo que roubar máis queixo para comer porque agora vivía con Arni e

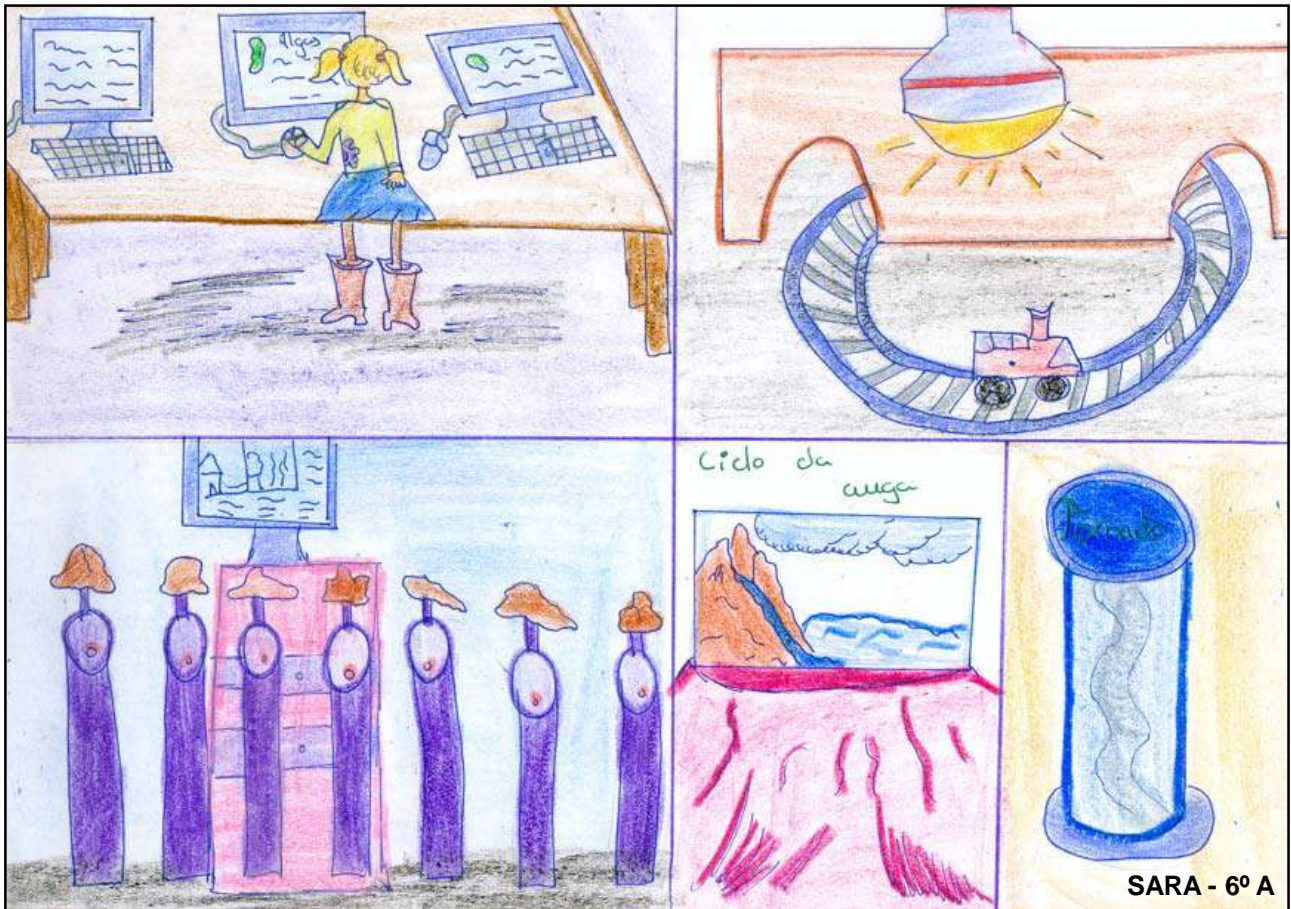

5º E 6º FOMOS A VIGO

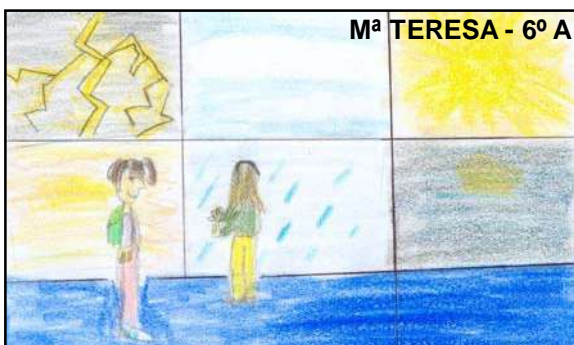
O día 12 de maio fomos de excursión a Vigo 5º e 6º. Primeiro viñeron dous autobuses, un de quinto e outro de sexto. Saímos ás nove en punto. Ó chegar a Vigo fomos a Naturnova. Alí había un submarino no que entramos e víase o fondo do mar. Na primeira sala había información dos planetas. Na segunda sala había cousas feitas reciclando, a enerxía renovable, a enerxía eólica, etc. Tamén había unha sala de ruídos. Na terceira sala había moitos ordenadores e como se facía un tornado, o ciclo da auga, etc.

Despois fomos ó parque de Castrelos a comer. No parque de Castrelos había un estanque que se chamaba "o estanque da música". Mentres esperabamos ó autobús no parque unha señora veu darlles de comer ós patos. Á volta eu e máis os meus amigos cantamos unha canción titulada "A toda mecha".

SERGIO - 5º A

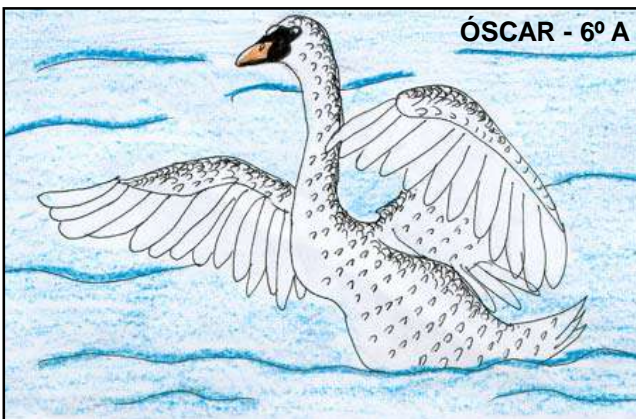
SARA - 6º A

Mª TERESA - 6º A

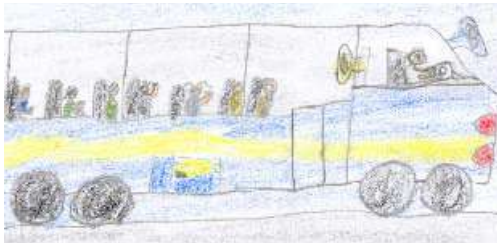
ANA MARÍA - 5º B

1º E 2º TAMÉN FORON A ARQUESÁN

UN BO DÍA NA QUEIXERÍA

Érase unha vez un grupo de nenos e nenas do colexio de Palmeira que foramos de excursión a unha queixería. No autobús puxéronnos unha película. Algúns quedámonos durmidos, outros ían mirando pola ventá toda a paisaxe.

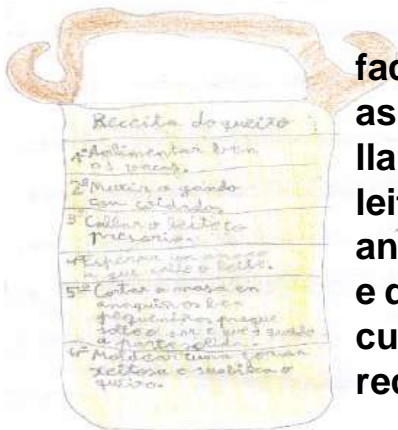
Ao chegarmos, leváronnos a un sitio para deixar as chaquetas e as mochilas. Alí tamén nos explicaron como se elaboraba o queixo. Tamén nos deron unhas tarxetiñas para poñerllas logo ó queixo. Despois déronnos un mandil, un gorro e uns plásticos para poñer por riba dos zapatos.

Despois fomos ao sitio onde se facía o queixo. Alí había unha máquina onde se callaba o leite. A continuación ensináronnos o calcio que lle botaron ó leite e tamén lle botaron o soro. Quedamos alí a mirar un pouquiño.

Despois de ver isto aprendemos a receita para facer o queixo, que é así: **Primeiro alimentar do mellor as vacas; despois muxir o gando; a continuación callar o leite co presoiro; despois esperar a que calle o leite un bo anaco; a continuación cortar a masa en anaquiños ben pequerrechiños para que solte o soro e quede a parte sólida; e, por último, moldear o queixo cunha forma xeitosa. ¡E xa está feito o queixo! Esa é a receita.**

98

Cando acabamos fomos acabar as etiquetas e logo fomos a unha carballeira. Alí ensináronnos varios ovos de moscas dentro dos carrabouxos dos carballos, niños de peto e doutros paxaros, tobeiras de raposos, un pantano e fixéronnos un asubío cunha póla de ameneiro.

Despois fomos de volta para xantar e xogar un pouco e xa nos viñemos para o colexio. No autobús volvéronnos a poñer unha película e algúns quedaron a vela e o resto a durmir.

ELISA - 2º

MARÍA - 2º

ANABEL - 2º

LUIS - 2º

MAIO, 17: DÍA DAS LETRAS GALEGAS

Este ano, o Día das Letras Galegas estivo adicado a:

XESÚS LORENZO VARELA

Naceu en 1916 a bordo dun barco á entrada da baía da Habana. Seus pais eran orixinarios de Monterroso (Lugo). En 1920 a familia trasladouse a Bos Aires, e a finais dese ano regresaron a Galicia, instalándose en Lugo. Nun acto do Partido Galeguista celebrado nesa cidade en 1932 coñeceu a Castelao e Suárez Picallo. Ao seu abeiro ingresou nas fileiras do nacionalismo.

En 1935 Varela marcha a Madrid, onde se incorpora ás Misións Pedagóxicas e ao equipo de redacción de "Pan" (Poetas, Andantes e Navegantes).

Ó comezo da guerra civil, integrado na «Alianza de Intelectuais Antifascistas para a Defensa da Cultura», enrolouse como miliciano e afiliouse ao Partido Comunista. Finalizado o conflito, estivo durante uns meses no campo de refuxiados de Saint Cyprien. En maio de 1939 embarcou para México, onde se adicou ó seu labor xornalístico. Dous anos despois, reencontrouse co seu pai e con amigos como Luis Seoane ou Rafael Dieste en Bos Aires, onde recuperou a actividade política e exerceu como crítico de arte e tradutor do portugués. O golpe de Estado do xeneral Videla en 1976 forzou a Varela a regresar a Madrid onde morreu o 25 de novembro de 1978.

Entre as súas obras destacamos "Catro poemas pra catro grabados" (1944), con ilustración de Luís Seoane, e o poemario sobre a guerra civil e o exilio "Lonxe" (1954).

Naceu en 1916 a bordo dun barco á entrada da baía da Habana.	No 1920 trasladase a Bos Aires, a finais regresaron a Galicia, instalándose en Lugo. Ali vive o Bacharelato.	No 1935 trasladase a Madrid.
Durante a guerra civil percorreron diferentes frentes alentando coas súas publicacións o espírito dos combatentes.	No 1939 embarca para México, onde recupera o seu labor como xornalístico. Dous anos despois reencontrouse co seu pai e amigos en Bos Aires.	No golpe de estado no 1976 regresa a Madrid dedicándose as tradución. Morre a 25 de novembro do 1978.

MARCOS, JOSÉ MANUEL E TERESA - 6º A

LUGO

Na fonte de ferro,
no coiro dos bois,
no espello do vento,
da navalla e da froil.

Xesús LORENZO
VARELA

AGUSTÍN E JESÚS - 6º A

No recén da turba
no loto e no can
nos ollos da meiga,
na pedra do loz.

JOSÉ RAMÓN E SABELA - 6º

Na espina de la
no porfe do alén,
no corcho das avelas,
no cor do meoño.

SALOMÉ, MANUEL E MARÍA - 6º B

No cabalo quente
no viño millos,
no que non se perde
no meu corazón.

CARLA E SARA - 6º A

Xesús Lorenzo Varela caricaturizado polo seu amigo Luís Seoane

Na noite senlleira,
no liño tecido,
na madeira tenra
dos vello castros.

Xesús Lorenzo Varela

TERESA E LIDIA - 6º A

Xesús Lorenzo Varela

Viaxes,
e máis viaxes,
de pequeno
fíxo el,
sin poder facer nada máis que chegar.

Viaxa que viaxa,
vai cansar.

Media vida no avión
e a outra no barco,
sea non pode máis
cabe non se os seus pais,
e ademais,
para enfrontarse con guerras
e mellor non viaxar,
nin por aire,
nin por mar.

OS LUGOS NA PALMA DA MAN.

Para que quere
ter amigos,
se non os pode nin ver,
eu se teño un amigo,
e para andar con el.

JOSÉ RAMÓN - 6º A

Na vida, na morte, no amor e no ren,
louvareite, Lugo de aceiro e de mel.

SONIA E ALEXANDRA - 6º A

O galo

Vai na bretema o gando
o rapaz vai na bretema.
Bretema arriba, bretema abaixo
o canto do galo.

Vai na iauga o gando,
o rapaz vai na iauga.
Pola iauga arriba, pola iauga abaixo
o canto do galo.

Vai na noite o gando,
o rapaz vai na noite.
Pola noite arriba, pola noite abaixo
o canto do galo.

Xesus
Lourinho
Varela

Vai no sono o gando,
o rapaz vai no sono.
Pelo sono arriba, pelo sono abaixo
o canto do galo.

O gando e o mozo
o mozo e o gando,
sentiam arriba, no hórreo do peito,
sentiam debaixo, no valado da alma,
a chirimia de cristal doente
do canto do galo.

Vai na morte o gando,
o rapaz vai na morte.
Pola morte arriba, pola morte abaixo
o canto do galo.

SARA - 6º A

ROMARIA

! Baila meus amos,
e volta de novo a bailar!
Na ponta do pé,
na palma da man.

Uma escada de herba
baixaron os amos
por te ver bailar.
Baila meu sol bailar,
na ponta do pé,
na palma da man.

Casa de cedeja,
mudeis no ar
corre un peixe o corpo
brincando na mar.

! Baila, meus amos,
e volta de novo a bailar!
Xa meus corazon
non é meu nin e
corazon humani:
ten moza e ten pés
e ponse a bailar.
Na ponta do pé,
na palma da man.

! Baila meus amos,
e volta de novo a bailar!

XEILA - 6º B

O galo

Vai na bretema o gando
o rapaz vai na bretema.
Bretema arriba, bretema abaixo
o canto do galo.

Vai na iauga o gando,
o rapaz vai na iauga.
Pola iauga arriba, pola iauga abaixo
o canto do galo.

Vai na noite o gando
o rapaz vai na noite.
Pola noite arriba, pola noite abaixo
o canto do galo.

Vai no sono gando,
o rapaz vai no sono.
Pelo sono arriba, pelo sono abaixo
o canto do galo.

O gando e o mozo
o mozo e o gando,
sentiam arriba, no hórreo do peito,
sentiam debaixo, no valado da alma,
a chirimia de cristal doente
do canto do galo.

Vai na morte o gando,
o rapaz vai na morte.
Pola morte arriba, pola morte abaixo
o canto do galo.

TERESA - 6º A

SEGUIMOS A RECOPIRAR A DIVIÑAS E REFRÁNS

Adiviña

- Ven a cousiña
- do alto mar,
- rosce que rosce
- venme mollar.

Hauga de mar

JOSÉ RAMÓN - 6º A

Adiviña

Atrás dun penedo
naciuno xúa nai,
correu pola terra
e casouse no mar.

ÓSCAR - 6º A

? A DIVIÑA

Usase pra comer,
e non é prata nin culler.

A boca

AGUSTÍN - 6º A

Kaposo durmindo non lle amence a galinha no dente.

Quere decir que se te pos a dormir non gas nada

SALOMÉ - 6º B

VIRGINIA - 6º A

Barravas, petando a pata
traendo flores ata horta
e non as queixas dexar
que as queixas volver baras.

O vento

VIRGINIA - 6º B

Abrel para ser abrel
ten que vir con augas m'el
Este refrán que se dicía que como en abrel
chove moito se é abrel e non chove é
como se non gosa.

Coa axuda do veciño
matau meu pai un porquiño.
Quere dicir que sempre nos fai falta
a axuda dos demais e nunca
debemos rechazala

MARIANA - 6º B

O RATO PACO XA VIVE NAS AULAS

Este ano o Rato Paco voltou a facer das súas. Se xa nos gustaba ir á aula de informática e visitar a súa casa, agora témolo á beira da pizarra e abofé que cada vez que o precisamos el aparece na pantalla. Alí temos dende actividades para repasar o que traballamos na aula ata animacións, imaxes e vídeos que nos axudan a comprender mellor o que a/o nosa/o profe nos está a explicar.

Na súa Casa atoparás vídeos curtos, que che contan dende como canta o grilo ata como se forma un volcán, visitas en realidade virtual como a que fixemos os máis maiores á "Sagrada Familia", animacións que nos contan paso a paso un proceso, información sobre os escritores da letras galegas e un sen fin máis de cousas.

¡Como disfrutamos os máis pequenos oíndo os contos da Casa do Rato Paco!

Coas súas actividades pasámolo pipa, aprendemos e divertímonos. ¡Que máis se pode pedir!

104

PREPARADOS PARA AS EMERXENCIAS

O día 19 de maio fixemos no colexio, en colaboración con Protección Civil, Bombeiros de Ribeira, Policía Local e Nacional, un simulacro de evacuación do edificio escolar, para que, en caso de emerxencia, saibamos como temos que actuar.

ÁNGEL - 5 ANOS

Hoy, 19 de mayo hicimos un simulacro. Vinieron los bomberos y la policía. Nos dejaron montar en los coches. Lo pasamos muy bien. A unos niños los llevaron en el elevador. Al final, non pusieron la manguera y nos mojamos. ¡Lo pasamos genial!

ANA - 4º A

IVÁN - 5 ANOS

CRISTIAN - 4º A

Queremos agradecer a Protección Civil, Bombeiros, Policía Local e Policía Nacional de Ribeira a súa colaboración.

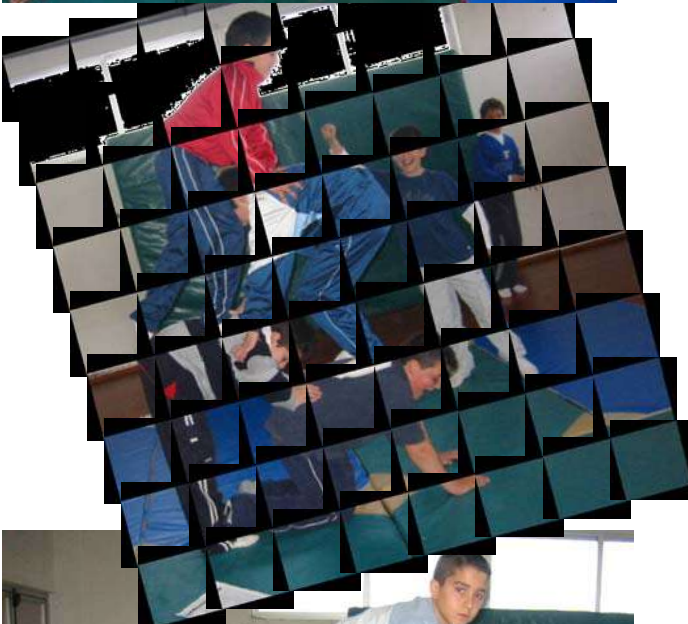

FIXEMOS "ACROSPORT"

Coma novidade neste curso, na clase de Educación Física, os alumnos e alumnas de 5º iniciáronse no "acrosport", un deporte eminentemente cooperativo no que hai que ter confianza nos compañeiros para realiza-las figuras humanas.

Aínda que é descoñecido no noso país pola súa escasa tradición e práctica, este primeiro paso foi de gran agrado para todos-as os-as alumnos-as.

108

"ALMORZO DE TRABAJO"

OS DE 3º ALMORZAMOS NA CLASE

Hoxe, mércores 25 de maio de 2005, os nenos e nenas de terceiro almorzamos na escola.

Onte trouxemos as tazas e unha culler, e puxemos todo na ventana. Hoxe chegamos á escola e vimos que a clase estaba moi bonita. Deixamos as cousas nos casilleiros e fomos lava-las mans. Despois de secarnos sentámonos onde estaban as nosas tazas.

O primeiro que tomamos foi zume de laranxa sen azucre. Estaba moi bo e moitos repetiron. Logo tomamos o leite con cola-caó; uns o tomaron frío, outros quente e outros metade e metade. Comimos galletas, mermelada de fresa, membrillo, queixiños e uns barquillos que trouxo a profe Carmela. Algúns chupaban o leite co barquillo facendo de paixiña.

Non comimos sós. Tamén estaban Concha, Conchi, Carmela, Marisol e Susana. Viñeron visitarnos Elvira, Miguel, Belén, María, Josefina, Sesé e Margarita. Todos eles querían almorzar con nós, pero xa almorzaran nas súas casas.

Cando rematamos fomos lavar os cubertos, os tazóns, as culleres e os pratos. Recollimos as mesas, tiramos o lixo e colocamos as mesas como estaban antes.

Comimos ata fartarnos. Xosé fixo un bocadillo de dez galletas, e Gonzalo outro de nove. Este ano comimos como nunca. ¡Deseño moi bonito!

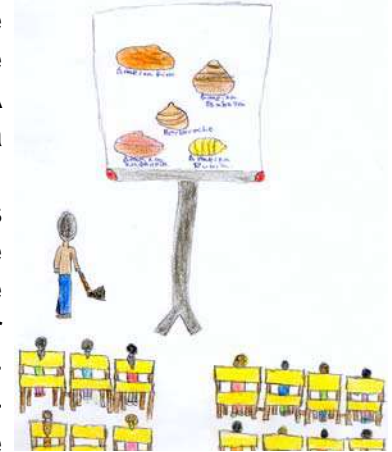

O TRABALLO DAS MARISCADORAS

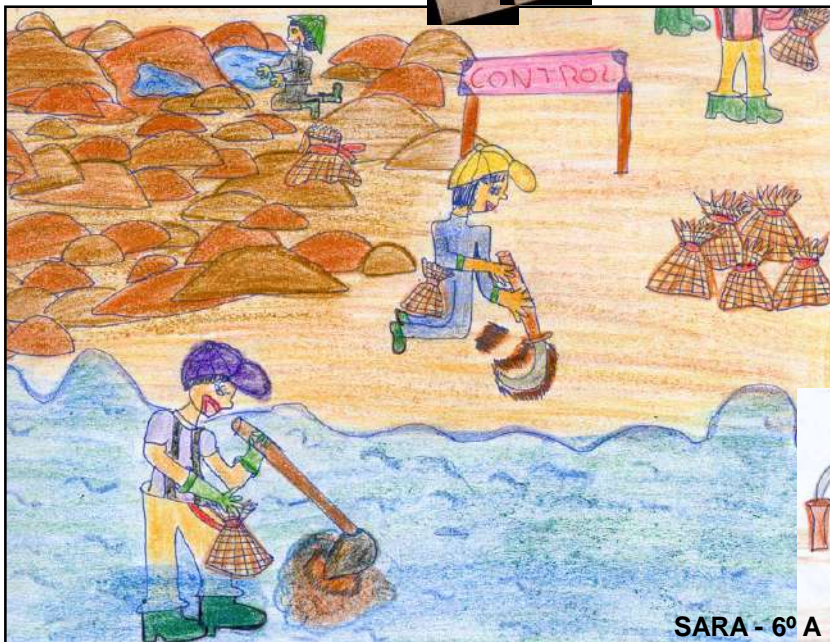
A Asociación de Profesionais do Marisqueo a Pé de Galicia "AREAL" realizou unha actividade no Centro, dirixida ó alumnado de 6º curso, para achegar ós nenos e nenas ó areal como medio natural a coidar e respetar e como medio de vida de moitas persoas.

O 25 de maio viñeron darnos unha charla sobre como é o marisqueo na nosa terra. Viñeron dúas mulleres e un home e explicaron como é un día de traballo das mariscadoras. Primeiro reúnense no punto de control para vestirse e para coller a ferramenta e cando xa están listas parten para o lugar onde van traballar. Ó chegar ao lugar collen as ferramentas e van para a praia. Alí collen as ameixas, berberechos e moitos tipos de bivalvos máis. Cando collen o tope necesario van á lonxa onde se miden e se pesan as ameixas e berberechos; hai catro tipos de ameixas e un de berberechos. Estes deben medir unha certa estatura. A ameixa fina debe medir 40 mm. e só se poden coller 2 quilos, a ameixa babosa debe medir 38 mm. e poden coller 2 quilos tamén, a ameixa rubia debe medir 40 mm. e pódense coller os mesmos quilos que as outras e a ameixa xaponesa debe medir 40 mm. e pódense coller 2 quilos e o berberecho debe medir 28 mm. e tamén se poden coller 2 quilos. Sabemos se se poden vender pola medida poñéndoas nunha peneira e as ameixas e berberechos que caen hainos que volver a levar ó mar. Ó acabar a charla fomos ó patio de area dos pequenos a facer un traballo que trataba de coller ameixas e berberechos e medilos. A tarefa foi moi divertida.

CARLA - 6º A

110

SARA - 6º A

O que máis me gustou foi cando agacharon berberechos, ameixas... no patio de area onde tiñamos que encontralas, claro, coas ferramentas que usan os verdadeiros mariscadores. Eu encontrei unha ameixa, leveina xunto a Nel, que era como o lugar de control, e medina.

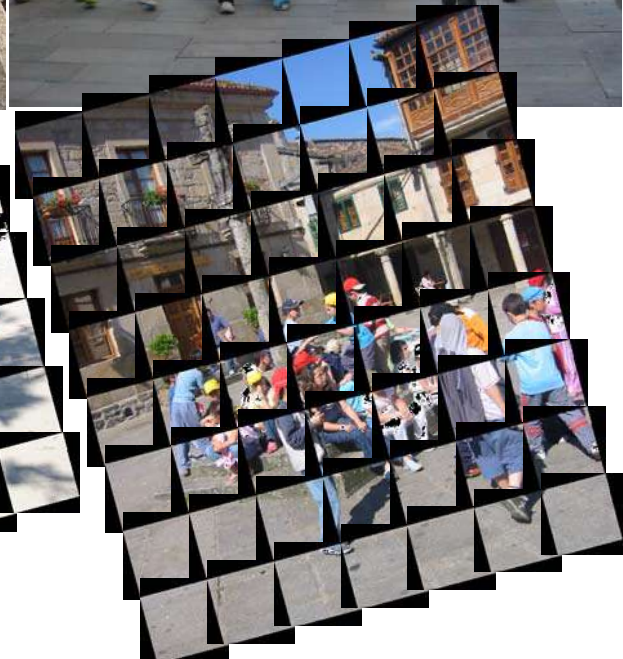
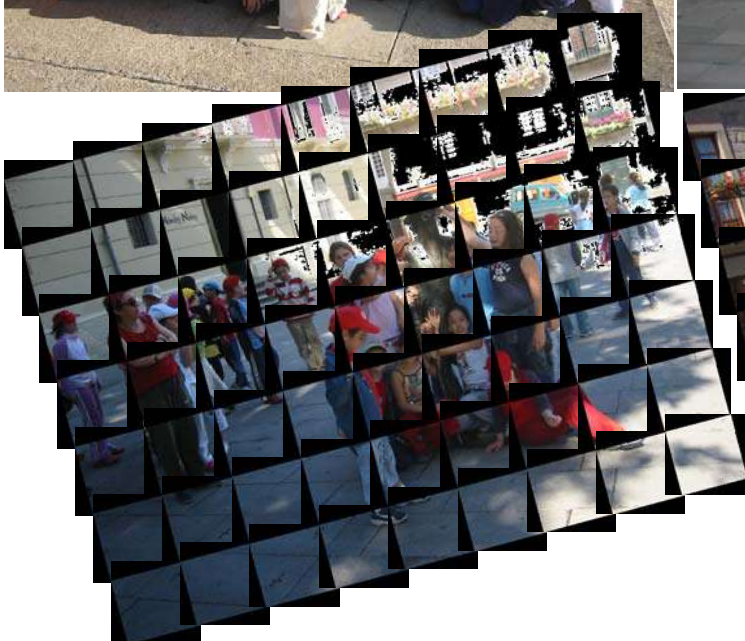
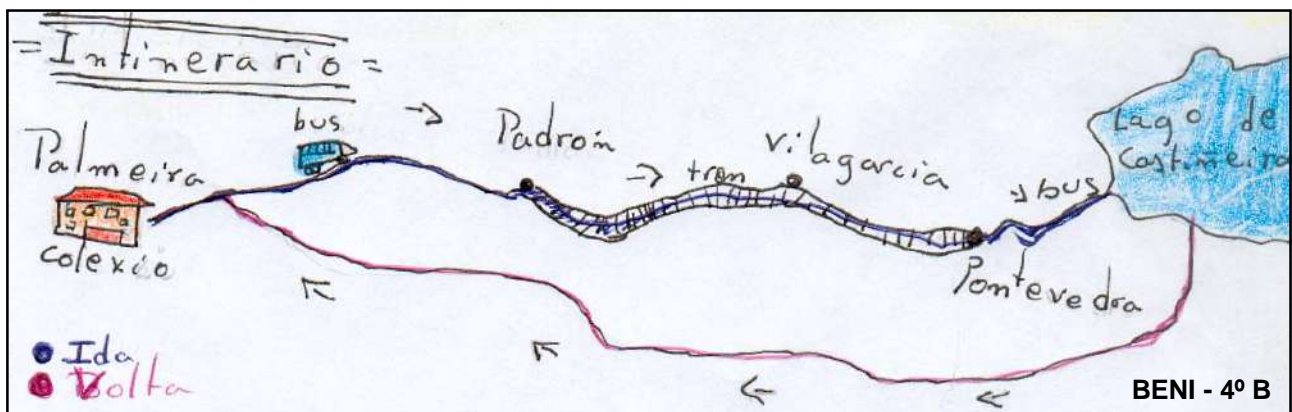

VIAXE A PONTEVEDRA

O xoves día 26 de maio o colexio de Palmeira organizou unha saída a Pontevedra. Saímos do colexio ás oito e media; cando chegamos a Padrón fomos á estación do tren, alí tivemos que esperar un pouco polo tren. Cando chegou dirixímonos a Pontevedra e alí foi onde comezou a nosa visita. Pasamos por moitas prazas: praza da Leña, praza da Verdura, Praza Méndez Núñez... A praza que máis me gustou foi a praza da Verdura porque, según me explicou a miña mestra, alí a xente mercaba verdura. Na praza da Leña puidemos visitar o museo. Alí explicaron cousas sobre xente moi importante, xoias, cadros, coleccións de tacos de madeira e eu ó principio pensaba que eran libros. Logo baixamos a un camarote dun barco, puidemos observar como sería un barco por dentro. Despois fomos ó lago de Castiñeiras onde comemos e xogamos. ¡Pasámolo bomba!

MELISA - 4º B

CONCERTO DIDÁCTICO

O día 31 de maio viñeron uns músicos do Conservatorio de Ribeira a darnos un concerto. Había tres chicas e tres chicos. As chicas tocaban o violín e eles tocaban o violonchelo, a trompeta e o saxofón.

Os músicos nos explicaron como era cada instrumento e nos preguntaron a que familia pertencía cada un; nós acertamos algunhas veces, e outras non. Dixéronnos que a música era maxia e que viña do corazón.

O concerto que nos deron era de música clásica. Tocaron pezas de Mozart e doutros músicos. Pasámolo ben e gustounos moito.

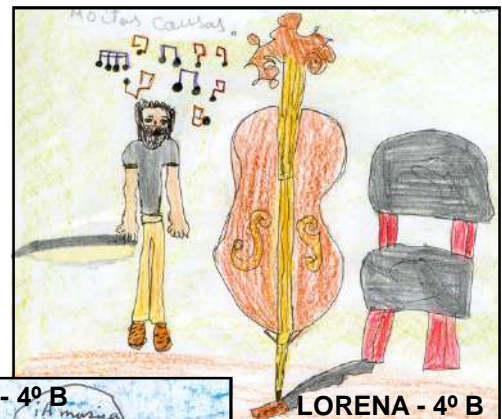
NENAS E NENOS DE 3º

Eles din que a música é maxia e si cerramos os ollos podemos imaxinar cousas coma: unha montaña, unha praia, incluso un polo como imaxinou sergio. O que imaxinei eu foi un bosque repleto de fadas e fantasía; pero tamén vimos instrumentos e como se tocan: violonchelo, viola, violín, trompeta e o saxofón, o meu instrumento preferido.

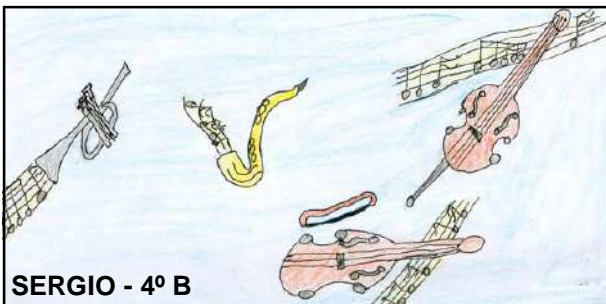
MELISA - 4º B

CLARA - 4º B

LORENA - 4º B

SERGIO - 4º B

ALEXANDRE - 4º B

ELISA - 4º B

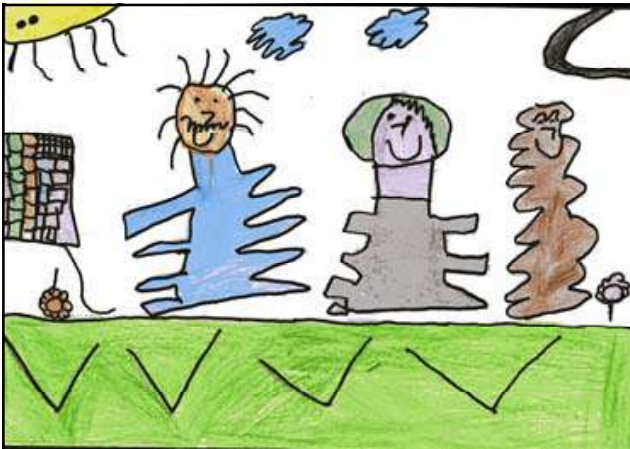

MAITE - 4º B

DEBUXANDO COMO MIRÓ

Os nenos e nenas de 3º coñeceron a vida e a obra do pintor Joan Miró. Gustáronlle moito os seus cadros e quixeron pintar coma el.

DIBUJANDO EXTRATERRESTRES EN EL JARDÍN

A SERPE COMILONA COME A UN EXTRATERRESTRE

EL HOMBRE EN LA ISLA

O DUENDE MÁXICO

OS ANIMAIS NO BOSQUE

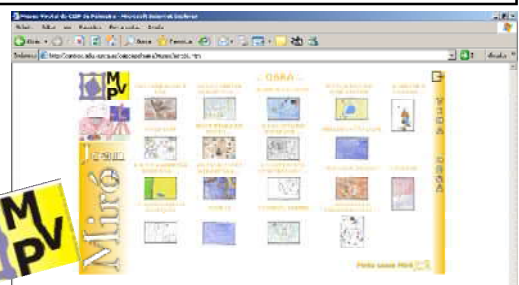

LA GRANJA DE JUAN CON ANIMALES

Joan
Miró

Para ver máis debuxos, e coñecer a vida e a obra de Joan Miró podedes entrar no noso Museo Virtual da páxina web do colexio:

<http://centros.edu.xunta.es/ceipdepalmeira/Museo/miro.htm>

PRIMEIROS AUXILIOS

Na clase de Educación Física, coa profe Yolanda e co profe Anxo o alumando de 5º e 6º aprendeu as normas básicas para reaccionar en caso de accidente.

CAIXA DE URXENCIAS

Debe estar colocada nun lugar alto, fora do alcance dos máis pequenos. Ten que haber:

- 1 - Termómetro
- 2 - Algodón
- 3 - Gasas estériles (paquetes de cinco)
- 4 - Desinfectante (hibitane, betadine...) O alcol non é un bo desinfectante.
- 5 - Tiritas de varios tamaños
- 6 - Tesoiras
- 7 - Pinzas (para extraer obxectos pequenos)
- 8 - Vendas de varios tamaños
- 9 - Imperdibles
- 10 - Esparadrapo para fixar gasas ou vendas.
- 11 - Auga osixenada.

ATENCIÓN

Unha vez ó ano tes que revisar o contido da caixa de urxencias e a data de caducidade de tódolos materiais.

FERIDAS LEVES

- Lavar ben as mans con auga é xabrán.
- Lavar a ferida con auga quitando cousas estrañas (area, pedriñas...) cun chorro de auga non moi forte.
- Desinfectar a ferida con betadine ou con hibitane.
- Colocar unha gasa estéril ou unha tiritita. Non usar algo dón porque os fíos quédanse pegados á ferida e cando se sacan, á ferida volve sangrar.
- Cambiar a cura unha vez o día.

Amin pareceume curiosa unha cousa que era de feridas leves:
- Cando tes unha ferida pequena límpaa con xabrán, móllaa con auga, bótalle betadine e tápaa cunha tiritita.

DIEGO - 5º A

FERIDAS GRAVES

- Se a ferida é grande e profunda e hai unha hemorraxia na cabeza, barriga, peito...

PRIMEIRO: - Chamar ó 112 ou ó 061

E mentres esperamos á ambulancia podemos axudar. ¿De que maneira?

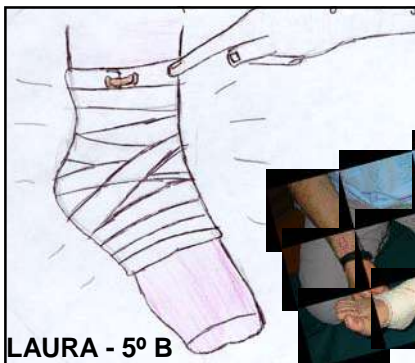
- Se o golpe foi na cabeza, tapala cun pano limpo para evitar infeccións.
- Se foi na cara. Tapar a ferida cunhas gasas, pano limpo, etc. Presionar un pouco ata que pare de sangrar.
- Se segue sangrando seguir poñendo gasas ou panos enriba dos outros e seguir presionando.

ATENCIÓN

Se cravamos un cristal, punta, pao, ferro...
NUNCA INTENTAR QUITALO
¿POR QUE?
Podemos producir hemorraxias moi graves.

114

VENDAXES

LAURA - 5º B

ARTURO - 5º A

QUEIMADURAS

Existen varios tipos de queimaduras:

- 1 - Térmicas: sol, escaldaduras, lume.
- 2 - Químicas: ácidos
- 3 - Eléctricas: electrocucións.

Queimaduras leves ou pequenas: ¿Qué facer?
Refresca-la zona con auga fría.

ATENCIÓN

Non estalar as ampolas e non quitar a pel morta. Non apretar a parte queimada. Non usar nunca: Mantequilla, betadine, aceite, pasta de dentes.

ACTUACIÓN ANTE UN ACCIDENTE OU EMERXENCIA

PRIMEIRO: - Evitar novos accidentes e pedir axuda. **Chamar ó 112 ou ó 061** e explicar:
- O que pasou: se as feridas están na cabeza, na man, nas pernas...; se sangra polo nariz, boca ou orellas....
- O noso nome, e se o sabemos, o do ferido.
- O lugar do accidente: onde está o ferido e como chegar a él.

A continuación:

- 1 - Miramos se o ferido ten pulso ou se respira. ¿Cómo? Para ver si respira poñemos a orella preto da súa boca ou miramos se o peito se incha ou non. Para ver se ten pulso poñemos os dedos no pescozo (localizando a carótida).
- 2 - Non move-lo ferido, porque o podemos lesionar gravemente.
- 3 - En caso de que vexamos que teña frío, ou chova; tapalo un pouco ata que chegue a ambulancia.
- 4 - Se non respira ou non ten pulso:

R.C.P. (REANIMACIÓN CARDIO PULMONAR)

- Colocamos ó ferido boca arriba e a cabeza hacia atrás
 - Tapamos o nariz con dous dedos dunha man.
 - Collemos aire, xuntamos os beizos cos del e soplamos
- FACEMOS ISTO DÚAS VECES**

Se recupera a respiración e o pulso poñémolo na posición de seguridade.

SE NON: **MASAXE CARDÍACA**

- 1 - Colocar o neno boca arriba e axeonllarse xunto a el.
- 2 - Co brazo entendido e coa parte da man máis preto do pulso presionar a medida de dos dedos por enriba do esternon.

¡GUSTOUNOS MOITO E APRENDEMOS COMO RE-ACCIONAR NUN CASO DE EMERXENCIA!

Estes días estivemos practicando primeiros auxilios. Anotámo-las cousas na libreta e despois empezaron as prácticas. Aprendemos a facer un cabestrillo cun pano con forma de triángulo. Despois vendamos muñecas e nocellos e suxetámo-las vendas cun gancho. Despois tamén fixemos a R.C.P. (Reanimación Cardio Pulmonar) cun boneco. Botaselle a cabeza para atrás, pechámoslle o nariz, abrímo-la boca e soplamos dúas veces. Despois fanse quince presións. Por último fixemos a posición de seguridade. A min o que máis me gustou foi poñer vendas nas muñecas e nos nocellos.

ANA MARÍA - 5º B

115

ALTERNAR 15 PRESIÓNS E DÚAS INSUFLACIÓNS.

- ¿A min? ¿O que máis me gustou?
- Non sei, pero a masaxe cardiaca foi moi divertida. Sorte que foi cun boneco porque algún, a unha persoa de verdade lle rompería unhas cantas costelas.

ANA BELÉN - 5º B

DÍA DO MEDIO AMBIENTE

O luns, día 6 de xuño, e coa fin de celebrar o Día Mundial do Medio Ambiente, fixemos unha saída á Praia da Corna para lembrar o traballo que fixemos nela ó longo do curso, dentro do proxecto de educación medioambiental titulado “NA BEIRA DO MAR... HAI MOITO QUE VER”, para comprobar o seu estado de conservación e limpeza e para ver o cártel que fixemos.

Tamén aproveitamos para devolver ó mar tódolos animais que tiñamos no acuario. O obxectivo desta visita foi que todos e todas viramos a importancia de coidar o lugar onde vivimos, onde xogamos, onde nos bañamos..., e o ben que nos fai sentir ter o noso contorno limpo e ordenado. Ademais, todos e todas sabemos que a saúde do noso planeta está nas nosas mans.

O 6 de xuño fomos á praia da Corna para observar o seu estado despois da limpeza anterior. Levamos ós máis pequenos con nós da man ata alí, onde vimos que se conservara bastante ben, botamos unhas risas, xogamos cos profesores, etc. En fin, pasámolo moi ben.

JOSÉ RAMÓN - 6º A

TAMÉN A A.N.P.A. TRABALLOU MOITO

As nais da Xunta Directiva da ANPA, organizaron as actividades que ó longo de todo o curso realizaron polas tardes os nenos e nenas do colexio. Este ano a oferta foi ampla e variada, e contaron coa colaboración do Concello que enviou monitores para Balonamn e Xadrez. As actividades que se ofertaron foron:

- Baloncesto

118

- Balonman

- Teatro

- Gaita e Percusión

- Karate

- Natación

- Pintura

- Xadrez

O grupo de teatro participou, baixo a dirección de Chiqui Durán, na Mostra de Teatro que se celebrou no Auditorio de Ribeira.

119

O profesorado do Centro quere agradecer o traballo desinteresado destas nais en favor de toda a Comunidade Educativa.

Queremos transmitir especialmente o noso agradecemento a Celia, que despois de moitos anos traballando dende a ANPA, este ano deixará a Asociación; así mesmo, dar a benvida a Loli como nova presidenta, que sabe que pode contar co apoio e axuda de todo o profesorado.

Tamén queremos animar a tódalas nais e pais de alumnos-as do Centro a formar parte de Asociación, xa que tódalas actividades que se fan dende ela, redundan en beneficio da Comunidade Escolar.

NO TEU TEMPO DE LECER, BUSCA UN RATO PARA LER

Algúns nenos e nenas quixeron recomendar libros que leron e que lles gustaron moito, para que todos-as nós podamos pasar un rato agradable con eles.

HISTORIA DUNHA SOBREIRA
Ramón Caride
Ilustracións de Suso Cubeiro
Montaña Encantada. Serie Verde
Ed. Everest Galicia. León, 2002

O que máis me gustou deste libro foi cando os nenos evitaron que se cortara a sobreira.

ARIADNA - 4º A

LOS SECRETOS DE LAS PIRAMIDES
Graham White, Cristina Rodríguez Fischer
Ed. Blume

Gustoume este libro porque me gustan as antigüidades.

MANUEL I. - 4º A

MEMORIAS DUNHA GALIÑA
Concha López Narváz
Editorial Anaya

Trata dunha galiña que conta a súa vida e di o que lle pasa. Aprendín moitas cousas sobre as galiñas: Que as galiñas con máis plumaxe e máis gordas son as que papan a comida primeiro e comen mellor.

Houbo momentos tristes e divertidos, pero me gustou moito. E ademais entusiásmate tanto que se le moi rápido. É un libro moi divertido, entusiásmate moito.

ANTÍA - 5º A

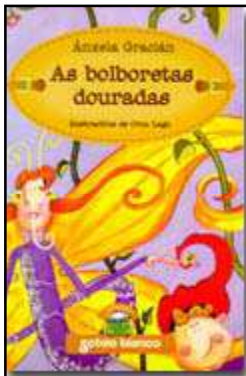
120

NO CORAZÓN DO BOSQUE
Agustín Fernández Paz
Grupo Anaya Infantil-Juvenil

É dunha nena que vai a unha fraga de excursión.

ANA - 4º A

AS BOLBORETAS DOURADAS
Anxela Gracián
Ilustracións de Cruz Lago
Col. Sotelo Blanco Infantil e Juvenil
Trata de aventuras na natureza. As protagonistas son bolboretas. Tamñen ensina cousas como a non deixarse levar pola ambición e o egoísmo.

CLARA - 4º B

LA CASA ENCANTADA DE MARTA Y MARÍA.

Pat Ross.
Austral Juvenil

Trata de dúas rapazas que viven nun piso. As dúas son moi amigas e visten igual. Elas quería ser xemelgas. Gustoume porque os debuxos son moi simpáticos e porque describen moi ben ás nenas.

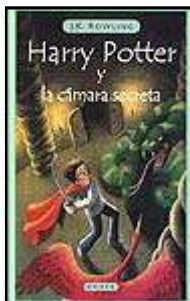
ANTÍA - 5º A

LIBROS RECOMENDADOS POLO ALUMNADO DE 1º B

Título	Autor	Editorial
Paco	P. Carballeira e B. Barrio	Kalandraka
Os bolechas van de excursión	Pepe Carreiro	A Nosa Terra – Xunta de Galicia
El sapo verde	Violeta Monreal	
Mi primer teléfono	R. Burrows e J. Miglis	Anaya
Mi primer libro de medidas	K. Faulkner	SM – Infantil
Estoy enfadado	B. Moses	SM
Os tres bandidos	T. Underer	Edelvives
Mi perro Roque	C. Heens	Kalandraka
Chucho Cacho	Xoan Cabanas	Edelvives
La bruja y el maestro	M. Landa	Xerais
Elmer	D. Mckee	Anaya - Sopa de libros
		Xerais

LIBROS RECOMENDADOS POLO ALUMNADO DE 5º

HARRY POTTER
(Varios títulos)
JOANNE K. ROWLING
Editorial: SALAMANDRA

Interesantes e entretidos.

O ARMARIO NOVO DE RUBÉN

Xabier P. Docampo
Edicións Xerais
É dun rapaz ó que lle puxeran un armario novo e entrou nel e percorreuno todo pasando por diferentes habitacións.

O MISTERIO DO CEMITERIO VELLO

FINA CASALDERREY
Editorial: S.M

Gústanos porque nel hai misterio e ruidos.

O MISTERIO DOS FILLOS DE LÚA

É un libro de suspense que conta as aventuras de David e Branca intentando atopar ós fillos de Lúa que é a súa gata.

121

ASTÉRIX Y OBÉLIX
(Varios títulos)
RENÉ GOSCINNY
Editorial: SALVAT

AVENIDA DO PARQUE, 17
Agustín Fernández Paz
Edicións Xerais

Libro de misterio e medo no que che entrarán os nervios por saber o que lle pasa despois ó protagonista.

¡HERMANOS HASTA EN LA SOPA!
TERESA BROSETA
Editorial: S.M.

Ten unha protagonista cunha familia rara.

O MALEFICIO DE CLIFF MENISH

É un libro de aventuras no que cando cres que se acabaron os problemas, empezan de novo.

COMEZA UNHA NOVA ANDAINA

Coma tódolos anos, ó achegarse o final do curso temos que despedir ó alumnado de 6º que marcha o Instituto de Secundaria. Desexamos que teñan sorte nesta nova viaxe que van emprender.

O ADEUS

Sentirei nostalgia e tristeza cando deixo este colexio. Dende os 3 anos tiven boísimos profesores. Este colexio fíxome cambiar, madurar e saber que podía facer moito máis do que cría.

Hai uns anos, nada era así, era pequeno e só pensaba en xogar e nin de broma sabía tanto como agora. Durante 4º e 5º comeza a miña paixón pola lectura, e os meus coñecementos ampliáronse moitísimo entre 5º e 6º, e débollo ó meu profesor que comparte algúns dos meus gustos.

Son moi curioso, teño afán de coñecer e son testán a non poder máis, cando creo en algo, non hai quen de facerme cambiar de idea, e non acepto un sí porque sí, nin unha explicación inacabada. Eso levoume a discusións estes últimos anos, e creo que esas discusións son en gran parte as que máis me cambiaron. E aínda que sempre estaba equivocado, tamén creo que se aprende mellor dos erros ca tendo sempre razón. En fin, eu nunca me iría deste colexio, pero así é a vida. Este colexio, xunto cos meus compañeiros marcarán a miña vida.

JESÚS

ÍMONOS (Imaxinando o último día no cole)

Hoxe é día 27 de xuño, vámonos ir do colexio de Palmeira. Aínda estamos na clase. Dentro dun momento sairemos á pista do recreo. Seremos os primeiros en bailar. Mentres que escribo isto córrenme as bágoas pola cara porque dentro dunhas horas despedireime deste maravilloso colexio. Agora estoume acordando do primeiro día que entrei, por primeira vez, neste colexio. O primeiro que vin foi unha gran escaleira, logo fun coa profe Sesé ata a miña primeira clase. Coñecín ós meus primeiros amigos e puxen o meu primeiro mandilón, fun ó meu primeiro recreo a xogar cos meus primeiros amigos. Logo todos estiveron conmiigo para presentarme a todos. ¡Que tempos aqueles! Agora vou bailar cos meus compañeiros. Un bico a Anxo e Susana. Bueno, despídome, vou saír á pista e vou facelo moi ben. ¡ADEUS COLEXIO DE PALMEIRA, NUNCA TE OLVIDAREI!

MARCOS

PROFESORADO 04-05

Desexamos bo verán a tódala Comunidade Escolar.

Esta revista gañou un accésit no concurso "Entre Nós en Galego"

*** Esta revista foi maquettata por profesorado integrante do Equipo de Novas Tecnoloxías do Colexio.**

*** Pódese ver a toda cor na nosa páxina web:
<http://centros.edu.xunta.es/ceipdepalmeira/>**

*** (C) Colexio de Educación Infantil e Primaria de Palmeira**

CEIP de Palmeira
Lomba S/N - Palmeira
15.950 - Ribeira - A Coruña
tlfno. 981 838281 Fax: 961 838142
correo-e: ceip.palmeira@oda.xunta.es
www.centros.edu.xunta.es/ceipdepalmeira/

- Pensar que vou abandonar este colexio ponme a pel de galiña, xa que levo desde os tres anos aquí.
- Tal vez faga outros amigos. Os que conexo esqueceráanse de min pero eu deles non.
- O mellor é que vou conecer outros amigos e aprender cousas novas.
- Nos anos que estiven aquí pasáronme moitas cousa, tamén houbo moitas sorpresas, fixen amigos, divertínme....
- Celebramos o antroido, o samaín, o magosto, o día da paz e moitas actividades máis..... Estes anos foron moi divertidos.
- Grazas por aprenderme a facer as cousas da vida.
- Estes nove anos na escola foron maravillosos.
¡Neste colexio paseino pipa!

